

လောကသင်းကျပ်၊ ဓမ္မရာဇ်မှန်ကူ၊ သယံဇ္ဈ၊ မြိတ်စွာ၊
 စောသတ္ထာဇာတိ၊ သာသနာရောင်၊ ထွန်းပြောင်စေရန်၊ ရည်သန်မယုတ်၊
 အားထုတ် ကြိုးစားတော် မူလေ့ရှိသော၊ မန္တလေးမြို့၊
 မန္တလေးတောင်။ ရသေ့ကြီး-ဦးခန္တိ တောင်း
 ပန်ချက်အရ၊ မန္တလေးတောင်အနီးရှိ၊
 မိုးထိတိုက်၌၊ ယာပိုဝ်လေး
 ထီး၊ ဖျဉ်းမြှုပ်လျော်၊ နေတော်မူသော၊
 အထွဋ်ဇာတိရမထေရ်သည်။ ရှေးဆရာမြတ်
 တို့စီရင်တော် မူအပ်သော နိဿိဒ်၊ မြှုပ်ထားအပ်သော
 အနက်တို့ကို၊ အကုန်အစင် ဖော်ထုတ်၍ စီစဉ်ပြုစုတော်မူအပ်သော

စရိယပိဋကတ်ပါဠိတော်နိဿိဒ်

စာချုန်၊ မိုးထိမူ။

—◆—
 ဗဒ္ဓမပုံနှိပ်ခြင်း-၅၀၀

—◆—
 မန္တလေးမြို့၊

မန္တလေးတောင် ဝိဇ္ဇာကတ်တော် စာပုံနှိပ်တိုက်၊

၁၂၀၀-ခုနှစ်၊ ဧရာဝတီတန်းကူးလ၊

စရိယဝိဇ္ဇာကတ်ပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာ။

က

ဦးရေ နံပါတ်	ဝဂ်နှင့်-ပြည့်ကျင့်အပ်သောစရိယတို့၏အမည်။	မျက်နှာ နံပါတ်
	၁-အကတ္တိဝဂ်။	
၁	အကတ္တိစရိယ	၁
၂	သင်္ခစရိယ ...	၃
၃	ကုရုရာဇစရိယ	၄
၄	မဟာသုဒဿနစရိယ	၆
၅	မဟာဂေါတမိန္ဒစရိယ	၇
၆	နိမိရာဇစရိယ	၈
၇	စန္ဒကုမာရစရိယ ...	၉
၈	သိဝိရာဇစရိယ ...	၁၀
၉	ဝေဿန္တရစရိယ	၁၃
၁၀	သဿဗ္ဗဗိတစရိယ	၂၂
	၂-ဟတ္ထိနာဂဝဂ်။	
၁၁	သီလဝနာဂစရိယ	၂၆
၁၂	ဘူရိဒတ္တစရိယ	၂၈
၁၃	စန္ဒေယျစရိယ	၂၉
၁၄	ရုဋ္ဌဗေဒမိစရိယ ...	၃၀
၁၅	မဟိသရာဇစရိယ	၃၂
၁၆	ရုရုရာဇစရိယ	၃၄
၁၇	မာတင်္ဂစရိယ	၃၆
၁၈	ဓမ္မဒေဝသုတ္တစရိယ	၃၈
၁၉	ဇယဒိသစရိယ	၃၉
၂၀	သင်္ခါပါလစရိယ	၄၁
	၃-ယုဓဉ္ဇယဝဂ်။	
၂၁	ယုဓဉ္ဇယစရိယ	၄၃
၂၂	သောမနဿစရိယ ...	၄၅
၂၃	အယောဗ္ဗရစရိယ	၄၈

၁

စရိယပိဋကတ်ပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာ။

ဦးရေ နံပါတ်	ဝဂ်နှင့်-ပြည့်ကျင့်အပ်သောစရိယတို့၏အမည်။	မျက်နှာ နံပါတ်
၂၄	ဘိသစရိယ	၅၀
၂၅	သောကပဏ္ဍိတစရိယ	၅၂
၂၆	တေမိယစရိယ	၅၃
၂၇	ကပိရာဇစရိယ	၅၆
၂၈	သစ္စသဂ္ဂယပဏ္ဍိတစရိယ	၅၇
၂၉	ဝဋ္ဋပေါတကစရိယ	၅၇
၃၀	မစ္ဆရာဇစရိယ	၅၉
၃၁	ကဏ္ဍဒိပါယနစရိယ	၆၀
၃၂	သုတသောမစရိယ	၆၃
၃၃	သုဝဏ္ဏသာမစရိယ	၆၅
၃၄	ဧကရာဇစရိယ	၆၅
၃၅	ဥဒါနကဏ္ဍ	၆၇
၃၆	နိဒါနကဏ္ဍ	၇၀

စရိယပိဋကတ်ပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာပြီး၏။ ၊

သထုံမြို့သုဝဏ္ဏဘူမိ ပရိယတ္တိသာသနပတ်တအသင်းဥက္ကဋ္ဌ-သာဓုဇနပါသာဒိက မဟာဓမ္မစေတီ
တော်တိုက်ကြီးဒါယကာ ဝန်ထောက်ကြီး ခွီးဘိုးသီးပုံ။ အသက်(၇၇)

စရိယပိဋကတ်ပါဠိတော်နိဿယ

နမော၊တဿ၊ဘဂဝတော၊အရဟတော၊သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
နမော၊တဿ၊ဓမ္မဿ၊သွက္ခာတဿ၊သန္နိဋ္ဌိကဿ၊ ၊
နမော၊တဿ၊သံဃဿ၊သုပဋိပန္နဿ၊ဥဇုပဋိပန္နဿ၊ ၊

၁-အကတ္တိဝဂ်-၁-အကတ္တိစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ကပ္ပေဝသကသဟဿော၊ကမ္ဘာတထိန်းတို့
ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ စတုရောစ အသင်္ခယော၊ လေးအသင်္ချေတို့ ပတ်လုံး
လည်းကောင်း၊ဧတ္ထန္တရေ၊ဤလေးသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတထိန်းအတွင်း၌၊ယံစရိ
တံ၊အကြင်ဒါနံ၊ ထိလအစရှိသော အကျင့်ကို၊ ဥပစိတံ၊ဆည်းဘူးအပ်ပြီ၊
သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော၊တံစရိတံ၊ထိုဒါနံထိလအစရှိသောအကျင့်သည်၊ဗောဓိ
ပါစနံ၊ထူးရားအဖြစ်သို့ရောက်စေတတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ၊
သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊အတိတကပ္ပေအတိတကပ္ပေသု၊လွန်လေပြီးသော
လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတထိန်းကလတို့၌၊ စရိတံ၊ ဒါနံထိလ အစရှိသော၊
အကျင့်ကို၊ဥပယိတွာ၊ထား၍၊ ဣမိကပ္ပေ၊ဤတဒ္ဒကမ္ဘာ၌သာလျှင်၊ဘဝါ
ဘဝေ၊ထဝကြီးငယ်၌၊စရိတံ၊ဆည်းဘူးအပ်သောဒါနံထိလစသောအကျင့်
ကို၊ပဝက္ခိဿံ၊ဟောပေအံ၊မေ၊ငါးတရား၏၊သန္တိကော၊အထံ့၊သုတောဟိ
နာကြလော၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ယဒါယသ္မိံ၊ကာလေ၊အကြင်အခါ
၌၊အဟိ၊ငါးတရားသည်၊ အကတ္တိနာမ၊အကတ္တိအမည်ရှိသော၊တာပသော၊
ရသေ့သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊သုညေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ ဝိဝိနကာနုနော၊ဝိဝိန
ကာနုနဟု ဆိုအပ်သော၊ ဗြဟ္မာရညေ၊ တောကြီး၌၊ အန္တောဂါယောတွာ၊
ဝင်၍၊ဝိဟရာမိ၊နေတော်မူ၏၊ တဒါတသ္မိံ၊ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝံမေ၊
ငါ၏၊ တပတေဇေန၊ သီသ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သန္တက္ကော၊ ပူစေအပ်သည်
ဖြစ်၍၊တိဒါတိသု၊ တာဝတိံနိသာနုတံပြည်ကို အစိုးရသောသိကြားမင်း
သည်၊ဗြဟ္မဏဝဏ္ဏံ၊ပုတ္တုန်းအသွင်ကို၊ဝေရေန္တော၊ဆောင်လျက်၊သိက္ခာ
ယ၊ထူခင်းအလို၊ဌာ၊ဝံ၊ငါ၏အထံသို့၊ ဥပါဂမိ၊ကပ်လာ၏၊ မေခွါရေ၊

ဝရိယဝိသုကတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ငါ၏သင်ခမ်းတံခါး၌၊ မြတ်၊ရပ်ထားသော ပုဏ္ဏားအတွင်ဆောင်သောသိ
 ကြားမင်းကို၊ နိဿယ၊မြင်၍၊ပဝနာ၊တောမှာ၊ အာဘတ်၊ဆောင်အပ်သော၊
 အာတလဉ္စ၊သိသည်းမရှိထသော၊အသောဏကဉ္စ၊ဆားလည်းမရှိထသော
 ပဏ္ဏ၊ကပြင်းရှက်ပြတ်ကို၊ သကဉ္စ၊ဟောနု၊ချက်ရာဖြစ်သောအိုးနှင့်တကွ၊
 အာကိရိ၊ လှူလိုက်ပြီ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဿ၊ထိုပုဏ္ဏား
 ယောင်ဆောင်သောသိကြားမင်းအား၊ ပဏ္ဏ၊ကပြင်းရှက်ပြတ်ကို၊ ဒတွာနု၊
 လှူပြီး၍၊သာဇံ၊အိုးကို၊ နိဏ္ဌ၊စွဲတွာနု၊မှောက်၍၊ပုန၊တတန်၊ သေခံ၊အစာ
 ရှာဖွ်ခြင်းကို၊ ဇဟိတွာနု၊စွန့်၍၊ ပဏ္ဏသာထကံ၊သစ်ရွက်ရိုးသောသစ်ခံး
 သို့၊အဟံ၊ ငါသည်၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်၍နေ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌လည်းကောင်း၊ တတိယမ္ပိ၊ သုံးရက်
 မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း၊ မမသန္တိကံ၊ငါ၏အထံသို့၊ ဥပဝတ္ထိ၊ကပ်
 ထာ၏၊ တဒါပိ၊ ထိုနှစ်ရက်မြောက်သော နေ့သုံး ရက်မြောက်သော နေ့၌
 ထည်း၊အကမ္ပိတော၊ မတုန်ထွပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနောသဂ္ဂေါ၊ကပ်ပြခြင်းမရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝေမေဝ၊ဤရှေးဦးစွာသောနေ့အတူသာလျှင်၊ အဟံ၊ငါသည်၊
 အာဒါသိ၊အကြွင်းမဲ့လှူလိုက်၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊တစ္စယာ၊
 ထိုသုံးရက်ပတ်လုံးမစားဘဲလှူခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ မေ၊ငါ၏၊
 သရီရတ္ထိ၊ကိုယ်၌၊ဝိပဏ္ဏိယံ၊တောက်ပြန်သော အဆင်းသည်၊နအတ္ထိ၊မရှိ၊
 ဝိတိသုခေန၊ဝိတိသုခနှင့်၊ယုတ္တယ၊တွင်သော၊ရတိယာ၊မြေလျော်ခြင်းဖြင့်
 တံဒိဝံ၊ထိုနေ့ကို၊ဝိတိနာမေမိ၊လွန်စေ၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ဝရံ၊
 မြတ်သော၊ ဒက္ခိဏေယျံ၊အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မာသံပိ၊တထပတ်လုံးလည်း
 ကောင်း၊ နွေမာသံပိ၊ နှစ်လပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ယဒိထဝေ၊အကယ်၍
 ရသည်ဖြစ်အံ့၊ဝေသတိ၊ဤသို့ရသည်ရှိသော်၊အကမ္ပိတော၊မတုန်ထွပ်သည်
 ဖြစ်၍၊အနောထိနော၊ တွန့်တိုခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥတ္တမံ၊မြတ်သော၊ဒါနံ၊အ
 လှူကို၊ဒဒေယျံ၊ပေးလှူအံ့၊ တဿ၊ထိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဒါနံ၊အလှူဝတ္ထု
 ကို၊ဒဒမာနော၊ လှူသောဘုရားထောင်းသည်၊ ယသဉ္စ၊ ချွေရံပရိသတ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ယာဘဉ္စ၊လူမင်းစည်းစိမ်နတ်မင်းစည်းစိမ်ဗြဟ္မာမင်းစည်း
 စိမ်ကိုလည်းကောင်း၊နပတ္တယံ၊မတောင့်တပြီ၊သဗ္ဗညုတံ၊ဘုရားအဖြစ်ကို
 ပတ္တယာနော၊တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊တာနိကမ္ပာနိ၊ ထိုအလှူဒါနအစရှိသော
 ကောင်းမှုကို၊ အစရိ၊အကုသိုလ်၊ ကျင့်ပြီ၊ ပဋ္ဌမံ၊ရှေးဦးစွာသော၊
 အကတ္တိစရိယံ၊အကတ္တိရသေ၊အကျင့်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၁-အကတ္တဝဂ်၊

၂-သင်္ခရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဘန္တ၊ အပရ၊ တပါးတုံလည်း၊ ယဒါ
ယတ္ထိံကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သင်္ခရယော၊ သင်္ခ
မည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုတ္တောသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါတတ္ထိံကာလေ၊
ထိုသင်္ခရယော၊ ဖြစ်သောကာလ၌၊ မဟာသရန္တံ၊ မဟာသရန္တရာကို၊ တရိတု
ကာမော၊ ကူးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပနနံ၊ သဘောဆီပ်သို့၊ ဥပဂစ္ဆာမိ၊ ကပ်၏၊
တတ္ထ၊ ထိုသဘောဆီပ်၌၊ အပရာဇိတံ၊ မာရသုံးပါးတို့သည်မအောင်အပ်
သော၊ သယမ္ဘု၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ တတ္ထာယံ၊ ထောလောပူသော၊ ကထိ
နဘူဒိယာ၊ ကြမ်းသောမြေ၌၊ ကန္တာရေခါနီ၊ အစွန်ရှည်သောခရီးကို၊ ပဋိပန္နံ၊ ကြ
တော်မူသည်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဋိပထေ၊ ခရီးရင်ဆိုင်၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်၏၊
သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ပဋိ
ပထေ၊ ခရီးရင်ဆိုင်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဣမမတ္တံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကို၊ ဝိစိန္တ
ယိံ၊ ကြံ၏၊ ပုညကာမဿ၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသော၊ ဇန္တု၊ နေ၊ သတ္တဝါ၏၊
ဣဒမတ္တံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းသဘွယ်ဖြစ်သောအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ အ
နုပတ္တိ၊ အစဉ်ရော်သာပြီ၊ ကဿ၊ ကောပုရိသော၊ လယ်လုပ်သောယော
ကျားသည်၊ မကာရာမံ၊ များစွာသောအထီးအနှံတို့ရော်ရာဖြစ်သော၊ ခေတ္တံ
လယ်မြေကောင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်လျက်၊ တတ္ထ၊ ထိုလယ်မြေကောင်း၌၊ ဗီဇံ၊
စပါးမျိုးစေ့ကို၊ နရောပေတိ၊ အကယ်၍မစိုက်ပျိုးသည်ဖြစ်အံ့၊ သော၊ ထို
လယ်လုပ်သောယောကျားသည်၊ ခညေန၊ စပါးဖြင့်၊ နအတ္ထိ၊ ကောင်းအလိုရှိ
သည်၊ သိယာ၊ သထား၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပုည
ကာမော၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝရတ္တမံ၊ အလွန်တကာ
တို့ထက်အလွန်မြတ်သော၊ ခေတ္တံ၊ လယ်မြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်သောအရှင်
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်လျက်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌၊ ကာရံ၊
ကောင်းမှုကို၊ ယဒိနကရေမိ၊ အကယ်၍မပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ပုညေန၊ ကောင်းမှုဖြင့်၊ အတ္ထိ၊ ကောင်းအလိုရှိသည်၊ နသိယာ၊ မဖြစ်ရ၊ ယ
ထာ၊ ဥပမာတပါးလည်း၊ ရန္တိကာမော၊ သွတ်ဆိပ်အရာကိုအလိုရှိသော၊ အ
မဂ္ဂော၊ အမတ်သည်၊ ခညော၊ မင်း၏၊ အန္တေ၊ နန်းတော်တွင်း၌၊ ဝသန္တေ၊
နေသော၊ ဇနော၊ လူအပေါင်း၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါသု၊ အပဉ္စနေသောဗိုလ်ပါ
ဆင်မြင်းကျိန်လည်းကောင်း၊ ယတာနုသိဋ္ဌံ၊ မင်းဆုံးမတိုင်း၊ နပတိပစ္ဆတိ၊
မကျင့်၊ တေသံ၊ ထိုအတွင်းသူပြင်သူတို့အား၊ ခနဓညံ၊ ဥစ္စာစပါးကို၊ ယထာ

ဝိဝာနံ မင်းစီရင်တိုင်း၊ နဒေတိ၊ မပေးသည်ဖြစ်အံ့၊ သောအမဇ္ဈော၊ ထိုအမတ်သည်၊ မုနိတော၊ သွတ်ဆိပ်အရာမှ၊ ပရိဟာယတိယထာ၊ ရှေ့-သွားသကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပုညကာမော၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိပုလံ၊ မြတ်သော၊ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒိသ္မာနံ၊ မြင်လျက်၊ တဿ၊ ထိုမြတ်သောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါနံ၊ လှူအပ်သောဒါကဗ္ဗဝတ္ထုကို၊ ယဒိန္ဒဒါမိ၊ အကယ်၍မလှူသည်ဖြစ်အံ့၊ ပုညတော၊ ကောင်းမှုအကျိုးမှ၊ ပရိဟာယိသာမိ၊ လျော့နည်းချေအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဓိန္ဒယိတောန၊ ကြံပြီး၍၊ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်တို့ကို၊ ဩရောဟိတော၊ ချွတ်၍၊ တဿ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား၊ ပါဒါနံ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္ဒိတော၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ ဆတ္တုပါဟနံ၊ ထီးဘိနပ်ကို၊ အဒါသိ၊ လှူ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါတသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုသစ်ပုဏ္ဏားဖြစ်သော ကာလန္ဒိ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေနော၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါထက်လျှင်၊ သတုဂ္ဂဏာသတုဂ္ဂဏေန၊ အဆအရာအားဖြင့်၊ သုရမာဏော၊ နူးညံ့ဆိပ်မွေသောကိုယ်ရှိသည်၊ သုခေမိတော၊ ချမ်းသာသဖြင့်ကြီးသည်၊ ကိဉ္စာပိဟောမိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏ရှင်၊ အပိစဇေဝသန္တေပိ၊ ဤသို့နူးညံ့ဆိပ်မွေသော်လည်း၊ ဒါနံ၊ ဒါနုပါရမီကို၊ ပရိပူရေန္တော၊ ဖြည့်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ခဲပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါသိ၊ လှူ၏၊ နုတိယံ၊ ရှက်ချတို့၏၊ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သစ်စရိယံ၊ သစ်ပုဏ္ဏား၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၃-ကုရုရာဇစရိယံ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တတနံ၊ အပရံ၊ တပါတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်ကာလန္ဒိ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရုတ္တမေ၊ ပြည်တကာတို့ထက်မြတ်သော၊ ဣန္ဒပဏ္ဏော၊ ဣန္ဒပဏ္ဏာ၊ ဂိရိပြည်ကြီး၌၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကျန်သော၊ ကုသလေ၊ ကုသလေဟိ၊ အလှူပေးခြင်းသီလဆောက်တည်ခြင်း အစရှိသော ကုသိုလ်တရားတို့နှင့်၊ ဥပါဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ခနုဗ္ဗယောနာမ၊ ခနုဗ္ဗယအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တဒါတသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုခနုဗ္ဗယ မင်းဖြစ်သောကာလန္ဒိ၊ ကလိင်္ဂရုဠာဓိပတိယ၊ ကလိင်္ဂရုဠာတိုင်းနိုင်ငံမှ၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ရှက်ယောက်သောပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဖံ၊ ငါ၏အထံသို့ ဥပဂစ္ဆ၊ ကပ်လာကုန်၏၊ ဧညံ၊ ဥဗ္ဗာစပါးကိုဖြစ်စေတတ်သော လဟ္မဏာ

နှင့်ပြည်စုံသော၊ မင်္ဂလသမ္ပတံ၊ မင်္ဂလာဆင်တော်ဟု သမုတ်အပ်သော၊
ဟတ္ထိနာဂ၊ ဆင်ရတနာကို၊ ဖံမမ၊ ငါ့အား၊ အာယာရုံ၊ တောင်းကုန်၏။
ကိံ၊ အာယာရုံ၊ အဘယ်သို့တောင်းလာကုန်သနည်း၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊
အဋ္ဌကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဇနပဒေါ၊ ကလိင်္ဂရာဇ်တိုင်းဇနပုဒ်သည်၊ အပုဗ္ဗိ
ကော၊ မိုးခေါင်း၏၊ ဗုဒ္ဓိက္ခော၊ ထမင်းအဟာရကိုရခဲ့၏၊ မဟာဆာတကော၊
ပြင်းစွာပွတ်သိပ်၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ နိလံ၊ ညိုသော အဆင်းရှိသော၊
အဉ္ဇနသပ္ပယံ၊ အဉ္ဇနအမည်ရှိသော၊ ပာရံ၊ မြတ်သော၊ နာဂံ၊ ဆင်ရတနာကို၊
အဋ္ဌကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဒေဝါတိ၊ ဂ္လှတော်မူသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယာရုံ၊
တောင်းကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယာစကံယာစကော၊ အလှူခံ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနုပ္ပတ္တေ၊ အစဉ်ရောက်လာသည်ရှိသော်၊ ပဒိက္ခေပေါ၊
ငါမလှူဟုပယ်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နအနုတ္တေ၊ မလျှောက်ပတ်၊ မေ၊
ငါအား၊ သမာဒါနံ၊ ဒါနပါရမီကိုဖြည့်အံ့ဟုဆော်တည်ခြင်းသည်၊ မာဘိဇ္ဇိ၊
မပျက်စေစဉ်၊ ဝိပုလံ၊ မြတ်သော၊ ဂဇံ၊ ဆင်ရတနာကို၊ ဒေဝါမိ၊ ဂ္လှအံ့၊ ဣ
တိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတု၊ ကြံ၍၊ နာဂံ၊ ဆင်ရတနာမြတ်ကို၊ သောဏ္ဍာယံ၊ နှာ
မောင်း၌၊ ဂဟေတု၊ ကိုင်၍၊ ရတနာမယေ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသော၊ ဘိကာ
ရေ၊ ရွှေကရား၌၊ ဇလံ၊ ရေကို၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊
အာကိရိတု၊ ထောင်း၍၊ ဂဇံ၊ ဆင်ရတနာကို၊ အဒိအဒါယိံ၊ လှူပြီ။
သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တထိံ၊ နာဂေ၊ ထိုဆင်ရတနာကို၊ ပဒိန္နမိ၊ လှူသည်
ရှိသော်၊ အမစ္စာ၊ မတ်တို့သည်၊ ဇေတဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြေဓံ၊ ဆို
ကုန်ပြီ၊ ကိံ၊ အဗြေဓံ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ တုဟ္ပံ
အရှင်မင်းကြီး၏၊ ဧညံ၊ ဥဗ္ဗာစပါးကိုဖြစ်စေတတ်သော ထက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံ
သော၊ မင်္ဂလသမ္ပန္နံ၊ မင်္ဂလာနှင့်ပြည့်စုံသော မင်္ဂလာဆင်ဟုသမုတ်အပ်
သော၊ သင်္ဂါ၊ မဝိဇယံ၊ စစ်မြေ၌ရန်သူကိုအောင်တတ်ထသော၊ ဥတ္တမံ၊ ကျော်
စောထသော၊ ဝရံ၊ နာဂံ၊ မြတ်သောဆင်ရတနာကို၊ ယာစကံ၊ တောင်းလာ
သောပုဏ္ဏားတို့အား၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဗဒဿသိန္နံ၊ လှူကေင်္ဂမုတ်သ
နည်း၊ တထိံ၊ နာဂေ၊ ထိုဆင်ရတနာကို၊ ပဒိန္နမိ၊ လှူသည်ရှိသော်၊ တေ၊ အရှင်
မင်းကြီးအား၊ ဓန္ဓံ၊ မင်းအဖြစ်သည်၊ ကိံ၊ ကရိဿတိ၊ အဘယ်ပြုလတ္တံ့နည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြေဓံ၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဘောဇ္ဇော၊ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့၊ နာဂံ၊
ဆင်ရတနာကို၊ တိဋ္ဌတု၊ သားသိဦး၊ မေ၊ ငါ၏၊ သမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော၊ ဓန္ဓံ၊ ပိ၊
ပြည်ကြီးစည်းစိမ် ကိုမူလည်း၊ ဒေဝ၊ လှူအံ့၊ ဓန္ဓံ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို၊
တိဋ္ဌတု၊ သားသိဦး၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကိုလည်း၊ ဣစ္ဆန္တနံ၊

စရိယဝိသုဒ္ဓိကတ်ပါဠိတော်နိဿယ။

အလိုရှိသောသူတို့အား၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာမိ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ကမ္မသွာ၊ အဘွေ၊ ကြောင့်နည်းဟူမူ ကား၊ ယလ္လသ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မဟံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗညုတံ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို အကြွင်းမရှိသိသော သဗ္ဗညုတညာဏ် ကိုသာလျှင်၊ ဝိယံ၊ တောင့်တ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့သူရားအဖြစ်ကို အလိုရှိသောကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ နာဂံ၊ ဆင်ရတနာကို၊ အဒါယိံ၊ ဣဇ္ဇာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတိယံ၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုရုရာဇ စရိယံ၊ ကုရာသိုင်းရှင်နေဓမ္မယမင်း၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၄-မဟာသုဒဿနစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယသ္မိံကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကုသာဝတိဋ္ဌိနဂဓေ၊ ကုသာဝတိပြည်ကြီး၌၊ မဟိပတိ၊ လေး ကျွန်းမြေအပြင်ကို အစိုးရတော်မူထသော၊ မဟဗ္ဗလော၊ မရေတွက်နိုင် သောဒိုလ်ပါးဆင်မြင်းနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ မဟာသုဒဿနောနာမ၊ မဟာ သုဒဿနအမည်ရှိထသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြဝတေးမင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ် ၏။ တတ္ထဘသ္မိံကာလေ၊ ထိုမဟာသုဒဿနစကြဝတေးမင်းဖြစ်သော အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒိဝသေနေတိုင်းနှိုက်၊ တိတုတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ တဟိံ တဟိံ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ဗောဿပေမိ၊ ကြွေးကြော်စေ၏၊ ကော၊ အဘယ် သူသည်၊ ကိ၊ အဘယ်ကို၊ ဣစ္ဆယိ၊ အလိုရှိသနည်း၊ ကိ၊ အဘယ်ကို၊ ပတ္တေ တိ၊ တောင့်တသနည်း၊ ကဿ၊ အဘယ်သူအား၊ ကိ၊ ခနံ၊ အဘယ်ဥစ္စာ ကို၊ ဒိယတု၊ ပေးစေလိုသနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ သာတကော၊ ဝှက်သနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ တထိတော၊ သိပ်သနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ မာထံ၊ ပန်းကို၊ ဣစ္ဆယိ၊ အလိုရှိသနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူ သည်၊ ဝိဝေပနံ၊ သာပျောင်းကို၊ ဣစ္ဆယိ၊ အလိုရှိသနည်း၊ ကော၊ အဘယ် သူသည်၊ နာနာရက္ခာနိ၊ အထူးထူးသော ဆိုးရည်ဖြင့်ဆိုးအပ်ကုန်သော၊ ဝတ္တာနိ၊ ဝုဆိုးတို့ကို၊ နဂေါ၊ အဝတ်ချိုထဲသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဒဟိဿတိ၊ ဝတ် ထုတ်နည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ပထေ၊ ခရီး၌၊ ဆတ္တံ၊ တီးကို၊ အာ ဒေတိ၊ ယူအံ့နည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ မုဒု၊ နှုတ်၊ ကုန်သော၊ သုဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်သော၊ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်တို့ကို၊ အာဒေတိ၊ ယူအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဟံ၊ ငါသည်၊ သာယဉ္ဇ၊ ဉာချမ်းအခါ၌ ထည်း၊ ကောင်း၊ ပါ တောစ၊ နံနက်အခါ၌ထည်း၊ ကောင်း၊ တဟိံ တဟိံ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ဗောဿ

၄-မဟာသုဒဿနစရိယ၊

၇

ပေးကြွေးကြော်စေ၏။ သာဓိပုတ္တ၊ သာဓိပုတ္တရာ၊ တံဇနံ၊ ထိုလူအပ်
 သောဥစ္စာကို၊ ဒသသုဋ္ဌာနသု၊ ဆယ်ပါးသောအရပ်တို့၌၊ ပဋိယတ္တံ၊ စီရင်၍
 ထားအပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ ဋ္ဌာနသတေသုဂါဝိ၊ အရာသောအရပ်တို့၌
 လည်း၊ ပဋိယတ္တံ၊ စီရင်၍ထားအပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အနေကသတဋ္ဌာ
 နသု၊ အရာမကများသောအရပ်တို့၌၊ ယာစကော၊ အလှူခံတို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊
 ရည်၍၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ပဋိယတ္တံ၊ စီရင်၍ထားအပ်၏။ ဒိဝါဝါ၊ နေအခါ၌
 လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထို၊ ရတ္တိံ၊ ဝါ၊ ညဉ့်အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဝနိဗ္ဗ
 ကော၊ အလှူခံသည်၊ ယဒိတေ၊ အကယ်၍ရောက်လာသည်ဖြစ်အံ့၊ ယဒိစ္စကံ
 အလိုရှိတိုင်း၊ ဘောဂံ၊ ဥစ္စာကို၊ ထဒ္ဓါ၊ ရ၍၊ ပူရဟတ္ထောဝ၊ ပြည့်သောထက်ရှိ
 ၍သာသျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ သာဓိပုတ္တ၊ သာဓိပုတ္တရာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ မဟာဒါနံ၊ များစွာသောအလှူကို၊ ယာဝဇီဝိကံ၊ အသက်ရှိ
 သောကာလပတ်လုံး၊ အဒါထိံ၊ ယူပြီးအဟိံ၊ ငါသည်၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဒေသံ၊ အ
 မနာပံ၊ မနှစ်သက်အပ်သည်၊ နဝိ၊ အမှီ၊ မဖြစ်၊ မယိ၊ ငါ၌၊ နဝေယော၊ ပေါင်းရ
 ၍ထားအပ်သောဥစ္စာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသည်၊ နဝိ၊ အမှီ၊ မဖြစ်၊ ယထာဝိ၊ ဥပမာ
 မည်သည်ကား၊ အာတုရောနာမ၊ အနာဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သောသူသည်ကား၊
 ရောဂတော၊ အနာမှ၊ ပရိမုတ္တိယာ၊ လွတ်ခြင်းငှါ၊ ခနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်၊ ဝေဇ္ဇံ၊
 ဆေးသမားကို၊ ဟေပုတ္တ၊ နေ့စဉ်ရဲစေ၍၊ ရောဂတော၊ အနာမှ၊ ပရိမုတ္တိယာ
 ထားလွှတ်သကဲ့သို့၊ ဘေဝေ၊ ထိုအတူသာသျှင်၊ ဇာနဿနော၊ ဝန်ဆင်းရဲ
 ဖွထွက်မြောက်ကြောင်းကား၊ အလ္လုဒါနတည်းဟုသိသော၊ အဟိံ၊ ငါသည်၊
 အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ပရိပူရေတု၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အ
 လိုကိုပြည့်စေခြင်းငှါ၊ ဦနံ၊ မပြည့်သောစိတ်ကို၊ ပူရယိတု၊ ပြည့်စီမံ
 သောငှါ၊ ဝနိဗ္ဗကေဝနိဗ္ဗကနံ၊ အလှူခံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူဝတ္ထု
 ကို၊ နိယရာသယော၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အပစ္စာသော၊ လူနတ်စည်း
 မိပ်ကိုမတောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မောမိံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ အနုပ္ပတ္တိယာ၊ အ
 စဉ်ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဒေမိ၊ ယူတော်မူ၏။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုကို၊ ဤပြည့်ကြောင်း
 ဖြစ်သော မဟာသုဒဿန စရိယံ၊ မဟာသုဒဿန စကြာမင်း၏ အကျင့်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅-မဟာဂေါဝိဒ္ဓိစရိယ၊

သာဓိပုတ္တ၊ သာဓိပုတ္တရာ၊ ဝုန၊ တဘနံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသိ
 ကာပေ၊ အကြင်အခါ၌၊ သတ္တရာ၊ ဇ ပုရောဏိတော၊ ခုနစ်ပြည် ယောင်

စရိယဝိဒူကတ်ပါဠိတော်နိဿယ။

သောမင်းတို့၏ပရောဟိတ်ဖြစ်သော၊ နုရုဒ္ဓေဝေဟိ၊ လူနတ်တို့သည်- ပူဇော်
 တော၊ ပူဇော်အပ်သောတော၊ မဟာဂေါရိန္ဒမြို့ဟူသော၊ မဟာဂေါရိန္ဒမည်
 သောပုဏ္ဏားသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါတသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုမဟာ
 ဂေါရိန္ဒ ပုဏ္ဏား ဖြစ်သောအခါ၌၊ သတ္တရဇ္ဇေယျ၊ ခုနစ်ပြည်ထောင်တို့၌၊ ယံ
 ဥပါယနံ၊ အကြင်လက်ဆောင်သည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊
 ငါသည်၊ တေနဥပါယေန၊ ထိုမရေမတွက်နိုင်သော လက်ဆောင်ဥစ္စာဖြင့်၊
 အက္ခေသတံ၊ ချောက်ချားခြင်းလည်းမရှိသော၊ သာဂဗ္ဗပဓံ၊ သမုဒ္ဒရာနှင့်
 တူသော၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအပ္ပူကို၊ ဒေမိ၊ ယူ၏။ မေယော၊ ငါ
 သည်၊ နေဓညံ၊ ဥစ္စာစပါးကို၊ ဒေသံအဝိယံ၊ မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊
 မယိ၊ ငါ၌၊ နိစ္စယော၊ ပေါင်းစု၍ ထားအပ်သောဥစ္စာသည်၊ နုတ္ထိပိ၊ မရှိသည်
 လည်း၊ န၊ မဟုတ်၊ မယှံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သုခအဖြစ်ကို၊ ပီယံ၊ တောင့်
 တအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝရံ၊ မြတ်သော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဒေမိ၊ ယူ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပဉ္စမံ- ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်း
 သောမဟာဂေါရိန္ဒ စရိယံ- မဟာဂေါရိန္ဒပုဏ္ဏားအကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆ နိမိရာဇစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ ထပ်နား၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ
 ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ မိထိဿယံပုဏ္ဏမေ၊ ပြည်တကာတို့ထက်မြတ်
 သောမိထိဿာပြည်ကြီး၌၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ ကုသလတ္ထိကော၊
 မိမိအားလည်းကောင်း၊ သူတပါးအားလည်းကောင်း ကုသိုလ် ဖြစ်ခြင်းကို
 အလိုရှိသော၊ နိမိနာမမဟာရာဇာ၊ နိမိမင်းကြီးသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ ။
 တဒါတသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုနိမိမင်းကြီး ဖြစ်တော်မူသော ကာလ၌၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ စတုရခံ၊ တံခါးလေးခုတို့ရှိသော၊ စတုသာလံ၊ စတုလေးဆောင်တွဲ
 ကို၊ မာပယိတွာနု၊ ဆောင်စေပြီး၍၊ တတ္ထ၊ ထိုစတုလေးဆောင်၌၊ မိဂပက္ခိန
 ရနာနိနံ၊ သားဌာန်အပေါင်းလူယောကျ်ားလူမိန်းမတို့အား၊ ဒါနံ၊ နေ့တိုင်းနေ
 တိုင်းခြောက်သိန်းခြောက်သိန်းသောဒါနဝတ္ထုကို၊ ပဝတ္တေသိံ၊ ယူတော်မူ
 ၏၊ အတ္ထာဒနုဉ္စူ၊ အဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သယနုဉ္စူ၊ အိပ်ရာနေရာကိုလည်း
 ကောင်း၊ အနူပါနုဉ္စူ၊ ထမင်းအပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနုဉ္စူ၊ ဘောဇဉ်
 ငါးပါးကို လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗေစန္ဒိန္နံ၊ မပြတ်သည်ကို၊ ကရိတွာနု၊ ပြု၍၊

နိမိရာဇဂရိယ။

၉

မဟာဒါနံ၊ အဿုကြီးကို၊ ပဝတ္တယိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ယထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်
 ကား၊ နေဟေတု၊ ဥစ္စာကိုလိုခြင်သောအကြောင်းကြောင့်၊ သာမိံ၊ အရှင်ကို၊
 ဥပါဂတော၊ ဆည်းကပ်သော၊ သေဝကော၊ သူ့စားသည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အာရာဓနိယံ၊ နှစ်သက်အပ်သည်ကိုသာလျှင်၊ သေတိယ
 ထာ၊ ရှာဌီးသကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗ
 တေဝ၊ အဆုံးသို့သောဘဝ၌၊ ဗောဓိဇံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကြောင့်ဖြစ်သော
 သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ ပရိယေသိဿာမိ၊ ရှာအံ၊ ဒါနေန အလ္လဝတ္ထုဖြင့်
 သက္ကေ၊ အလ္လဝတ္ထုဝါဘို့ကို၊ တပေတွာ၊ ရောင့်ရဲစေ၍၊ ဥက္ကဏံ၊ အတုမရှိ
 မြတ်တော်မူသော၊ ဗောဓိံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကိုသာလျှင်၊ ဣန္ဒြိယံ၊
 တောင့်တ၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဒေသတံ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဆဋ္ဌံ-ခြောက်တို့၏
 ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော နိမိရာဇဂရိယံ-နိမိမင်း၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇-စန္ဒကုမ္မာရဂရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တတန်၊ အပရံ၊ တမီးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာ
 လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပုပ္ဖဝတိယာနဂရေ၊ ပုပ္ဖဝတိအမည်တွင်သော ဗာရာ
 ဏသီပြည်ကြီး၌၊ ဧကရာဇဿ၊ ဧကရာဇ်မင်း၏၊ အတြေဇျေ၊ သားတော်ဖြစ်
 သောစန္ဒ သမ္ဘယကုမာရေ၊ စန္ဒကုမ္မာမည်သောမင်းသားသည်၊ ဟောမိ၊
 ဖြစ်၏။ တဒါတသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုစန္ဒကုမ္မာမင်းသားဖြစ်သောအခါ၌၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ယဇနာ၊ ယဇ်ပူဇော်ခံရအံ့သောအစီအရင်မှ၊ မုက္ကော၊ လွတ်ပြီး
 သည်ဖြစ်၍၊ ယညာဝါစုတေ၊ ယဇ်တွင်းမှ၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သည်ရှိသော်၊
 သံဝဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ ဇနယိတွာန၊ ဖြစ်စေ၍၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော
 အလှူကို၊ ပဝတ္တယိ၊ ဖြစ်စေပြီ၊ တဒါတသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုစန္ဒကုမ္မာရမင်းသား
 ဖြစ်သောကာလ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဓက္ခိတေယျေ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
 အဒတွာန၊ မလှူရဦးမူ၍၊ ဆဗ္ဗေက္ကိယောအပိ၊ ငါးညဉ့်ခြောက်ညဉ့်တို့ပတ်
 လုံးလည်း၊ ပါနံ၊ သောက်သွယ်ကို၊ နပိဝါမိ၊ မသောက်၊ ခါဒနံ၊ ခဲတွယ်ကို၊ နခါ
 ခါမိ၊ မခဲ၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်း၊ နဘုဉ္ဇာမိ၊ စား၊ ယထာပိ၊ ဥပမာ
 မည်သည်ကား၊ ပါဏိဇောနာမ၊ ကုန်သွယ်သောသူမည်သည်၊ စလ္လသဉ္စ
 လိ၊ ရောင်းအပ်သော ဘဏ္ဍာကိုဆည်းဘူးခြင်းကို၊ ကတွာန၊ ပြု၍၊ ယတ္ထ၊

စရိယဝိသုဒ္ဓိကတ်ပါဠိတော်နိဿယ

အကြင်အရပ်၌၊ ထာဘောအမြတ်သည်၊ မဟာများသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တက္ကထိအမြတ်များရအရပ်သို့၊ ကဏ္ဍကံ၊ ရောင်းအပ်သော၊ ကဏ္ဍကံကိုအာရုံရတိယထာ၊ ဆောင်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်၊ သကတုတ္တ၊ မိမိစားအပ်သောထမင်းမှလည်း၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ဝိတုဇ္ဇိတ္တာ၊ ခွဲခြမ်းဝေစာနံ၍၊ ဒိန္နံ၊ လှူသည်ဖြစ်အံ့၊ မဟပ္ပထံ၊ များသောအကျိုးရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရဿ၊ တပါးသောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ လှူအပ်သောအနည်းငယ်သော ဒါနဝတ္ထုသည်၊ သတဘာဂေါ၊ အရာမကသောအဘို့ရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ကြွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေအတ္ထဝသံ၊ ထိုသို့သောအကျိုးသုံးကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝကြီးငယ်၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေမိ၊ လှူ၏၊ သမ္ပေမိံ၊ ထုရားအဖြစ်သို့၊ အနုပ္ပက္ခိယာ၊ အစဉ်သဖြင့်ရောက်ခြင်းငှါ၊ ဒါနတော၊ အလှူပေးခြင်းငှါ၊ နပနိက္ကမာမိ၊ နောက်မဆုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သက္ကမံ-ခုနစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ စန္ဒကုမ္ဘာရစရိယံ၊ စန္ဒကုမ္ဘာမင်းသားအကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ဂ-သိဝိရာဇစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယသ္မိံကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အရိဋ္ဌသုဂ္ဂယေ၊ အရိဋ္ဌပုရအမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ မြို့ကြီး၌၊ သိဝိနာမ၊ သိဝိအမည်ရှိသော၊ ခတ္တိယော၊ ရေမြေကိုအစိုးရသော မင်းမြတ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါတသ္မိံကာလေ၊ ထိုသိဝိမင်းကြီးဖြစ်သောအခါ၌၊ ပါသာဒဝရေ၊ မြတ်သောပြာသာဒ်ထက်၌၊ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်တော်မူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်အလှူသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အဒိန္နံ၊ မလှူဘူးသော၊ တံဒါနံ၊ ထိုသို့သော အလှူသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ယောပိ၊ အကြင် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဧမေ၊ ငါ၏၊ စက္ခု၊ မျက်စိကို၊ ဝေယျာ၊ ဝေယျ၊ အကယ်တောင်၊ ငြားအံ့၊ အကမ္ဘိဒတာ၊ တုန့်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ စက္ခု၊ မျက်စိကိုလည်း၊ ဒေသေယံ၊ လှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏။ ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဒေဝါနံ၊ စတုမဟာရာဇ်ဘာဝတိံ၊ သာနတ်တို့ကို၊ ဣသရော၊ အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ မမာ၊ ငါ၏၊ သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ဒေဝငရိယာယ၊ တဘိတ်သာနတ်တို့ပရိသတ်၌၊ နိသိန္ဒော၊ နေလျက်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့

သောစကားကို၊ အဖြိဝိ၊ ဆို၏။ ဘောန္တောဒေဝတာယော၊ အနိနတ်အပေါင်း
 တို့၊ မပိန္နကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ သောသိဝိရာဇာ၊ ထိုသိဝိမင်းကြီး
 သည်၊ ပါသာဒဝရေ၊ မြတ်သောပြဿနထက်၌၊ နိသစ္စ၊ ထိုင်တော်မူ၏၊ ဝိဝိဓံ၊
 အထူးထူးအပြားပြားသော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ စိန္တေန္တော၊ ကြံသည်ရှိသော်၊
 အဒေယျံ၊ မလှူဘူးသောအလှူကို၊ နုပဿတိ၊ မမြင်သထက်၊ ဧတံ၊ ထိုမျက်
 လုံးကိုလှူအံ့သောအကြံသည်၊ တထံနု၊ မှန်မည်လော၊ ဝိတထံနု၊ မမှန်မည်
 လော၊ ဟန္တဒါနံ၊ ယခုအဟံ၊ ငါသိကြားမင်းသည်၊ တံ၊ ထိုသိဝိမင်းကြီးစိတ်
 ကို၊ ဝိမံသယာမိ၊ သွား၍စူးစမ်းအံ့၊ ဟာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အဟံ၊ ငါ
 သိကြာ မင်းသည်၊ တံ၊ မနံ၊ ထိုသိဝိမင်းကြီး၏စိတ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ တာဝ၊
 ထိုမျှသောမဟုတ္တံ၊ တရဟုတ်မျှ၊ အာဂမယျာယ၊ ငုံ့လင့်ကုန်ကြဦး၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဖြိဝိ၊ ဆို၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆိုခဲ့ပြီး၍၊ ပဒေဝမာနော၊ တုန်ထုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပထိတ၊ သိ
 ရော၊ ဆံဖြူးသာဥက္ကောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝလိဂက္ကော၊ အရေတွန့်သောငိုယ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇရာတုဒရာ၊ အိုသဖြင့်ကျင်နာသည်ဖြစ်၍၊ အန္တဝဇ္ဇောဝ၊ မျက်
 မမြင်သဏ္ဌာန်ရှိသည့်သာလျှင်၊ ဟုတွာနု၊ ဖြစ်၍၊ ရာဇာနံ၊ သိဝရာဇမင်းကြီး
 အထံသို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ထား၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သော၊ ထို
 မျက်မမြင်အရောင်ဆောင်သော သိကြားမင်းသည်၊ တဒါတတ္ထိ၊ ကာလေ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဝါမံဗဟုဥ၊ လက်ဝဲလက်ရုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဒေက္ခိတံဗဟုဥ၊
 လက်ျာလက်ရုံးကိုလည်းကောင်း၊ ပဂ္ဂဟေတွာနု၊ မြောက်၍၊ သိရေထိ၊
 ဥက္ကောင်း၌၊ အဓ္မထိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ကတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍၊ ဣဒံဝစနံ၊
 ဤသို့သောစကားကို၊ အဖြိဝိ၊ ဆို၏။ ဓမ္မိက၊ တရားဆယ်ပါးစောင့်တော်မူ
 ထသော၊ ဓမ္မဝဇ္ဇနု၊ တိုင်းကားနိုင်ငံသူအပေါင်းတို့၏အစီးအပွားကိုဆောင်
 တော်မူထသော၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တံ၊ အရှင်မင်းကြီးကို၊ ယာ
 စာမိ၊ တောင်းပန်၏။ တာဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၏၊ ဒါနုရတာကိတ္တံ၊ အလှူပေးခြင်း၌
 ဓမ္မေ၊ လျော်၏ဟူသောကျော်စောသောသည်၊ ဒေဝမာနုသေ၊ နတ်လူတို့ကို၊ ဥဂ္ဂ
 တာ၊ ထွန်းမြီး၍တက်၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏နယနာ၊ ထို
 ထိုအရပ်သို့ဆောင်ကြွင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဘောဝိနေက္ကော၊ မျက်စိနှစ်လုံး
 တို့သည်သည်၊ အန္တော၊ မမြင်ကုန်၊ ဥပဟတာ၊ ကွယ်ကုန်၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊
 ဧကံနယနံ၊ တလုံးသောမျက်စိကို၊ ဒေဟိ၊ လှူတော်မူလော၊ တွံဝိ၊ အရှင်မင်းကြီး
 သည်သည်၊ ဧကေန၊ တလုံးသောမျက်စိဖြင့်၊ ယာပယ၊ မျှတော်မူလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဖြိဝိ၊ ဆို၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ သိဝိမင်းဖြစ်သောငါ

သည်။ ကတ္ထ၊ ထိုမျက်မမြင်အရောင်ဆောင်သော ထိကြားမင်း၏၊ ဝေဒန၊
 စကားကို၊ သုတ္တ၊ ကြား၍၊ ဟဋ္ဌော၊ ရှင်သည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ ထိတ်
 ထန်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒဇာတော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ကာကဉ္စလိ၊ ထက်အုပ်ချီသူက်၊ နှစ်ဝေဒန၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အပြစ်
 ဆိုပြီ၊ နှုဒါနိ၊ ယခုပင်လျှင်၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ဝိန္တယိတွာန၊ မျက်စိကိုလှည့်လို
 သောအားဖြင့်ကြုံ၍၊ ပါသာဒတော၊ ပြာသာဒ်မှာ၊ နှုဒေ၊ ဤနေရာသို့၊ အာဂတော၊
 လာ၏၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ နေတ္တံ၊ မျက်
 စိကို၊ ယာစိတုံ၊ တောင်းခြင်းငှါ၊ အာဂတော၊ လာပေ၏၊ အဟော၊ အော်
 အံ့တွယ်ရှိစွ၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာနသံ၊ နှလုံးအလိုသည်၊ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးပေစွ၊ သင်္ကပ္ပေ၊
 ငါ၏အကြံသည်၊ ပရိပူရိတော၊ ပြည့်ပေစွ၊ အနိန္ဒုပဗ္ဗံ၊ ရှေးဦးမလှူဘူးသော၊ ဒါန
 ဝရံ၊ မြတ်သောအလှူကို၊ အဇ္ဈ၊ ယနေ့၊ ယာစကေယာစကာနံ၊ အလှူခံတို့အား၊
 ဒဿာမိ၊ လှူအံ့၊ နှုဒါနိ၊ ဤသို့၊ အပြစ်၊ ဆိုပြီ၊ သိဝက၊ သိဝကအမည်ရှိသော
 ဆေးသမား၊ ဇေ၊ ထာတွည့်၊ ဥဋ္ဌေတိ၊ ထထော၊ မာဒန္တယိ၊ မကြာစေနှင့်၊
 မာပဝေယေ၊ မတုန်လှုပ်နှင့်၊ ဥဘောဝိနယနံ၊ ငါ၏မျက်စိနှလုံးတို့ကိုလည်း
 ဥပ္ပါဒေတွာ၊ တုတ်၍၊ ဝနိဗ္ဗကေ၊ အလှူခံတို့အား၊ ဒေတိ၊ လှူသော၊ နှုဒါနိ၊ ဤသို့၊
 အပြစ်၊ ဆိုပြီ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တတော၊ ထိုနေ့ကံမှာမဟုတ်၊ ငါ
 သည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သော၊ စေနက၊ ရေ၊ ငါစကားကိုလိုက်နာ
 သော၊ သောသီဝကော၊ ထိုသီဝကဆေးသွားသည်၊ တာထမိဉ္ဇံ၊ တန်သီးဆံ
 နှစ်ကိုကဲ့သို့သော၊ ဥဘောဝိနယနံ၊ နှလုံးသောမျက်စိတို့ကိုလည်း၊ ဥဒ္ဓရိတွာန
 ထုတ်၍၊ ယာစကေ၊ တောင်းလာသောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပါဒါသိ၊ လှူ
 ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဒေမာနဿ၊ ဆေးသွားသည် ထုတ်အပ်ပြီး
 သည်၊ ဒေန္တဿ၊ ပုဏ္ဏားယောင်ဆောင်သောထိကြားထက်၌ထားအပ်သည်
 သတောသန္တဿ၊ ဖြစ်သော၊ ဒိန္နဒါနဿ၊ လှူအပ်ပြီးသော စက္ခုဒါနရှိသော၊
 မေ၊ ငါ၏၊ ဗောဓိယာယေဝ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၏သာလျှင်၊ ကာရဏာ၊
 အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိတ္တဿ၊ မိတ်၏၊ အညထာ၊ တွန့်သည်၏ အဖြစ်သည်၊
 နက္ခိ၊ မရှိ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မေမယာ၊ သိဝမင်းဖြစ်သောငါသည်၊
 ဥဘောစက္ခု၊ နှလုံးသောမျက်စိတို့ကို၊ ဒေဿာ၊ အမနာပါ၊ မနှစ်သက်အပ်
 ကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒေသိယော
 အမနာပါ၊ မနှစ်သက်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တတော၊ ထိုအင်္ဂါကြီးငယ်
 ထက်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ ဘုရားအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ မဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်
 ၏၊ ကဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အတံ၊ ငါသည်၊ စက္ခု၊ မျက်စိကို၊ အဒါသိ၊ လှူ၏၊ ။

ဂ-သိဝိရာဇဝေရိယံ၊

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ချီတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သိဝိရာဇဝေရိယံ၊ သိဝိမင်း၏ အကုန်သည်ကိုခြုံငုံပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ဇ-ဝေဿန္တရဝေရိယံ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဗုဿဘိနာမ၊ ဗုဿတိအမည်ရှိသော၊ ယာဂတ္တိသာ၊ အကြင်မင်းသမီးသည်၊မေ၊ငါ၏၊ ဇနိကာ၊မယ်တော်သည်၊ အဟောထိဖြစ်၏၊ သာဗုဿတိ၊ ထိုဗုဿတိမည်သောငါ၏ မယ်တော် သည်၊အတိတာသုဏ္ဏတိတယံ၊ အခြားမဲ့လွန်လေပြီးသော၊ဇာတိသုဇာတိ ယံ၊ဘဝ၌၊ သက္ကဿ၊သိကြားမင်း၏၊ဝိယာ၊ချစ်အပ်သော၊ မဟေထိ၊မိဖု ယားသည်၊အဟောထိဖြစ်၏၊တဿာ၊ထိုမိဖုယား၏၊အာယုက္ခယံ၊အသက် ကုန်အံ့သည်ကို၊ဥတွာ၊သိ၍၊ ဒေဝိန္ဒော၊သိကြားမင်းသည်၊ဇေတဝစနံ၊ဤသို့ သောစကားကို၊အဗြု၊ဆို၏၊ ကိံအဗြု၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘဒ္ဒေ၊အ ဘယ်မိဖုယား၊တေး၊သင့်အား၊ ဒသဝရေ၊ဆယ်ပါးသောဆုကို၊ ဒဒါမိ၊ ငါးပါး၏၊ယံဝရံ၊အကြင်ဆုကို၊ဣစ္ဆယိ၊အလိုရှိ၏၊ တံရံ၊ထိုအလိုရှိသော ဆုကို၊ ပဒိုဂ္ဂဿာဟိ၊ယူလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဗြု၊ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ဝံ၊ဤသို့၊ပုတ္တ၊သိကြားမင်းသည်ဆိုအပ်သော၊သာစဒေဝိ၊ ထိုမိဖုယားသည်လည်း၊ သက္ကံ၊သိကြားမင်းကို၊ ပုန၊တတန်၊ဣဒံဝစနံ၊ဤ သို့သောစကားကို၊ အဗြု၊ဆို၏၊ကိံအဗြု၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ဒေဝိန္ဒ၊ သိကြားမင်း၊ မေ၊အကျွန်ုပ်အား၊ ကိံအပရဝေ၊အဘယ်မည်သောအပြစ် သည်၊အတ္ထိနု၊ရှိသနည်း၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ တဝ၊အရှင်သိကြားမင်း၏၊ ဒေဿာ၊အပ်ယာ၊မချစ်အပ်သောမည်သည်၊ ဟောတိကိံ၊ဖြစ်သလော၊ ဝါ ကော၊လေသည်၊ခရုဏီရုဟိ၊သစ်ပင်ကို၊ စာဝေထိဣဝ၊ ရွှေစေ့သကဲ့သို့၊ ဖံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊ ခမ္မာ၊နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ဋ္ဌာနာ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ၊ စာဝေထိ၊ ရွှေစေ့လှသလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဗြု၊ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ဝံ၊ဤသို့၊ပုတ္တ၊ဆိုအပ်သော၊ သောသက္ကော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်၊ ပုန၊တတန်၊အဿ၊ထိုမိဖုယားအား၊ဣဒံဝစနံ၊ဤသို့ သောစကားကို၊အဗြု၊ဆို၏၊ ကိံအဗြု၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တေတ ယာ၊သင်သည်၊ပါပံ၊မကောင်းမှုကို၊နစေဝကတံ၊ပြုလည်းမပြုပေ၊ထံ၊သင် သည် မေမေ၊ငါ၏၊ အဝိယာ၊မချစ်အပ်သောသူသည်၊နစအထိ၊မဖြစ်သည် သာသျှဇိကတည်း၊တေး၊သင်၏၊အာယု၊အသက်သည်၊ ဣက္ခယံဝ၊ဤမျှ

လောကံသာလျှင်ရှည်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စဝနကာသော၊ စုတေရအံ
သောကာလသည်။ ဘဝိယထိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ၊ ဝရုတ္တမေ၊ ဆူကောတိ၊ အက်
မြတ်ကုန်သော၊ မယာ၊ ငါသည်။ ဒိန္န၊ ပေးအပ်ကုန်သော၊ ဒသဝရေ၊ ဆယ်
ပါးသောဆုတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဗျာ၊ ခံသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဖြိဝိ၊ ဆို၏။ သာရိပုတ္တ၊
သာရိပုတ္တရာ၊ သက္ကေး၊ သိကြားမင်းသည်။ ဒိန္နဝရာ၊ ပေးအပ်သောဆုရှိ
သော၊ သာဗုဿတိ၊ ထိုဗုဿတိမိဗုဿာသည်။ တုဋ္ဌဟဋ္ဌာ၊ အလွန်ရှင်
သည်ဖြစ်၍၊ ပဓမာဒိကာ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊
အတ္တန္တိကတွာ၊ အတွင်းပြု၍၊ ဒသဝရေ၊ ဆယ်ပါးသော ဆုတို့ကို၊ ဝရိ
ဂဏ္ဍိယူ၏။ ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သာဗုဿတိ၊ ထိုဗုဿတိသည်။
ဒသဝရေ၊ ဆယ်ပါးသောဆုတို့ကို၊ ဝဏ္ဏိတွာ၊ ယူ၍၊ တတော၊ ထိုတာဝတိံ
သာနတ်ပြည်မှ၊ ဂုတာ၊ ဂုတေခဲ၍၊ ခက္ကိယေ၊ မန္တရုတ်တိုင်းမင်းမျိုး၌၊ ဥပပဇ္ဇ
ထ၊ ဖြစ်၏။ ဝယဗ္ဗက္ကကာသေ၊ အရှယ်ရောက်သောအခါ၌၊ ဇေတုတ္တု၊ ဧတိ
နဝရေ၊ ဇေတုတ္တုရာပြည်၌၊ သဗ္ဗယေန၊ သဗ္ဗယဿ၊ သိပ်စည်းမင်း
ကြီး၏။ သမာဂါမိ၊ မိဗုဿာကြီးအဖြစ်သို့ ရောက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ၊ ယဒါယသ္မိံကာသေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗုဿတိ
ယာ၊ ဗုဿတိမိဗုဿာ၏။ ဗိယမာတုယာ၊ ချစ်တွေသောငါ့မတ်တော်၏။
ကုန္တိ၊ ဝမ်းသို့၊ ဩက္ကန္တ၊ သက်တော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗိယမာတု
ယာ၊ ချစ်တွေသောအမိဖြစ်သောမေငါ၏။ မာတာ၊ မယ်တော်သည်။ မမေ၊ ငါ
၏၊ တေဇန၊ အာနုဘော်ကြောင့်၊ သဒါ၊ အခါခါသိမ်း၊ ဒါနုရတာ၊ အလှူပေး
ခြင်း၌ပွေ့လျော်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ၊ အဓနော၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ၌၊ အာတု
ရေ၊ အနာရှိသောသူ၌၊ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းသောသူ၌၊ ယာစကော၊ ထောင်းလာ
သောသူ၌၊ ပထိကေဇနော၊ ခရီးသွားသောသူ၌၊ သမဏေ၊ ရဟန်း၌၊ ဗြဟ္မ
ဏေ၊ ပုဏ္ဏား၌၊ ဝိဇဏ၊ ရိက္ခာကုန်သောသူ၌၊ အနိဗ္ဗနော၊ ဥစ္စာသိမ်းဆည်းခြင်း
မရှိသောသူ၌၊ ဒါနံ၊ လှူအပ်သောဒါတဗ္ဗဝတ္ထုကို၊ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ၊ သာရိပုတ္တ၊
သာရိပုတ္တရာ၊ ဗုဿတိ၊ ဗုဿတိမည်သောမိဗုဿာသည်။ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ဒသ
မာသေ၊ ဆယ်ဆုတို့ပတ်လုံး၊ ဓာရယိတွာ၊ အောင်၍၊ ပူရိ၊ ဇေတုတ္တုရာပြည်
ကို၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ် တည်သည်ကို၊ ကရာဇန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊
ဝေဿာနံ၊ ကုန်သည်တို့၏။ ဝိတိယာမဇ္ဈော၊ ခရီးအလယ်၌၊ ဇနေသိ၊ ဖွား၏၊
မဟံ၊ ငါ၏။ နာမံ၊ အမည်သည်။ မတ္တိကံ၊ မယ်တော်အဆက်မှလာသောအ
မည်သည်လည်း၊ န၊ မဟုတ်၊ ပေတ္တိကသန္တံ၊ မမည်းတော်အဆက်မှဖြစ်သော
အမည်သည်လည်း၊ န၊ မဟုတ်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝေဿဗိတိယာ၊

ကုန်သည်တို့၏ခရီး၌၊ ဇာတော၊ ဖွါးသည်၊ အမှီးဖြစ်၏၊ တသွား၊ ထိုသို့ကုန်
သည်တို့၏ခရီး၌ဖွါးသောကြောင့်၊ ဝေဿန္တရော၊ ဝေဿန္တရာမည်သည်၊
အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယသ္မိံကာလေ၊ အကြင်အ
ခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာတိယာ၊ ဖွါးသည်မှ၊ အဠဝဿိကော၊ ရှစ်နှစ်သားရှိ
သော၊ ဒါရကော၊ သူလှော်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါသာဒေ၊
ပြာသာဒ်၌၊ နိသဇ္ဈ၊ ထိုင်နေ၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတု၊ လှူခြင်းငှါ၊ ဝိစိန္တယိံ၊
ကြံ့ခိုင်မံ့ငါ့ကို၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးကို၊ ဝေယာစေ၊ အကယ်၍ တောင်းငြားအံ့၊
ဟဒယံ၊ နှလုံးကို၊ ဒဒေယျ၊ လှူအံ့၊ စက္ခု၊ စက္ခုကို၊ ဝေယာစေ၊ အကယ်၍
တောင်းငြားအံ့၊ စက္ခု၊ စက္ခုကို၊ ဒဒေယျ၊ လှူအံ့၊ ဖံသံပိ၊ အသားကို လည်း
ကောင်း၊ ရုဟိရစ္စိ၊ အသွေးကိုလည်းကောင်း၊ ဝေယာစေ၊ အကယ်၍တောင်း
ငြားအံ့၊ ဖံသံပိ၊ အသားကိုလည်းကောင်း၊ ရုဟိရစ္စိ၊ အသွေးကိုလည်း
ကောင်း၊ ဒဒေယျ၊ လှူအံ့၊ ကောမိ၊ တရံတတယောကံသော အလှူခံသည်၊
မမံ၊ ငါ၏၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဒါသံကာမော၊ ကျွန်ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယဒိယော
စယေ၊ အကယ်၍တောင်းငြားအံ့၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ သာဇေတွာ၊ ကျွန်၏
အဖြစ်ဖြင့်ကြား၍၊ ဒဒေယျ၊ လှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိစိန္တယိံ၊ ကြံ့ခိုင်၊ သာရိ
ပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မယိ၊ ငါသည်၊ သဏာဝံ၊ မယောက်မပြန်၊ အကုဋိတံ၊
မတုန်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ အသဗ္ဗဗ္ဗိတံ၊ တွန့်တိုခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိန္တ
ယန္တဿဝိန္တယန္တေ၊ ကြံသည်ရှိသော်၊ တတ္ထတသ္မိံကာလေ၊ ထိုကြံသော
အခါ၌၊ သိနေရဝနဝဋ္ဋသကာ၊ မြင့်မိုရ်၌ရောက်သော ဥယျာဉ်ဗိမ္မာန်ပဒေ
သာပင်တည်းဟူသော ပန်းရှိသသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ အကစ္စ၊
ကုန်လွှပ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယသ္မိံကာလေ၊ အကြင်အ
ခါ၌၊ အနုစမာသော၊ ထခဲ့ဖြစ်သော၊ ပန္နရသော၊ တဆဲ့ငါးရက်တို့၏ပြည့်
ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုဏ္ဏမာသေဥပေါသယေ၊ တပြည့်ဥပုသ်နေ့၌၊ ပစ္စယံနာဂံ
ပစ္စယမည်သောဆင်ဖြူရတနာကို၊ အာရုပ္ပာ၊ တက်စီး၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတု၊
လှူခြင်းငှါ၊ ဒါနဿာလံ၊ အလှူတင်းကုပ်သို့၊ ဥပါဝမိံ၊ ကပ်၏၊ တဒါတသ္မိံ
ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ကလိဂံရဋ္ဌဝိသယာ၊ ကလိဂံရာဇ်တိုင်းမှ၊ ဗြာဟ္မဏာ၊
ရှစ်ဟောက်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဖံ၊ ငါသို့၊ ဥပဂစ္ဆူ၊ ကပ်လာကုန်၏၊ ဥပ
ဂစ္ဆူ၊ ကပ်လာကုန်၍၊ ဧညံဥစ္စာစပါးကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ မင်္ဂလာဗ္ဗ
တံ၊ မင်္ဂလာဆင်တော်ဟု သရတံအပ်သော၊ ဟတ္ထိနာဂံ၊ ဆင်ဖြူရတနာကို၊
မံ၊ ငါ့ကို၊ အာယာရံ၊ တောင်းကုန်၏၊ ကိံ၊ အာယာရံ၊ အတယ်သို့တောင်း
ကုန်သနည်း၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အဌာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်

သည်။ အဝုပ္ပိကော၊ ခိဗ္ဗံ၊ ခေါင်၏။ ခုတ္တိက္ခော၊ ရှားပါးငတ်မွတ်၏။ မဟာသော
 တကော၊ ပြင်းစွာမွတ်သိပ်၏။ သဗ္ဗသေတံ၊ ကိုယ်လုံးဖြူသော။ ဂဇုတ္တမံ၊ ဆင်
 တကာကိုထက်ကျော်စောသော။ ပဝရံနာဂံ၊ မြတ်သော ဆင်တော်ကို။ ဒေါ
 တိ၊ ယူဘော်မှူးသော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာယာရံ၊ တောင်းကုန်၏။ ပြောဟူတာ။
 ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ခံ၊ ငါကို။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို။ ယာစန္ဒြိ၊ တောင်းကုန်၏။
 တံ၊ သို့တောင်းသောဝတ္ထုကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒေါမိ၊ ယူအံ့၊ နုပိက၊ ဗွာမိ၊ မတုန်
 ထွက်အံ့။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသောဥစ္စာကို။ နုပုတိဂုပ္ပာမိ၊ ငါမထွှီ၍၎င်းအံ့။ မေ၊
 ငါ၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ ဒါနေ၊ အလှူပေးခြင်း၌။ မေတိ၊ မွေ့လျော်၏။
 ယာစကံ၊ ယာစကော၊ အယူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနုပ္ပတ္တေ၊ ရောက်သောသည်ရှိ
 သော။ ပရိက္ခေပေါ၊ မယူအံ့ဟုပယ်ခြင်းသည်။ မေ၊ ငါအား။ နအနုစ္ဆဝေါ၊
 မလျောက်ပတ်။ မေ၊ ငါ၏။ သမာဒါနံ၊ ဒါနုပါရမီကိုဖြည့်အံ့ဟုဆောက်တည်
 ခြင်းသည်။ မာဘိဇ္ဇိ၊ မပျက်စေရန်။ ဝိပုလံ၊ မြတ်ထွဋ္ဌာသော။ ဂဇံ၊ ဆင်ဖြူ
 ရတနာကို။ ဒဿာမိ၊ ယူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ နာဂံ၊ ဆင်ဖြူ
 တနာကို။ သောဏ္ဍာယ၊ နှားမောင်း၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ရတနမယာ၊ ရတနာ
 ဖြင့်ပြီးသော။ ဘိကာံ၊ ချေရွှေကရား၌။ ဇယံ၊ ချေကို။ ဗြဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။
 ဟတ္ထေ၊ ထက်၌။ အာကိရိတွာ၊ လောင်း၍။ ဂဇံ၊ ဆင်ဖြူရတနာကို။ အဒိအဒေါမိ၊
 ယူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဘန်။ အပရံ၊ တပါးထူးလည်း။
 သဗ္ဗသေတံ၊ သဗ္ဗသေတော၊ ကိုယ်လုံးဖြူသော။ ဂဇုတ္တမံ၊ ဂဇုတ္တမေ၊ မြတ်သော
 ဆင်ဖြူရတနာကို။ ဒေန္တဿ၊ ဒေန္တေ၊ ယူသည်ရှိသော။ တဒေါမိ၊ ထိုဆင်ဖြူ
 ရတနာကိုယူသောကာလ၌လည်း။ သိနေရဝနဝုသကာ၊ မြင်းရိပ်၌ရောက်
 သော ဥယျာဉ်ဗိမာန် ပဒေသာပင်တည်းဟူသော ပန်းရှိသော။ ပထဝီ၊ မြေ
 ကြီးသည်။ ကစ္ဆိ၊ တုန်ထွက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တသနာဂဿ၊
 ထိုခြောက်သိန်းသောဥစ္စာနှင့်တကွ အသြာနှစ်သန်းလေးသိန်းထိုက်သော
 တန်ဆာနှင့်ဟကူသော ဆင်ဖြူရတနာကို။ ဒါနေန၊ ယူခြင်းကြောင့်။ သမဂ
 တာ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးသကုန်သော။ သိဝယော၊ သိဉ္စည်းမင်းကြီးနှင့်
 တကွသိဝရာဇ်ပြည်သူ အပေါင်းတို့သည်။ ကုဒ္ဒါ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ ဂကံ၊ ပဗ္ဗတံ၊ ဂကံ၊ ပါတောင်သို့။ ဂစ္ဆတု၊ သွားထေလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 သကာရဋ္ဌာ၊ မိမိတိုင်းနိုင်ငံ၌။ ပဗ္ဗာဇေသံ၊ နှင်ထုတ်ကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊
 သာရိပုတ္တရာ၊ တေသံ၊ တေသု၊ ထိုသိဝရာဇ်ပြည်သူတို့သည်။ နိစ္ဆု၊ တမာနာ
 နံ၊ နိစ္ဆု၊ တမာနာသု၊ နှင်ထုတ်ကုန်သော်လည်း။ အကမ္မိတံ၊ မတုန်ထွက်သည်
 ဖြစ်၍။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ပဝတ္ထေထု၊ ယူပြန်ခြင်း၌။ ဧဝံ၊ ဝရံ၊ တရ

သေသုကို၊ အာယာဗိဿံ၊ တောင်းပန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 မေဃသာ၊ ငါသည်၊ ယာဗိတာ၊ တောင်းပန်အပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော၊ သိဝယောစ၊ သိဝရာဇ်ပြည်သူတို့သည်လည်း၊ ခေါ၊ ငါ၊ အာ၊ ကော်
 ဝရံ၊ တရသောသုကို၊ အဒံသု၊ ယူလေတော့ဟုပေးကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဏ္ဍာဘေရိ၊ ထိုအလှူစည်ကို၊ သာဝယိတွာ၊ ဝီးခတ်စေ၍၊
 မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဒဒါမိ၊ ယူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ အထဝေဗိယုမာနော၊ ဤသို့လှူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဣက္ခေသေ၊ ခါနု၊ ထို
 အလှူဘင်းကုပ်၌၊ ဒါနေန၊ အလှူပေးခြင်းကြောင့်၊ ဣမံ၊ ဤဝေဿန္တရာမင်း
 ကြီးကို၊ နိဟရန္တိ၊ နှင့်ထုတ်ကုန်၏။ ဝုန၊ တဘနံ၊ အဟံ၊ ဤဝေဿန္တရာမင်း
 ကြီးသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဒါသ၊ ယူပြန်ခဲ့၏။ တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာဘေရ
 ဝေါ၊ ကြီးစွာသောကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသော၊ တုရုလော၊ အုပ်အုပ်ကြက်
 ကြက်သားသဗ္ဗေ၊ အသံသည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဟတ္ထိစ၊ ဆင်ကိုလည်းကောင်း၊ အသေစ၊ မြင်း
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရထေစ၊ ရထားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒတွာ၊ ယူ၍၊
 ဒါသိစ၊ ကျွန်မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ ဒါသဉ္စ၊ ကျွန်ယောက်ျားကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝဝဉ္စ၊ နို့ညှစ်နွားမကိုလည်းကောင်း၊ ခနဉ္စ၊ ရွှေငွေစသောဥစ္စာကို
 လည်းကောင်း၊ မဟာဒါနံ၊ များစွာသောအလှူဝတ္ထုကို၊ ဒဒိတွာန၊ ယူ၍၊ နဝ
 ရာ၊ ဇေတုတ္တရာပြည်မှ၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 တသ္မိံ၊ ထိုဝေဿန္တရာမင်းကြီးသည်၊ နိက္ခမိတွာန၊ မြို့မှထွက်၍၊ နဝရံ၊ မြို့
 တော်ကို၊ နိဝဠေတွာ၊ ပြန်လှည့်၍၊ ဝိသောကီတေ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊
 တဒါဝိ၊ ထိုကာလ၌လည်း၊ သိနေဂ္ဂဝနဝဋ်သကော၊ မြင့်မိုရ်၌ရောက်သော
 ဥယျာနံ၊ ဗိမာန်ပဒေသာပင်တည်းဟူသော ပန်းရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီး
 သည်၊ ကမ္ဘိ၊ တုန်လှုပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ စာတုဝါဟံ၊
 လေးယောက်သားကိုဆောင်သော၊ ရထံ၊ ရထားကို၊ ဒတွာ၊ ယူခဲ့၍၊ စတုမ
 ဟာပထေ၊ ခရီးလေးဆူ၌၊ ဋ္ဌတွာ၊ ခပ်တော်မူ၏။ ကောကီဟော၊ တယောက်
 အထည်းတည်း၊ အဒုတိယော၊ အပေါ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ မန္ဓိဒေဝိ၊ မန္ဓိဗိဗုယား
 ကို၊ ဣဒံဝနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြေ၊ ဆိုပြီ၊ မန္ဓိ၊ မန္ဓိဗိဗုယား၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ ကဏ္ဍံ၊ ကဏ္ဍာဇိနမင်းသမီးကို၊ ဝဏ္ဏာဟိ၊ ချိုလော၊ သော၊ ဤကဏ္ဍာ
 ဇိနမင်းသမီးသည်၊ လဟုကာပေါ့၏။ ကနိဋ္ဌာ၊ နှစ်မဝယ်တည်း၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဇာလိ၊ ဇာလီမင်းသားကို၊ ဝဟေဿာမိ၊ ချီအံ့၊ သော၊ ထိုဇာလီမင်း
 သားသည်၊ ဝရုကော၊ လေး၏။ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဘာကို

ဝရိယဝိပဿနာကတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကော၊မောင်ကြီးတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဗြဟံ၊ဆိုပြီ၊သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တ
 ရာ၊မန္တိ၊မန္တိမိဗုယားသည်၊ ပဒုဓံပုတ္တရိကံ၊ ပဒုတ္တ၊ကြာပုတ္တရိကံ၊ကြာနှင့်
 တူသော၊ကဏ္ဍာဇိနံ၊ကဏ္ဍာဇိနမင်းသမီးကို၊ အဂ္ဂဟိ၊ချို၏၊အဟံ၊ ငါသည်၊
 သုဝဏ္ဏဗိမ္ဗံ၊ရွှေရုပ်နှင့်တူသော၊ ဇာလိခတ္တိယံ၊ ဇာလီမင်းသားကို၊အဂ္ဂ
 ဟိ၊ချို၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊အဘိဇာတာ၊လူနတ်တို့သည်ပူဇော်
 အပ်သောအမျိုး ဖြစ်ကုန်ထသော၊သုရမာဿ၊ သိပ်မွေ့နူးညံ့သောကံ့ဖ်ရှိ
 ကုန်ထသော၊ ခတ္တိယာ၊မြတ်သောမင်းမျိုးဖြစ်ကုန်ထသော၊ စတုရောဇနာ၊
 လေးယောက်ကုန်သောငါတို့သည်၊ ဝိသမသင်္ခ၊မည်းညွတ်သောအရပ်ညီ
 ညွတ်သောအရပ်ကို၊ အတ္တမန္တ၊ နှင်းကုန်လျက်၊ ဇကံ၊ပဗ္ဗတံ၊ ဝက်ပါ
 တောင်သို့၊ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ယေကေစ၊
 အလုံ့ရုံကုန်သော၊မနုဇော၊လူတို့သည်၊ အနုမဂ္ဂေ၊ခရီးကွေ့၌လည်းကောင်း၊
 ပဗ္ဗိဗ္ဗထေ၊ရှေ့ရှုဖြစ်သောခရီး၌လည်းကောင်း၊ ဇေတိ၊ထာကုန်အံ့၊တေ၊ထိုခရီး
 သွားတို့ကို၊အမ္ဘော၊ အမောင်တို့၊ ဝက်န္တပဗ္ဗတော၊ ဝက်ပါတောင်သည်၊
 ကုဟိ၊အဘယ်မှာနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊မဂ္ဂံ၊ခရီးကို၊ပဗ္ဗိပုတ္တ၊မ၊မေးကုန်၏၊
 တေမနုဿ၊ထိုလူတို့သည်၊တတ္ထ၊ ထိုခရီး၌၊ အမ္ဘေ၊ငါတို့ကို၊ပသိတွာ၊
 မြင်ကုန်၍၊ကရုဏံ၊သနားဘွယ်သော၊ ဂိရံ၊အသံကို၊ဥဒီရယံ၊ မြွက်ကုန်၏၊
 ဝက်န္တပဗ္ဗတော၊ ဝက်ပါတောင်သည်၊ ဒုရေ၊ဝေးဝေးချေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 တေ၊ ထိုခရီးသွားတို့သည်၊ဒုက္ခံ၊ ငါတို့ကိုမြင်၍ သနားခြင်းကြောင့်ဖြစ်
 သောသင်းရဲကို၊ပဗ္ဗိဝေဒေန္တံ၊ခံစားကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊
 ဒါရကော၊ဇာလီမင်းသားကဏ္ဍာဇိနမင်းသမီးတို့သည်၊ ပဝနေ၊တေးကြီး၌၊
 ဖလိကေ၊အသီးသီးကုန်သော၊ဒုမေ၊သစ်ပင်တို့ကို၊ယဒိပသန္တိ၊အကယ်၍
 မြင်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ဘေသံ၊ဗေသာနံ၊ထိုသစ်သီးတို့၏၊ဟေတု၊အကြောင်း
 ကြောင့်၊ဒါရကော၊ ဇာလီမင်းသားကဏ္ဍာဇိနမင်း သမီးတို့သည်၊ဥပရော
 ဒန္တံ၊ငိုကုန်၏၊ ဒါရကေ၊ ဇာလီမင်းသားကဏ္ဍာ ဇိနမင်းသမီးတို့ကို၊
 ရောဒေန္တေ၊ ငိုကုန်သည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်ကုန်၏၊ ဥဗ္ဗုဒ္ဓါ၊အထက်သို့မြင့်
 ကုန်သော၊ဝိပုဏ္ဏ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောကုန်သော၊ ဒုမာ၊ သစ်ပင်တို့သည်၊
 သယမေဝ၊အလိုလိုပင်လျှင်၊ ဩနုမိတွာန၊ ညွတ်ကုန်၍၊ ဒါရကေ၊ သူငယ်
 တို့သို့၊ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ချဉ်းကပ်လာကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊သဗ္ဗင်္ဂ
 သောဘဏာ၊ ခပ်သိမ်းသော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းရှိထ
 သော၊ မန္တိ၊မန္တိမိဗုယားသည်၊အတ္တူတံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ထသော၊ ထောမဟံ
 သနံ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ထသော၊ ဣဒံအတ္တရိယံ၊

ဇ-ဝေဿန္တရာဂီယံ။

ဤအံ့ဘွယ်သရဲကို၊ ဒိသွာ၊ ဖြင်၍၊ သာဓကာရံ၊ ကောင်းမြီးကို၊ ပဝတ္တေထိ၊
 ဖြစ်စေ၏။ ကိံပဝတ္တေထိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်စေသနည်း၊ ဘောန္တောဒေဝတာ
 ယော၊ အနိနိတ်အပေါင်းကို၊ လောကတ္ထိ၊ လောက၌၊ အန္တေဂုံဝတ၊ အံ့ဘွယ်သ
 ရဲရှိပစ္စတကား၊ အတ္တ၊ တံတ၊ မဖြစ်ဘူး၊ မဖြစ်စွတကား၊ လောမဟံ၊ သံဝ
 တ၊ ကြက်ထီးမွေးညှင်းတဘွယ်ရှိစွတကား၊ ဝေဿန္တရာဿ၊ ဝေဿန္တရာ
 မင်းကြီး၏၊ တေဇေန၊ တန်ခိုးအာနူးတင်ကြောင့်၊ ဒုမာ၊ သစ်ပင်တို့သည်၊
 သယမေဝ၊ အလိုလိုပင်လျှင်၊ ဩနတာ၊ ညွတ်လာကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာ
 ဓကာရံ၊ ကောင်းမြီးသံကို၊ ပဝတ္တေထိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ယက္ခ၊ နတ်တို့သည်၊ ဒါရကေ၊ ဇာလိင်းသားကဏ္ဍာဖိန်းမင်း၊ ဘိ
 တို့ကို၊ အနုကမ္ဘာယ၊ သနားကုန်သည်ဖြစ်၏၊ ပထံ၊ ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော
 ခရီးကို၊ ထံဝိဝံ၊ သု၊ ချန်းကုန်၏၊ နိက္ခန္တဒိပသေနော၊ ဇေတုတ္တရာပြည်မှ
 ထွက်တော်မူသောနေ၌ သာလျှင်၊ စေတနဉ္စ၊ စေတတိုင်းသို့၊ ဥပါဂဓံ၊
 ရောက်ကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မာတုလာ၊ ဦး
 မိုးတော်အမျိုးမှ၊ သဗ္ဗိရာဇေယာသာနိ၊ ခြောက်သောင်းသောမင်းတို့သည်၊
 စေတရဋ္ဌေ၊ စေတတိုင်း၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ သဗ္ဗေပိ၊ ခပ်ထိမ်းသောခြောက်
 သောင်းသော မင်းတို့သည်လည်း၊ ပဉ္စလိကာ၊ လက်အုပ်ချီကုန်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ရောဒမာနာ၊ ပိုကုန်လျက်၊ ဥပါဂဓံ၊ ကပ်ထားကုန်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုစေတတိုင်း၌၊ စေတေဟိစ၊ စေတတိုင်းကိုအစိုးရသောမင်းတို့နှင့်
 လည်းကောင်း၊ စေတပုတ္တေဟိစ၊ စေတမင်းသားတို့နှင့် လည်းကောင်း၊
 သညာပံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစကားပြောဟောခြင်းကို၊ ဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ
 ၍၊ ဟေရာဇာနော၊ ထိုစေတမင်းသားတို့ကို၊ တတော၊ ထိုတော၏ အဝမှ၊
 နိက္ခမိတွာန၊ ပြန်စေ၍၊ အဓေဝတ္ထာရောဇနာ၊ ငါတို့လေးယောက်တို့သည်၊
 ဝင်္ကပဗ္ဗဘံ၊ ဝင်္ကပါးတောင်သို့၊ အဂဓံ၊ ရှေးရှုသွားကုန်ပြီ၊ သာရိပုတ္တ၊
 သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝိန္ဒော၊ သိကြားမင်းသည်၊ မဟိန္ဒိကံ၊ ကြီး
 သောတန်ခိုးရှိသော၊ ဝိသုကမ္ဘ၊ ဝိသုကြိနိတ်သားကို၊ အာမန္တယိတွာန၊ ခေါ်၍၊
 သုကတံ၊ ကောင်းစွာစီရင်ပြုပြင်အပ်သော၊ ရမ္မံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော
 အဿမံ၊ သမိုင်းကို၊ ပဏ္ဍသာလံ၊ သစ်ရွက်ရိုးသောစရပ်ကို၊ သုမာပယံ၊ တန်
 ဆင်းချေထော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေထိ၊ စေလိုက်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ မဟိန္ဒိကော၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော၊ ဝိသုကမ္ဘော၊ ဝိသုကြိနိတ်သား
 သည်၊ သက္ကဿ၊ သကြားမင်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သုကတံ၊
 ကောင်းစွာစီရင်ပြုပြင်အပ်သော၊ ရမ္မံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ အဿမံ၊

သင်္ခမ်းကို၊ ပဏ္ဏသာလံ၊ သင်္ခရံ နိရိဒ္ဓိသော စရိယကံ၊ သုမာပယိ၊ ဘဒ္ဒိသင်္ခမ်း၏၊
သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မယံ စတုရောဇနာ၊ ငါတို့လေးယောက်တို့သည်၊
အပ္ပသန္တ၊ အသံခိတ်သော၊ နိရာဇုလံ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းမရှိသော၊ ပဝနံ၊
တောကြီးသို့၊ အဇ္ဈောဂေါဟေတွာ၊ ဝင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုထောကြီး၌၊ ပဗ္ဗတန္တ
ရေ၊ ဝက်ပါတောင်ကြား၌၊ ဝသာမ၊ နေကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟဉ္ဇ၊ ငါသည်လည်းကောင်း၊ မန္တိဒေဝိစ၊ မန္တိဒိယားသည်
လည်းကောင်း၊ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဇာလိကဏ္ဍာဇိနာစ၊ ဇာလိ
မင်းသားကဏ္ဍာဇိန မင်းသမီးတို့ သည်လည်းကောင်း၊ အညမညံ၊ အချင်း
ချင်းသောကနုဒါ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ကိုပျောက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အထမေ၊
သင်္ခမ်း၌၊ ဝသာမ၊ နေကြကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဒါရကေ၊ သားငယ်သို့၊ ငယ်တို့ကို၊ အနုရက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်လျက်၊
အသုညေ၊ ငါနေသဖြင့်မဆိတ်သော၊ အသမေ၊ သင်ခန်း၌၊ ဟောမိ၊ စိမ္မိသမိ၊
တည်၏၊ သာမန္တိ၊ ထိုမန္တိဒိယားသည်၊ ဗလံ၊ သစ်သီးကြီးငယ်ကို၊ အာဟ
ရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ တယောဇနော၊ သုံးယောက်သောငါတို့ကို၊ ပေါသေတိ၊
မွေးကျွေး၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပဝနောတောကြီး၌၊ ဝသာမ
နုဿ၊ နေဌ၊ အဒ္ဓိကော၊ အထီးကျန်သော ဇူဇကာပုဏ္ဏားသည်၊ ဝံ၊ ငါ၏
အထံသို့၊ ဥပဂမိ၊ ကပ်သ၏၊ ဥပဂတ္တာ၊ ကပ်လာပြီး၍၊ မေတ္တံ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တကေ
သားငယ် သို့၊ ငယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဇာလိ
ကဏ္ဍာဇိနာ၊ ဇာလိမင်းသားကဏ္ဍာဇိနမင်းသို့တို့ကို၊ အာယာစိ၊ တောင်း
၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယာစကံ၊ တောင်းထားသော ဇူဇကာ
ပုဏ္ဏားကို၊ ဥပဂတံ၊ ငါ၏အထံသို့ ကပ်လာသည်ကို၊ ဗိသ္ဗာ၊ မြင်၍၊ မေ၊ ငါ
အားဟောသော၊ ရှင်သောစိတ်သည်၊ ဥပပဇ္ဇတ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဘောပုတ္တော၊ နှစ်
ယောက်သောသားငယ်သို့၊ ငယ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာနု၊ ယူ၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
ဗြာဟ္မဏေ၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဇူဇကာပုဏ္ဏားအား၊ အာဒိယံ၊ လှူ၏၊ သာရိပုတ္တ၊
သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သကေပုတ္တော၊ မိမိသားငယ်သို့၊ ငယ်တို့
ကို၊ ဇူဇကေဗြာဟ္မဏေ၊ ဇူဇကာပုဏ္ဏားအား၊ စန္ဒန္တဿ၊ စွန့်သည်ရှိသော်၊
တဒါဝိ၊ ထိုသားငယ်သို့၊ ငယ်ကိုလှူသောကာသန္တိကံလည်း၊ သိနေရဝနဝေ
သကော၊ မြင့်မိုရ်၌ရောက်သော ဥယျာဉ်ဗိမာန်ပဒေသာပင် တည်းဟူသော
ပန်းရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္မိ၊ ထုန်လှုပ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ၊ ပုနုဒေဝ၊ တတန်လျှင်၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဩရုပ္ပ၊ တာ
ဝတံ၊ သာ နတ်ပြည်မှသက်၍၊ ဗြာဟ္မဏသန္တိတော၊ ပုဏ္ဏားနှင့်အသွင်တူ

သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သီလဝတ်၊ သီလရှိသော၊ ပတိဗ္ဗတံ၊ အရှင်၌ ရှိသော
 ဇေးမြတ်သော အကျင့်ရှိထသော၊ မန္တိဒေဝိ၊ မန္တိမိဗုဒ္ဓမယားကို၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ အာ
 ယာမိ၊ တောင်းထား၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မန္တိ၊
 မန္တိမိဗုဒ္ဓမယားကို၊ ဟောကြားထက်၌၊ ဂဟေတွာန၊ ကိုင်၍၊ ဥဒကံဥဒကေန၊ ရေ
 ဖြင့်၊ အဉ္စလီ၊ ဖြန့်၍ ခံသောပုတ္တနားအသွင်ဆောင်သောသိကြားထက်ကို၊ ပူရ
 ယ၊ ဖြည့်စေ၍၊ ပဿန္တမနသကံ၊ ပွား၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်ကြောင်း၊ ခါနုပါရ
 မိ၊ အပြီးသို့ရောက်ပေတော့အံ့ဟု ကြည်ထင်ရှင်စားသောမိတ်အကြံရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုပုတ္တနားယောင်ဆောင်သောသိကြားအား၊ မန္တိ၊ မန္တိမိဗုဒ္ဓမယား
 ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါသိ၊ ယူလိုက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မန္တိ
 ယာ၊ မန္တိမိဗုဒ္ဓမယားကို၊ ဒီဟမာနာယ၊ ယူသည်ရှိသော်၊ ဂဂနေ၊ ကောင်းကင်၌၊
 ဒေဝါ၊ များသော နတ်အပေါင်းတို့သည်။ ပမောဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်
 သည်။ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တဒါပိ၊ ထိုမန္တိမိဗုဒ္ဓမယားကို ယူသော အခါ၌
 ထည်း၊ သိနရူဝနဝဋ်သကား၊ မြင်းမိုရ်၌ ရောက်သော ဥယျာန်ဗိမာန်ပဒေ
 သာပင်တည်းဟူသောပန်းရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္ဘိ၊ တုန်လှုပ်၏။
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဇာလိ၊ ဇာလိမင်းသားကိုထည်းကောင်း၊ မိတံ၊
 သွီးဖြစ်သော၊ ဂဗ္ဘာဇိနံ၊ ဂဗ္ဘာဇိနမင်းသွီးကို လည်းကောင်း၊ ပတိဗ္ဗတံ၊
 အရှင်ကို ရှိသေးမြတ်သော အကျင့်ရှိသော၊ မန္တိဒေဝိ၊ မန္တိမိဗုဒ္ဓမယားကို
 ထည်းကောင်း၊ စဇာမာနော၊ စွန့်လွှဲသောငါသည်၊ ဗောဓိယာယေဝ၊ သဗ္ဗညု
 ဉာဏ်တော်ဟု ဆိုအပ်သောဘုရားအဖြစ်၏သာလျှင်၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်း
 ကြောင့်၊ နဝိန္ဒေသိ၊ နောင်တဘန်ပူပန်သောအားဖြင့်မကြံ။ သာရိပုတ္တ၊ သာ
 ရိပုတ္တရာ၊ မေမယာ၊ ငါသည်။ ဥဘောပုတ္တနာ၊ နှစ်ယောက်သော သွီးတို့ကို၊
 ဒေသာ၊ အပိယာ၊ မချစ်အပ်ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်၊ မန္တိဒေဝိ၊ မန္တိမိဗုဒ္ဓမယားကို၊
 ဒေသိယာ၊ အပိယာ၊ မချစ်အပ်သည်။ န၊ မဟုတ်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 မဟံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗညုတံ၊ ဘုရားအဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်
 ကိုသာလျှင်၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကိုသာ
 လျှင်ချစ်သောကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိယေ၊ ချစ်အပ်သောသား မယားတို့
 ကို၊ အာဒါသိ၊ ယူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုန၊ တဘန်အပရံ၊
 တပါးထုံ၊ ဗြဟ္မာရညေ၊ တောကြီး၌၊ မာတာပိတုသမာဂမေ၊ မိဖခင်တော်
 ခမည်းတော်အစရှိသော များစွာသော အစည်းအဝေးအပေါင်းသည်။ ဣ
 ဟံ၊ သနားစဘွယ်၊ ပရိဒေဝန္တေ၊ ပိုကြွေးသည်ရှိသော်၊ သုခံနက္ခံ၊ ချမ်းသာ
 ဆင်းရဲကို၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ သဏ္ဌပေန္တေ၊ စကားပြောဟောကြ သည်ရှိ

ဝရိယပိဋကတ်ပါဠိတော်နိဿယ။

သော်၊ ဥဘိန္ဒ၊ နှစ်ယောက်တူသော၊ ဂုဏ်အလေးပြုအပ်သောမည်
 တော်မည်းတော်တို့ကို၊ ဟိရောက္ကဗ္ဗေ၊ အပြစ်မရှိဘဲပြည်မှရှင်ထုတ်လေ
 သည်ဟုအချက်ခေါ်သ မရှိဘဲဟိရိတြက္ကဗ္ဗေ၊ ဥပသင်္ကမ်းကပ်၏၊ တဒါ
 ပိ၊ ထိုမယ်တော်မည်းတော်အထံသို့ခြင်းကပ်သောအခါ၌လည်း၊ သိန္ဓေရ
 ဝနဝဋ်သကော၊ မြင့်မိုရ်၌ ရောက်သောဥယျာန်ဗိမာန်ပဒေသာပင်တည်းဟူ
 သောပန်းရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္ဘိ၊ ထုန်ထုပ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊
 သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ ထာဘန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ဗြဟ္မာရော၊ တောကြီးမှ၊
 နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍၊ သညာတိတိ၊ မယ်တော် မည်းတော် အစရှိသော
 ဆွေတော်မျိုးတော်တို့နှင့်တကွ၊ ရမ္မံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ပုရုတ္တမံ၊
 ပြည်တကာတို့သက်မြတ်သော၊ ဇေတုတ္တရံ၊ ဇေတုတ္တရာအမည်ရှိသော၊
 ပုရံ၊ ပြည်ကြီးသို့၊ ပဝိသာမိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 တတ္ထံ၊ ဗိဝေ၊ ထိုဇေတုတ္တရာပြည်သို့ရောက်သောနေ့၌၊ သတ္တရတနာနိ၊
 ခုနစ်ပါးသောရတနာမိလ်းတို့သည်၊ ဝဿိ၊ သု၊ ရွာကုန်၏၊ မဟာမေဃော၊
 လေးကျွန်းလုံးအနှံ့ရွာသောမိလ်းကြီးသည်၊ ပဝဿထ၊ ရွာ၏၊ တဒါပိ၊ ထို
 ဇေတုတ္တရာပြည်သို့ရောက်သောအခါ၌လည်း၊ သိန္ဓေရဝနဝဋ်သကော၊ မြင့်
 မိုရ်ဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်း၌ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော ဥယျာဉ်တည်းဟူသော
 ပန်းရှိသော၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္ဘိ၊ ထုန်ထုပ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ယာအယံပထဝီ၊ အကြင်မြေကြီးသည်၊ အစေတနာ၊ စိတ်စေ
 တနာမရှိသည်၊ ဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ သာပထဝီ၊ ထိုမြေကြီးသည်၊ သုခံနက္ခံ၊
 ချမ်းသာဆင်းရဲကိုအဝိညာယ၊ မသိဘဲလျှော်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဒါနုပယောအလ္လ
 ၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ ကမ္မထ၊ ထုန်ထုပ်၏၊ နဝ
 မံ-ကိုးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝေဿန္တရစရိယံ၊ ဝေဿရာမင်း
 ၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁၀-သဿပဏ္ဍိတဝရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ ထာဘန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါ၊ အကြင်
 အခါ၌အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဝနုစာရကော၊ တော၌နေထွေရှိသော၊ တိတပဏ္ဏ
 သာကဗဿကော၊ မြက်သစ်ရွက် ဟင်းရွက်သစ်သီး အစရှိသောပရ
 ဟေဋ္ဌနုပိဝဇ္ဇိတော၊ သူတပါးတို့ကိုညှဉ်းဆဲခြင်းမှကင်းထသော၊ သဿ
 တော၊ ယုန်ငယ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါ၊ ထို

ယံမင်းဖြစ်တော်မူသောကာလ၌၊မက္ခဏေဝေ၊မြောက်သည်လည်းကောင်း၊
ထိဂါလောစ၊ မြေခွေးသည်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒပေါတောစ၊ ဟုံသည်လည်း
ကောင်း၊အဟဉ္စ၊ငါသည်လည်းကောင်း၊ သာမန္တာ၊အနီး၌၊ကေ၊တပေါင်း
တည်း၊ဓာယ၊နေကြကုန်၏၊ သာယံပတော၊ ညနံနက်တိုင်း၊ ပဒိဿ၊ရေ၊
ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍ထင်ကုန်၏၊အဟံ၊ငါသည်၊ တေ၊ထိုသုံးရောက်သော
သူတို့ကို၊ကလျာဏပါပကေ၊ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ကိရိယေ၊အမှု
၌၊အနုသာသာမိ၊ဆုံးမ၏၊ဘောန္တေ၊အချင်းတို့၊ပါပါနိ၊မကောင်းမှုတို့ကို၊
ပရိဝေဇ္ဇေ၊ကြဉ်ကြကုန်၊ကလျာဏေ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌၊ အတိနိဝိဿ
ထ၊နှလုံးသွင်းကြကုန်၊ ဥပေါသထမိဒိဝသေ၊ ဥပုသ်နေ့၌၊ ပုရိတံ၊ပြည့်
သော၊စွဲ၊တက်၊ဒိသ္မာန၊မြင်၍၊ တတ္ထတသ္မိဒိဝသေ၊ထိုနေ့၌၊ အဇ္ဈ၊ယနေ့၊
ဥပေါသထေဒိဝသေ၊ ဥပုသ်နေ့တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ တေသံ၊ထိုသုံး
ယောက်သောသူတို့အား၊အာစိက္ခိ၊ကြား၏၊ဘောန္တေ၊အချင်းတို့၊ဒက္ခိဏေ
ယျ၊ဿ၊အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဒါတဝေ၊လှူခြင်းငှါ၊ ဒါနာနိ၊အလှူဝတ္ထုတို့ကို၊
ပရိယာဓေတ၊စီရင်ကြလေကုန်၊ဒက္ခိဏေယျ၊အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ဒါနံ၊
အလှူဝတ္ထုကို၊ဒတွာ၊လှူကုန်၍၊ဥပေါသထံ၊ဥပုသ်ကို၊ ဥပဝဿထ၊သုံးကြ
ကုန်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အနုသာသာမိ၊ဆုံးမ၏၊သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ဘေ၊
ထိုသုံးယောက်သော သူတို့သည်၊ မေ၊ငါ၏၊ ဝစနံ၊စကားကို၊ သာဓူတိ၊
ကောင်းပြီဟု၊ဝတွာန၊ဆိုကုန်၍၊ယထာသတ္တိ၊အစွမ်းရှိသောအလျှောက်၊ယ
ထာဗလံ၊အားရှိသောအလျှောက်၊ ဒါနာနိ၊အလှူဒါနတို့ကို၊ ပရိယာဓေတွာ၊
စီရင်၍၊ဒက္ခိဏေယျ၊အလှူခံကို၊ဂဝေသယျ၊ရှာကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိ
ပုတ္တရာ၊အဟံ၊ငါသည်၊ နိသဇ္ဈ၊ထိုင်နေ၍၊ အနုန္တံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား
လျှောက်ပတ်သော၊ ဒါနံ၊လှူအပ်သော၊ ဒက္ခိတံ၊အလှူဝတ္ထုကို၊ စိန္တေယိ၊
ကြံ၏၊အဟံ၊ငါသည်၊ဒက္ခိဏေယျ၊အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ယဒိထဘေ၊အကယ်
၍၊သည်ဖြစ်အံ့၊မေ၊ငါအား၊ ကိ၊ဒါနံ၊အဘယ်ဒါနဝတ္ထုသည်၊ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်ပါသတ္တံ့၊သတည်း၊ မေ၊ငါအား၊တိဿ၊နှန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
ဓုဂ္ဂ၊ ပဲနောက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မာသာ၊ ပဲလွန်းတို့သည် လည်း
ကောင်း၊တဏှ၊လှ၊ဆံတို့သည်လည်းကောင်း၊ စာတံဝါ၊ထောပတ်သည်
လည်းကောင်း၊နအတ္ထိ၊မရှိကုန်၊အဟံ၊ငါသည်၊တိဏေန၊မြက်ဖြင့်သာလျှင်၊
ယာပေမိ၊ဓူ၏၊တိဏဒါတဝေ၊ငြိမ်ကိုလှူခြင်းငှါ၊နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း၊
ကောမိ၊ ဟုတ်တယောက်သော၊ ဒက္ခိဏေယျ၊အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊မမ၊
ငါ၏၊သန္တိကေ၊အလံသို့၊တိက္ခာယ၊ထမင်းအလို၊ငှါ၊ ယဒိယေ၊အကယ်၍

လာသည်ဖြစ်အံ့။အဟံ၊ငါသည်။ သကံအတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ဥစ္စာဒေါမိ၊
 ယူအံ့၊ဝေ။ ဤသို့ကိုယ်ကိုယူသည်ရှိသော်၊ သော၊ထိုအယူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဘုရား၊အချည်းနှီး၊ နဂမိဿတိ၊မသွားရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေယိ၊
 ဤ၏။ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊သက္ကော၊ထိကြားမင်းသည်၊မမ၊ငါ၏၊
 သကံပွဲ၊အကြံကို၊အညာယ၊ထိထတ်၍၊ဗြာဟ္မဏဝဏ္ဏိနာ၊ပုတ္တားအသွင်ဖြင့်
 မေ၊ငါ၏၊ဒါနုဝိဓံသနာယ၊ယူလိုသည်မယူလိုသည်ကိုစုံစမ်းခြင်းငှါ၊မေ၊ငါ
 ၏၊အာသလံ၊နေရာသို့၊ဥပဂစ္ဆ၊ကပ်ထား၏၊သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊အဟံ၊
 ငါသည်၊တံ၊ထိုပုတ္တားအယောင်ဆောင်သောသိကြားကို၊ ဗိသ္ဗာန၊မြင်၍၊
 သန္တုဋ္ဌော၊နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံဝစနံ၊ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြုဒိ၊
 ဆို၏၊ဘောဒက္ခိဏေယျ၊ အိုအယူခံပုဂ္ဂိုလ်၊ တံ၊သင်သည်၊ဇာသဟေတု၊
 အစာကိုအလိုရှိသောကြောင့်၊မမ၊ငါ၏၊ သန္တုကေ၊အထံသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊
 ချောက်သာသည်ကား၊သာရုခေါ၊ကောင်းသည်သာလျှင်၊အတ္တိ၊ဖြစ်၏။
 အဟံ၊ငါသည်၊အဇ္ဈ၊ယနေ၊တေ၊သင့်အား၊အဒိန္နပုဗ္ဗံ၊မယူဘူးသော၊ဒါနဝရံ၊
 မြတ်သောအယူကို၊ ဒဿာမိ၊ယူအံ့၊ထုဝံ၊သင်သည်၊ ဘိဓဂုဏုပေတော၊
 ဘိဓကေ၊ဇူးနှင့်ပြည့်စုံပေ၏၊တေ၊သင်အား၊ ပဋ္ဌဟေဋ္ဌနံ၊သုတပါးတို့အား
 ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်၊အယုတ္တံ၊မသင့်၊ ဇေတိ၊သာထည့်၊နာနာကဋ္ဌေ၊အထူး
 ထူးသောထင်းတို့ကို၊သမာနယိ၊ရရုံးထော၊အဂ္ဂိ၊မီးကို၊ဗီပေတိ၊တောက်ပေ
 ထော၊အဟံ၊ငါသည်၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ပစိဿံ၊ကျွန်ုပ်စေအံ့၊ တံ၊သင်
 သည်၊ပက္ကံ၊ကျက်ပြီးသောအသားကို၊ ဘက္ခယိဿထိ၊စားရလတ္တံ့၊ဣတိ၊
 ဤသို့၊အဗြုဒိ၊ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ သော၊ထိုပုတ္တားအယောင်
 ဆောင်သောသိကြားသည်၊သာဓုတိ၊ကောင်းပြီဟု၊ ဟဋ္ဌမနော၊ ရွှင်သော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊နာနာကဋ္ဌေ၊ အထူးထူးသောထင်းတို့ကို၊သမာနယိ၊ရရုံး
 ရ၏၊အင်္ဂီ၊ရဝတ္ထကံ၊မီးကျိုးတိုက်ရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ မဟန္တံ၊ကြီးစွာ
 သော၊စိတကံ၊ထင်းပုံကို၊ အကာသိ၊ပြု၏၊ တတ္ထ၊ထိုထင်းပုံ၌၊ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ သော၊ထိုမီးသည်၊ခိပုံ၊လျှင်စွာ၊မဟာ၊အတောက်
 ကြီးသည်၊ဘဝေ၊ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အဂ္ဂိ၊မီးကို၊ပဗီပေ
 သိ၊တောက်ပေ၏၊အဟံ၊ငါသည်၊ဂတ္ထေ၊မိမိကိုယ်ကို၊ရဇဂေ၊မြို့အလေး
 အမွှားအလိမ်းလိမ်းကပ်သည်တို့ကို၊ပောဇေတွာ၊ခါ၍၊ ဧကမန္တံ၊တင့်အပ်
 သောအရပ်၌၊ ဥပါဝိသိ၊ဝင်၍နေ၏။ ဘဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ မဟာကဋ္ဌ
 ပုဋ္ဌော၊ကြီးစွာသောထင်းရသည်၊ အာဒိတ္တော၊တောက်သည်ဖြစ်၍၊ရူမမာ
 ယတိ၊ ဟူးဟူးဟူသော အသံဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုမီးတောက် သောအခါ၌၊

ဥပ္ပက္ခိက္ခာရံ၊ ဇာတိသိက္ခာရေ၊ ဖိတ္တိအတွင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ မဇ္ဈိမအတွင်း၊
 ထပ်သွား၊ ပဟိတိ၊ ဆင်း၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယသကသမ္ပိ၊
 အမှတ်မရှိသောသူသည်၊ ပရိတ္တံ၊ ဆင်းဝင်အပ်သော၊ သိတောဒကံနာမ၊ ရေ
 ချမ်းမည်သည်ကား၊ တဿ၊ ထိုဆင်းဝင်သောသူ၏၊ ဒရထပရိယာဟံ၊
 ကိုယ်၏ပူပန်ခြင်းကို၊ သမေတိယထာ၊ ငြိမ်းစေသကဲ့သို့၊ အသာဒဗ္ဗ၊ သုဝေ
 ဒနာကိုလည်းကောင်း၊ ပိတိစ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေတိယထာ
 ဗေသကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဇလိတအဂ္ဂိ၊ တောက်သောမီး
 သည်းပရိတ္တဿ၊ မီးထဲသို့ဆင်းဝင်သော၊ မမ၊ ငါ၏၊ တဒါ၊ ထိုဆင်းသောအ
 ခါ၌၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒဇုတံ၊ ပူပန်ခြင်းကို၊ သမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ ယထာ၊
 ဥပမာတတ်ကဲ့သို့ဟူမူကား၊ သိတောဒကံပိယ၊ ရေချင်းကဲ့သို့တည်း၊ ။
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဆဝိံ၊ စ၊ အရေပါးကိုလည်းကောင်း၊
 စဗ္ဗဗ္ဗ၊ အရေထူကိုလည်းကောင်း၊ ဓံသဗ္ဗ၊ အသားကိုလည်းကောင်း၊ နှာရုံစ၊
 အကြောကိုလည်းကောင်း၊ အဗ္ဗိစ၊ အရိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဟဒယဗန္ဓနဗ္ဗ၊
 ဇွဲသောနှလုံးသားကိုလည်းကောင်း၊ ကေဝလံ၊ အကြွင်းမရှိသော၊ သကလံ
 အလုံးစုံသော၊ ကံယဗ္ဗ၊ ကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား
 ယောင် ဆောင်သော သိကြားမင်းအား၊ အဒါသိံ၊ ယူ၏၊ ဒသမံ၊ ဆယ်ခု
 တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သသပဏ္ဍိတစရိယံ၊ ယှဉ်ပညာရှိ၏အကျင့်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အကတ္တိဗြာဟ္မဏော၊ အကတ္တိပုဏ္ဏားလည်း
 ကောင်း၊ သင်္ခေါ၊ သင်္ခပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ ကုရု၊ နုစ၊ ကုရုတိုင်းသူတို့၏
 မင်းဖြစ်သော၊ ခနုဗ္ဗယော၊ ခနုဗ္ဗယမင်းလည်းကောင်း၊ မဟာသုဒဿနော
 ရာဇာ၊ မဟာသုဒဿစကြာမင်းလည်းကောင်း၊ မဟာဂေါရိန္ဒုဗြာဟ္မဏော
 မဟာဂေါရိန္ဒုပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ နိမိ၊ နေမင်းကြီးလည်းကောင်း၊ စန္ဒကု
 မာရောစ၊ စန္ဒကုမ္ဘာမင်းသား လည်းကောင်း၊ သိဝိ၊ သိဝိမင်းကြီး လည်း
 ကောင်း၊ ဝေဿန္တရော၊ ဝေဿန္တရာမင်းကြီး လည်းကောင်း၊ သသော၊
 ယှဉ်ပညာရှိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောအကတ္တာဒိကော၊ အကြင်အ
 ကတ္တိပုဏ္ဏားအစရှိသောသူသည်၊ တေဒါနဝရေ၊ ထိုမြတ်သောဒါနဝတ္ထုတို့
 ကို၊ အဒါအဒါသိံ၊ ယူ၏၊ သောအကတ္တာဒိကော၊ ထိုအကတ္တိပုဏ္ဏားအစရှိ
 သောသူသည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟမေဝ၊ ငါတုရားသည် သာလျှင်၊ အာ
 သိံ၊ ဖြစ်၏၊ အညော၊ ငါတုရားသောသူသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ဧတေ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောဒါနဝတ္ထုတို့ကိုစွန့်ခြင်းတို့သည်၊ ဒါနပ

စရိယဝိဇ္ဇာကတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ရိက္ခာရာ၊ ဒါနပရမတ္ထပါရမီ၏အခြံအရံသာဖြစ်ကုန်၏။ တော၊ ထိုသို့အပပြီး
 သောဒါနဝတ္ထုတို့ကိုစွန့်ခြင်းတို့သည်၊ ဒါနသာပါရမီ၊ ဒါနပါရမီသာမည်
 ကုန်၏။ သာသပဏ္ဍိကာလေပန၊ ယုပညာရှိဖြစ်သော အခါ၌ကား၊ ယာစ
 ကော၊ အလ္လစံသုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဒတွာ၊ ယျ၍၊ နှုတ်ပါရမီ၊ ဤဒါ
 နပရမတ္ထပါရမီကို၊ ပူရယံ၊ ပြည့်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 သိက္ခာယ၊ သမင်းအလို၊ ဌ၊ ဥပဂတံ၊ ပုဏ္ဏားယောင်ဆောင်၍ကပ်ထားသော
 သိကြားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သကံ၊ အတ္တနာ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပ
 ရိန္ဒမိ၊ စွန့်၏။ မေ၊ ငါ၏၊ ဒါနေန၊ အတ္တဒါနနှင့်၊ သမော၊ တူသောအတ္တသည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သော၊ ဤအသက်ကိုစွန့်ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဒါနပါရမီ၊ ဒါနပရ
 မတ္ထပါရမီတည်း၊ ဒါနတိ၊ မိတော၊ ဒါနပါရမီသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

၂-မာတ္တိနာဂဝဂ်-၁၁-သီလဝစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယသ္မိံကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊
 အဟံ၊ ငါတရားသည်၊ ယဝနေ၊ တောကြီး၌၊ မာတုပေါသကော၊ အိုမင်း၍မျက်
 မမြင်အမိကိုပွေးကျွေးသော၊ ကုဉ္ဇရော၊ မဟာသီလဝဆင်မင်းကြီးသည်၊ အ
 ဟောသိံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟိယာ၊ မြေအပြင်၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဂုဏေန၊
 သီလဂုဏ်နှင့်၊ သဒိသော၊ ဂုဏ်အားဖြင့်တူသောသူသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ သာရိ
 ပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပဝနေ၊ တောကြီး၌၊ ဝနစရော၊ တောရဆိုးသည်၊ ဇံ၊ ငါ
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ကာနနေ၊ တောကြီး၌၊ တ
 ဝါနုစ္ဆတေ၊ အမျှင်မင်းကြီးအားလျောက်ပတ်သော၊ ဂဇော၊ ဆင်ဖြူရေသာ
 သည်၊ ပသတိ၊ နေ၏၊ နှုတ်၊ ဤသို့ရသော၊ ပြည်ကြီးရှင်မင်းအား၊ ပဝိဝေဒ
 ယိ၊ ကြားသျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တဿ၊ ဆင်ဖြူ
 တနာကို၊ ပရိက္ခာယ၊ ကြိုးသွင်း၍ဖမ်းခြင်းဖြင့်၊ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိ၊ အာဠက
 အာသကေန၊ ဆင်မ၏၊ နားရွက်ကိုကွယ်၍ကြိုးကွင်းဖြင့်ဖမ်းသဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ကာသုယာ၊ ထည်စားရာတွင်း၌ ချ၍ဖမ်းသဖြင့် လည်းကောင်း၊
 နအတ္ထော၊ အလိုမရှိ၊ သောဗ္ဗာယ၊ နှာမောင်းကို၊ သဟဂဟိတေ၊ ကိုင်သည်
 နှင့်တကွ၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုပင်လျှင်၊ ဣတော၊ ဤတောအရပ်မှ၊ ဖေဟိ
 တိ၊ သာသတ္တံ၊ နှုတ်၊ ဤသို့၊ ပဋိဝေဒယိ၊ ကြားသျှောက်၏။ ရာဇာပိ၊
 ပြည်ကြီးရှင်မင်းကြီးသည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုမူဆိုး၏၊ ကံဝစနံ၊ ထိုကံ

ကို၊ သုဝ္ဗာ၊ ကြွား၍၊ တုဋ္ဌမာနသော၊ အတ္တနိဒ္ဓိသက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဟတ္ထိဒမကံ၊ ဆင်ကိုလိမ္မာအောင်ဆုပ္ပတတ်သော၊ သုယိက္ခိတံ၊ ကောင်းစွာ
 သင်အပ်ပြီးသော၊ ဆေကာစရိယံ၊ လိမ္မာတရသောဆင်ဆရာကို၊ ပေသေ
 သိ၊ စေတ္တတ်တော်မူ၏။ သောဟတ္ထိဒမကော၊ ထိုဆင်ထိန်းသည်၊
 ဂစ္ဆာ၊ သွားသေ၏၊ မာဇုယာ၊ မျက်မမြင်အမိကို၊ ယာဗနတ္ထာယ၊ လုပ်ကျွေး
 ဇွေးမြူခြင်းငှါ၊ ပနိမသရေ၊ ပနဗ္ဗာဒိင်၌၊ ဘိသမူယံ၊ ကြာစွယ်ကြာရင်းကို၊
 ဥဒ္ဓရန္တံ၊ နှုတ်၍နေသည်ကို၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်ထေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊ သီသဂုတံ၊ သီသကျေးဇူးကို၊ ဝိညာယ၊ သိ၍၊ လက္ခဏံ၊ လက္ခ
 ဏာကို၊ ဥပဓရေယံ၊ ရူးစမ်းဆင်ခြင်၏၊ ပုတ္တ၊ ချစ်သား၊ ဇေဟိ၊ ထာထုည့်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာနု၊ ဆီ၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်း၌၊ အဂ္ဂဟိ၊
 ကိုင်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုမဟာသီလဝဆင်မင်းဖြစ်
 သောကာလ၌၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ပါကတိကံ၊ သဘောအားဖြင့်ပြီးသော၊ သရိရာနု
 ဂတိ၊ ကိုယ်၌ အစဉ်တည်သော၊ ယံဗလံ၊ အကြင်ကာယဗလသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တံဗလံ၊ ထိုအားသည်၊ အဇ္ဇ၊ ယခုအခါ၌၊ နာဂဿဟာဿာနံ၊ ဆင်တ
 ထောင်တို့၏၊ ဗလေနု၊ အားနှင့်၊ သမာ၊ မျှသည်ဖြစ်၍၊ သဒိသံ၊ တူ၏။ သာ
 ရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ဂဟဏာယ၊ ဖုန်းခြင်းငှါ၊
 ဥပဘာနံ၊ ကပ်သာကုန်သော၊ ဇေသံ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့အား၊ ယဒိပကုဗ္ဗေ
 ယျံ၊ အကလံ၍အမျက်ထွက်ငြားအံ့၊ တေသံ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့အား၊ ဝိရတ္ထိ
 တုံ၊ မှန်မှန်ညက်ညက်ကြေမိပ်သောငှါ၊ ပနိဗလော၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ ဘဝေ၊
 ဖြစ်၏၊ ယာဝယတ္တကံ၊ အကြင်မျှထောက်သော၊ မာနုသံ၊ လူနှင့်တကွသော၊
 ဂစ္ဆမိ၊ ပြည်ကြီးသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝတတ္တကံ၊ ထိုမျှထောက်သော
 လူအပေါင်းကိုလည်း၊ ဝိရတ္ထိတုံ၊ မှန်မှန်ညက်ညက်ကြေမိပ်သောငှါ၊ ပနိဗ
 လော၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ အဝိစင်္ဇေသန္ဓေမိ၊ ဤသို့စွမ်းနိုင်သောအား
 ရှိငြားသော်လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သီလရက္ခာယ၊ သီလကိုထုံစေ၍၊ သီလ
 ပါရမီ၊ သီလပါရမီကို၊ ပုရိယာ၊ ပြည့်ခြင်းငှါ၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ အာဇ္ဇကေ၊ ဆင်ရဲ
 တိုင်၌၊ ပက္ခိပန္တံ၊ ထည့်သွင်းသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝိက္ခေ၊ စိတ်၌၊ အည
 ထတ္တံ၊ ဖောက်ပြန်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နကရောမိ၊ မပြု၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ တတ္ထတသ္မိံ၊ ကာသေ၊ ထိုအခါ၌၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ တေမနုဿာ၊ ထိုလူအ
 ပေါင်းတို့သည် ဗရသူဟိ၊ ချက်ဆိန်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တောမရေဟိ
 စ၊ ထွန်မတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယဒိကောဇေယျံ၊ အကယ်၍ပေါက်ကုန်ထိုး
 ကုန်သည်ဖြစ်ငြားအံ့၊ မမ၊ ငါ၏၊ သီလက္ခဏာတယာ၊ သီလကျိုးပျက်အံ့သည်

၅ ကြောက်သောကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့အား၊ နေဝပကုပ္ပေယျ၊ အမျက်မထွက်အံ့၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သီလဝနာဂရိယံ၊ သီလဝေဝင်၏အချင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၂-ဘုရိဒတ္တစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တစာနံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ မဟိန္ဒိကော၊ ကြိုးသောစားနိုးရိုးရှိသော၊ ဘုရိဒတ္တော၊ ဘုရိဒတ်နဂါးမင်းသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါတသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ သန္တာန်စပ်သောကြောင့်၊ ငါဟုဆိုအပ်သောဘုရိဒတ်နဂါးမင်းသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဝိရူပက္ခေန၊ ဝိရူပက္ခေအမည်ရှိသော၊ မဟာရဉ္ဇာ၊ နဂါးမင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဒေဝသောကံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ အဂ္ဂတ္ထိ၊ လိုက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ ဧကန္တံ၊ စပ်စပ်၊ သုခသမပ္ပိတေ၊ နတ်တို့၏ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ တာဝတိံသာနတ်သားနတ်သမီးအပေါင်းတို့ကို၊ ပဿိတွာ၊ မြင်၍၊ တံသဂ္ဂံ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ဂမနတ္ထာယ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ သီလဗ္ဗတံ၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်းတည်းဟူသော အကျင့်ကို၊ သမာဒယိံ၊ ဆောက်တည်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သရိရက်စွံ၊ မျက်နှာဆေးခြင်းအစရှိသောကိစ္စကို၊ ကတွာန၊ ပြု၍၊ ယာပနမတ္တကံ၊ မျှသောတံရံကို၊ ဘုတွာ၊ စား၍၊ စတုရော၊ အင်္ဂေ၊ လေးပါးသောအင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝဇ္ဈိကရဒ္ဒနံ၊ တောင်ပိုက်သိပ်၍၊ သေမိ၊ အိပ်၏၊ ဆဝိယာဝါ၊ အရေပါးဖြင့်လည်းကောင်း၊ စမ္ပေနဝါ၊ အရေထူဖြင့်လည်းကောင်း၊ မံသေနဝါ၊ အသားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နဟာရုအ ဗြူကေဟိဝါ၊ အကြောအရိုးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ ဧတေန၊ တေဟိ၊ ထိုလေးပါးတို့ဖြင့်၊ ကရတိယံ၊ ပြာတွယ်ကိစ္စရှိ၏၊ သော၊ ထိုအလိုရှိသောသူသည်၊ ဟရာတု၊ ဆောင်စေသတည်း၊ ဒိန္နံ၊ ယေဝ၊ ငါမျှသလျှင်ကတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုရော၊ အင်္ဂေ၊ လေးပါးသောအင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ သေမိ၊ အိပ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါတသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ အကတဉ္ဇာ၊ သူကျေးဇူးကို မသိသောနေသာဒပုတ္တေ၊ သည်၊ ဒေသိတော၊ ပြည့်စုံအပ်သော၊ အာယမာယနော၊ အလမ္ဘာယံ၊ မြေသွားသည်၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ အဂ္ဂဟိ၊ ဖမ်း၏၊ အဂ္ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းပြီး၍၊ ပေဋ္ဌာယ၊ ပချုပ်၍၊ ပက္ခိပေတွာန၊ ထည့်၍၊

၁၂-ဘုရိဒတ္တစရိယံ။

၂၉

ကံတိကံတိ၊ ထိုထိုရွာနိဂုံး၌၊ ကိစ္စေတိ၊ ကစား၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ပေဠာယ၊ ပချုပ်၌၊ ပက္ခိပန္တိ၊ ထည့်သော်လည်းကောင်း၊ ပါဏိ
 နာ၊ လက်ဆုပ်ဖြင့်၊ သမ္ပန္နန္တေ၊ ပြင်းစွာပုတ်ခတ်သော်လည်းကောင်း၊ ဖိပ၊
 ငါ၏၊ သိလက္ခဏာဘယ၊ သိလပျက်စီးဆုံးသည်မှ ကြောက်သောကြောင့်၊
 အာလမ္ဘယနေ၊ အာလမ္ဘယံ၊ ခြေထမား၌၊ နက္ခယိမိ၊ ငါအမျက်မထွက်၊ ၊
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုဘုရိဒတ် နဂါးမင်းဖြစ်တော် မူသော
 ကာလ၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ သကဇိဝိတပရိစ္ဆာဂေါ၊ မိမိအသက်ကိုစွန့်ခြင်းသည်၊
 တိထတော၊ မြက်ကိုစွန့်သောထက်၊ လဟုကော၊ ပေါ့သကဲ့သို့ထင်၏၊
 မဟံ၊ ငါအား၊ သိသဝိတိက္ကမော၊ သိလကိုလွန်ကျူးခြင်းသည်၊ ပထဝိဥက္ကာ
 နာပိယ၊ နှစ်ထိန်းလေးသောင်း အထွေသောမြေကြီးကို ထုံရသကဲ့သို့ထင်
 ၏၊ ဇာတိသတံ၊ ဘဝတရားပတ်လုံး၊ နိရန္တရံ၊ အခြားမရှိ၊ မမ၊ ငါ၏၊
 ဇိဝိတံ၊ အသက်ကိုကား၊ စေတယျံ၊ စွန့်လို၏၊ စတုဒိပါနဟေထုပိ၊ ထေး
 ကျန်းလုံးကိုအစိုးရသောစကြဝတေးမင်း၏ စည်းစိမ်ဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ သိယံ၊ သိလကို၊ နေဝပဘိန္ဒေယျံ၊ မပျက်အံ့၊ အပိစ၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သိလရက္ခာယ၊ သိလကိုလုံစေ၍၊ သိလ
 ပါရမီပူရိယာ၊ သိလပါရမီကိုဖြည့်ခြင်းငှါ၊ ပေဠကော၊ ပချုပ်၌၊ ပက္ခိပန္တိ
 ပိ၊ ပြင်းစွာ နင်းနယ်ရိုက်ပုတ်၍ ထည့်သွင်းသော အာလမ္ဘယံ၊ ခြေထမား
 ကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဗိက္ကေ၊ မိတ်၌၊ အညထတ္ထံ၊ အမျက်ဒေါသနှင့်ယှဉ်
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ နကရောမိ၊ မပြုဖုတ်ယံ၊ နှစ်ချစ်၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ ဘုရိဒတ္တစရိယံ၊ ဘုရိဒတ်နဂါးမင်း၏အကျင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁၃-စမ္ဘေယျစရိယံ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုန၊ တဘနံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယထွံ၊ ကာ
 လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ
 သော၊ စမ္ဘေယျကော၊ စမ္ဘေယျနဂါးမင်းသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါပိ၊ ထို
 စမ္ဘေယျနဂါးမင်းဖြစ်သောအခါ၌လည်း၊ ဓမ္မိ၊ ကာ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား
 ကိုကျင့်ဆောက်တည်သည်၊ ဇဇိယဗ္ဗတသမပ္ပိတော၊ ဥပုသ် သိလအကျင့်
 နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါပိ၊ ထိုစမ္ဘေယျ နဂါးမင်းဖြစ်သော
 အခါ၌လည်း၊ ဓမ္မစာရိ၊ ကုသိုလ် ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကို ကျင့်လေ့ရှိ

သော၊ဥပေါသထံ၊ဥပုသ်ကို၊ဥပပုတ္တံ၊ဆောက်တည်သော၊ နံ၊ငါ့ကို၊အဟိ
 တုဏ္ဏိ၊ကော၊မြဲတင်းသမားသည်၊ဂဟေတွာန၊ဖမ်း၍၊ရာဇဒွါ၊မင်းအိမ်
 တံခါး၌၊ ကိဇ္ဇတိ၊ကစား၏။ သော၊ထိုမြဲ ဖမ်းသမားသည်၊ နိဇ္ဈတိ၊
 ထောက်တံ၊အညီအရွှေအနီဟုဆိုအပ်သော၊ယံယံဝတ္ထု၊အကြင်အကြင်အ
 ဆင်းကို၊ပိန္နယတိ၊ကြံ၏။ တဿ၊ထိုမြဲဖမ်းသမား၏၊ စိတ္တာနုဝတ္တန္တော၊
 စိတ်သို့အစဉ်လိုက်သည်ဖြစ်၍၊ပိန္နိ၊ကသန္နိဘော၊မြဲဖမ်းသမား၏အကြံနှင့်
 တုတ္တာဘနံ၊ဆင်းသည်၊ဘောမိ၊ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊တဒါ၊
 ထိုစေ့သို့ နဂါးမင်းဖြစ်သောအခါ၌၊ တလံ၊ကျည်းကို၊ ဥဒကံ၊ကလေး၊
 ရေပြုနိုင်၏။ ဥဒကံ၊ရေကိုလည်း၊ ထလံ၊ကလေး၊ကျည်းပြုနိုင်၏။ အဟိ၊ငါ
 သည်၊ တဿ၊ ထိုမြဲဖမ်းသမားအား၊ ယဒိပကုဗ္ဗေယျံ၊အကယ်၍အမျက်
 ထွက်ငြားအံ့၊ဧဏေနတတ္ထိ၊ဧဏေ၊ထိုအမျက်ထွက်သောဧတန္တံ၊ သာရိကံ
 ကရေ၊ဖွဲ့ပြာပြုနိုင်၏။ စိတ္တဝံ၊စိတ်၏အလိုသို့၊ယဒိဟေသံ၊အကယ်
 ၍လိုက်သည်ဖြစ်ငြားအံ့၊သီလတော၊သီလမှ၊ပရိဟာယိသမာဓိ၊ယုတ်စုချေ
 အံ့၊သီလန၊သီလမှ၊ ပရိဟိနဿ၊ ယုတ်သောသူအား၊ ဥတ္တမတ္ထော၊မြတ်
 သောထောက်သောကုတ္တရာ အကျိုးသည်၊ နုသိန္တတိ၊ မပြည့်ရုံ၊တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊အဟိကာယော၊ဤကိုယ်သည်၊ကမံ၊စင်စစ်၊ဘိဇ္ဇတု၊ပျက်လို
 လည်းပျက်စေ၊အာရေ၊ဤအရပ်၌သာလျှင်၊ဝိကိရိယတု၊ဖရိဖရဲရှိလိုသော်
 လည်းရှိစေ၊ ဘုသံပိယ၊ဖွဲ့ပြာကဲ့သို့၊ဝိကိရန္တပိ၊ဖရိဖရဲရှိသောသော်လည်း၊
 သီလံ၊သီလကို၊နေဝပတိန္ဓေယျံ၊မပျက်အံ့၊ တတိယံ၊သုံးခုတို့၏ပြည့်
 ကြောင်းဖြစ်သော၊စမ္ပယုစရိယံ၊စမ္ပယုနဂါးမင်း၏အကုန်သည်၊နိဗ္ဗိတံ
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၄-ရုဠပေမိစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ပုန၊တဘနံ၊အပရံ၊တပါးတုံ၊ယဒါယတ္ထိ၊ကာ
 လေ၊အကြင်အခါ၌၊ သုသိထဝါ၊အလွန်သီလရှိသော၊ ရုဠပေမိ၊ရုဠပေမိ
 မည်သောပုတ္တော၊သည်၊ဟေမိ၊ဖြစ်၏။ တဒါ၊ထိုရုဠပေမိပုတ္တော၊ဖြစ်သော
 အခါ၌၊ဘဝံ၊တစ်ကို၊တယတော၊ ကြောက်လန့်ဘွယ်အားဖြင့်၊ဒိသ္မာ၊ရှု၍၊
 နိက္ခမံ၊နိက္ခမနုတ္တယ၊ဘဝမှထွက်မြောက်ခြင်းငှါ၊ဂေဟတော၊အိပ်မှ၊အတိ
 နိက္ခမိ၊ တောသို့ရှေးရှုထွက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊မေ၊ငါ၏၊
 ဒုတိယိကာ၊လူထက်ထက်ကမယားဖြစ်ဘူးသော၊ ကနကသန္နိဟာ၊ရွှေအ

ဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊ ယာဗြာဟ္မဏီ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်မသေ၊
 အာသိရှိသည်ဖြစ်၏။ သာဝါထိပုဂ္ဂိုလ်မသေသည်လည်း၊ ပဋေဝနိဒ္ဓါအနုပက္ခာ၊
 အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍၊ နေက္ခမ္ပံနေက္ခမ္ပနတ္ထာယ၊ ဝနိဋ္ဌထွက်မြောက်ခြင်းငှါ၊
 အဘိနိက္ခမိပဗ္ဗဇိ၊ ခဟန်းပြု၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ကုလေဝဂဏေ၊
 ဆွေးမျိုးဥာဏိအပေါင်း၌၊ နိရာဇယာ၊ ကပ်ငြိခြင်းအာဇယ မရှိကုန်သော၊
 ဆိန္ဒုဗန္ဓု၊ ပျက်အပ်ပြီးသောအနှောင်အဖွဲ့ရှိကုန်သော၊ ကုလေဝဂဏေ၊ ဆွေးမျိုး
 ဥာဏိအပေါင်းတို့ကို၊ အနုပက္ခာ၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂါမနိဂမံ၊
 ရှာနိဂုံးသို့၊ စရန္တာ၊ သွားကုန်သော ဘုရားသောင်းတို့သည်၊ ဗာရဏသီ၊
 ဗာရဏသီပြည်သို့၊ ဥပါဂဓု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဘတ္ထ၊ ထိုဗာရဏသီပြည်
 ၌၊ နိပကာ၊ ခင်သောပညာရှိသောငါတို့သည်၊ ကုလေဝဂဏေ၊ ဇူအပေါင်းတို့
 နှင့်၊ အသံသဋ္ဌော၊ ရောနှောခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဿမ၊ နေကြကုန်၏၊
 ဥဘော၊ နှစ်ယောက်သောငါတို့သည်၊ နိရာကုလေ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းမရှိသော၊
 အပ္ပသန္ဓေ၊ အသံဆိတ်သော၊ ရာဇုယျာနေ၊ မင်းဥယျာဉ်၌၊ ဝဿမ၊ နေကုန်၏။
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဥယျာနဒဿနံ
 ဥယျာဉ်ကိုရှုခြင်းငှါ၊ ဂန္တိ၊ သွား၍၊ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မကို၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်၏၊
 မမံ၊ ငါ့သို့၊ ဥပဂမ္မ၊ ကပ်၍၊ ဘော၊ ဤမိမ္မသည်၊ တယံ၊ သင်၏။ ဘရိယာ၊
 မယားသော၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ ဘရိယာ၊ မယားနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပုဂ္ဂေ၊ ဆိုသည်သော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဿ၊
 ထိုမင်းကြီးအား၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သော စကားကို၊ အဗြိဝိ၊ ဆို၏။ ဘော၊
 ဤပုဂ္ဂိုလ်မသည်၊ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရသေ့ပုရပိုဏ်ဖြစ်သောကာလ၌၊
 ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ မဟံ၊ ငါ၏။ နဘရိယာ၊ မယားမဟုတ်၊ သဟဇာ၊ တရားကျင့်
 ဘော်ဖြစ်သောသူတည်း၊ ဧကသာသနီ၊ ပုရပိုဏ်သာသနာ၌ မြတ်သောသီ
 တင်းသုံးဘော်ပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြိဝိ၊ ဆို၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ရာဇာ၊ ဗာရဏသီမင်းကြီးသည်၊ တိဿာ၊ ထိုပုရပိုဏ်မအား၊ သာ
 ရုတ္တဂမိတော၊ ပြင်းစွာတစ်ခြင်းမက်မောခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ စေတကေစေ
 တကေဟိ၊ မင်းခြင်းယောက်ျားတို့ကို၊ ဂါဟာပေတွာနု၊ ဆွဲငင်ကိုင်ယူခဲ့စေ၍၊
 နိပိဋ္ဌယန္တော၊ နှိပ်စက်လျက်၊ ဗလဿ၊ အနိုင်အထက်၊ အန္တပူရံ၊ နန်းတော်
 တွင်းသို့၊ ပဝေသယိံ၊ သွင်း၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ သဟ
 ဇာသဟဇာယ၊ တရားကျင့်ဘော်ဖြစ်သော၊ ဧကသာသနီဧကသာသနီ
 ယာ၊ ရသေ့ပုရပိုဏ်၏ အဖြစ်ဖြင့်သီတင်းသုံးဘော်ဖြစ်သော၊ ဩဒပတ္တ
 ကိယာ၊ လူ့လက်ဆက်၌ အလိုမရှိဘဲသီတင်းသုံးများအပ်သော မယားဖြစ်

ဘူးသောပုရုဇိမကိုအံကမိတွာငင်၍၊ နိယန္တိယာ၊သောဝေသထည်
 ရှိသော်၊သဟသ၊ အသောတထွင်၊မေ၊ငါအား၊ ကောပေါ၊အမျက်ခေါသ
 သည်၊ဥပပစ္ဆေ၊ အကယ်၍ကာဖြစ်၏ရှင့်၊ ကောပေ၊ အမျက်သည်၊
 သရုပ္ပန္န၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဟ၊အမျက်ထွက်သည်နှင့် တပြိုင်နက်ပင်
 ထွင်၊သီလဗ္ဗတံ၊သီလအကျင့်ကို၊အနုသာရိ၊အောက်မေ့၏၊ တက္ကေဝ၊ထို
 အမျက်ဖြစ်ရာ၌ပင်ထွင်၊ကောပံ၊ဖြစ်သောအမျက်ကို၊နိဂ္ဂဟိ၊နှိပ်၏၊ဥပရိ၊
 တကြိမ်ထက်အလွန်၊ဝစိတုံ၊အမျက်ပွားစေခြင်းငှါ၊နာဒါသိ၊မပေး၊နံ၊ဗြာဟ္မ
 ကံ၊ထိုပုဏ္ဏားမကို၊ ကောပိ၊တရံတယောက်သောသူသည်၊ တိဏ္ဍသတ္တိ
 ယာ၊ထက်ထွေးသောထွ်ဖြင့်၊ ယဒိကောဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ထိုးငြားအံ့၊
 ဗောဓိယာယေဝ၊ ဘုရားဖြစ်လိုသည်၏သာလျှင်၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်း
 ကြောင့်၊ သီလံ၊သီလကို၊နေဝပဘိန္ဓေယျံ၊မပျက်အံ့၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိ
 ပုတ္တရာ၊သာဗြာဟ္မကံ၊ထိုပုဏ္ဏားမကို၊မေမယာ၊ငါသည်၊ဧဒဿာအပိယာ
 မချစ်အပ်သည်၊ န၊မဟုတ်၊မေ၊ငါအား၊ ဗလံ၊အားအစွမ်းသည်၊နဝိဇ္ဇတိပိ၊
 မရှိသည်လည်း၊န၊မဟုတ်၊ယသ္မာ၊အကြင့်ကြောင့်၊မယျံ၊ငါသည်၊သဗ္ဗညု
 တံ၊ဘုရားအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဝိဟံ၊တောင့်တအပ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊
 သီလံ၊သီလကိုသာလျှင်၊အနုရုက္ခိဿံ၊စောင့်ရှောက်ပြီး၊စတုတ္ထံ၊ထေးချတို့
 ၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ရုဇ္ဇဗောဓိစရိယံ၊ရုဇ္ဇဗောဓိပုဏ္ဏား၏အကျင့်သည်
 နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ။

၁၅-မဟိံသရာဇစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊တဘန်၊အပရံစ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယ
 ထွံ၊ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဝနကောယော၊ ကြီးသော
 ကိုယ်ရှိသော၊ဗလံ၊အားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟာန္တော၊ကြီးသောအ
 လုံးရှိသော၊ ဘိမဒဿနော၊ကြောက်ဘွယ်ရှိသောအမြင်ရှိသော၊ပဝ
 နစာရကော၊ တော၌သာကျင်လည်သော၊ မဟိံသော၊တောကျသည်၊
 ဟောမိ၊ဖြစ်၏၊တဒါတထွံ၊ကာလေ၊ထိုတောကျဖြစ်တော်မူသောကာလ၌၊
 -က္ကေတေထွံ၊ပဝနေ၊ထိုတောကြီး၌၊ပစ္စာရေစ၊ချိုင့်ဝှမ်းရာ၌လည်းကောင်း၊
 ဝိရိဒုဂ္ဂေစ၊သွားနှိုင်းသောတောင်ချောက်ကြား၌လည်းကောင်း၊ရုက္ခမူလေ
 စ၊သင်ပင်ချင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဒကာသယေစ၊ရေကန်၏ အနီး၌လည်း
 ကောင်း၊ကောပိကောပိ၊အမှတ်မရှိသောအရပ်သည်၊ မဟိံသနံ၊ကျတို့၏၊

ဌာနံ၊ တည်၍ အရပ်သည် ဟောတီးဖြစ်၏၊ တဟိ'တဟိ'၊ ထိုထိုအရပ်၌၊
 ဝိစနန္တော၊ သွားသော ကျွမ်းသည်၊ ဖြဟာရညော၊ ဘောကြီး၌၊ တဒ္ဓကံ၊ ချမ်း
 မြေ့သော၊ ဌာနံ၊ အရပ်ကို၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်လေ၏၊ တံဌာနံ၊ ထိုချမ်းသာသော အ
 ရပ်သို့၊ ဥပဂတ္တာနု၊ ကပ်၍၊ ဟိဌာမိစ၊ ရပ်သည်းရပ်၏၊ သယာမိစ၊ အိပ်
 သည်းအိပ်၏၊ အထတသ္မိ' ဝေတိဌမာနေ၊ ထိုသို့နေသည်ရှိသော်၊ ဧတ္ထ
 ဘေသ္မိ'ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌၊ ပါပေါ၊ မကောင်းစွာသော၊ အနုရိယော၊ ယုတ်သော
 အကျင့်ရှိသော၊ လဟု၊ လျှပ်ပေါ်သော၊ ကဝိ၊ မြောက်သည်၊ အာဂတ္တံ၊ လာ၍၊
 တံ၊ ထိုကျွမ်းဖြစ်သော ငါ့ကို၊ ခန္ဓေ၊ ပရံး၌သည်းကောင်း၊ နယာဓေ၊ နုပူ၌
 သည်းကောင်း၊ တရကေ၊ မျက်မှောင်၌သည်းကောင်း၊ ရက္ခေတိ၊ ကျင်ငယ်
 သည်းစွန့်၏၊ ဩဟနေတိ၊ ကျင်ကြီးသည်းစွန့်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 သင်္က'ဝိဒိပသံ၊ တနေ့ပတ်သည်းကောင်း၊ ဒုတိယတ္ထိ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော
 နေ့ပတ် လုံးသည်းကောင်း၊ တတိယတ္ထိ၊ သုံးရက် မြောက်သော နေ့ပတ်လုံး
 သည်းကောင်း၊ စတုတ္ထတ္ထိ၊ လေးရက်မြောက်သော နေ့ပတ်လုံး သည်း
 ကောင်း၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ နုသေတိ၊ ပျက်ဆီး၏၊
 တေန၊ ထိုမျောက်သည်၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဥပဗ္ဗုတော၊ နှိပ်စက်
 အပ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မမံ၊ ကျွမ်းဖြစ်
 သော ငါ့ကို၊ ဥပဗ္ဗုတံ၊ ခေဟောင်းအစာကောင်းတို့ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သည်
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ယက္ခေ၊ သစ်ပင်စောင့်ဖြစ်သောနတ်သည်၊ မံ၊ ကျွမ်းဖြစ်
 သော ငါ့ကို၊ ဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြေမိ၊ ဆို၏၊ မဟိ'သ၊ ကျွမ်း၊
 ပါပံ၊ မကောင်းစွာသော၊ ဧတံသပံ၊ ထိုအကောင်ပုပ် သတ္တဝါဖြစ်သော
 မျောက်ကို၊ သိဂေဟိစ၊ ဥချိုတို့ဖြင့် သည်းကောင်း၊ ခုရေတိစ၊ ခွါတို့ဖြင့်
 သည်းကောင်း၊ နာသေတိ၊ ပျက်ဆီးလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြေမိ၊ ဆို၏၊ သာ
 ရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစကား
 ကို၊ ယက္ခေ၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်သည်၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ဟံ၊ ထိုသစ်ပင်စောင့်နတ်ကို၊ ဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြ
 ဝိ'၊ ဆို၏၊ ယက္ခေ၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်၊ ကုဏပေန၊ ပညာရှိတို့သည်စက်ဆုပ်
 အပ်သော အကောင်ပုပ်နှင့် တူသော၊ အနုရိယေန၊ သူတော်မဟုတ်သူ
 ယုတ်တို့၏ အကျင့်ဖြစ်သော၊ ပါပေန၊ မကောင်းမှုဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊
 ခံ၊ ငါ့လို၊ ကိ'၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ယက္ခေ၊ သစ်ပင်လမ်းကျ'ဘိသနည်း၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုမျောက်အား၊ ယဒိကုဋေယျံ၊ အကယ်၍ အမျက်ထွက်
 ပြားအံ့၊ တတော၊ ထိုမျောက်အောက်၊ ဟိနတရော၊ အလွန်ယုတ်သည်၊

သဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မေ၊ ငါ၏။ သိထဉ္စ၊ သိထသည်လည်း။ ပထိဇ္ဇေယျ၊ မှက်စွာ
 ၏။ ဝံ၊ ငါ့ကို။ ဝိညူစ၊ ပညာရှိတို့သည်လည်း။ ဂရဟေယျ၊ ကဲ့ရဲ့လို့ရာ၏။
 မေ၊ ငါ၏။ ဇိဝိကာဝိ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်လည်း။ ဟိန္ဒိတာ၊ စက်ဆုပ်အပ်
 သည်။ ပါဝိ၊ ယုတ်မာခြင်းရှိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပရိသုဇ္ဈေန၊ စင်ကြယ်
 သောအသက်ရှင်ခြင်းဖြင့်။ မတံ၊ သေရခြင်းသည်သာလျှင်။ ဝရံ၊ မြတ်၏။ အ
 ဟံ၊ ငါသည်။ ဇိဝိတဟေတုပိ၊ အသက်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပရ
 ဟေဠှနံ၊ သူတပါးအားညှဉ်းဆဲခြင်းကို။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကာဟာမိ၊
 ပြုရအံ့နည်း။ တောဒေဝတေ၊ အိုသစ်ပင်စောင့်နတ်။ ဟိနမန္တိ၊ ဥက္ကဋ္ဌေ၊
 အယုတ်အထတ်အမြတ်ဖြစ်သောသူတို့၏။ အဝမာနိတံ၊ မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းကို
 သဟန္တော၊ သည်းခံသော၊ သပ္ပညော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်
 ယထာယံဝရံ၊ အကြင်ဆုကို။ ပဋိတံ၊ တောင့်တအပ်၏။ ဇေတထာ၊ ထိုတောင့်
 တတိုင်း။ တံဝရံ၊ ထိုမြတ်သောဆုကို။ ထတတိ၊ ရ၏။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုတို့၏
 ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဟိံသရာဇစရိယံ၊ ကွဲမင်း၏အကျင့်သည်။ နိဋ္ဌိ
 တံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး။

၁၆-ရုရုရာဇစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဖန်။ အပရံ၊ တပါးတုံး၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာ
 ထေ၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ သုဒ္ဓန္တကနကသန္နိတော၊ ဥသစ်သောရွှေ
 အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော။ ပရမသိထ သမာဟိတော၊ မြတ်သော
 သိထနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ မိဂရာဇာရုရုနာမ၊ ဆတ်တကာတို့ကိုအစိုးရသော
 ဆတ်မင်းမည်သည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါတသ္မိံ၊ ကာထေ၊ ထိုအခါ၌၊
 ရဗ္ဗေ၊ ဗွေးဗွေးဖြူသော သဲအဘို့တို့ဖြင့်မွေ့လျော်ဘွယ် ရှိထသော၊ ရမဏီ
 ယေ၊ သစ်သီးသစ်ပွင့်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ထသော၊ ဝိ
 ဝိက္ကေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ အမနုဿကေ၊ လူမနီးသော၊ တတ္ထတသ္မိံ၊ ပဇေသေ၊
 ထိုတောအရပ်၌၊ မနောရမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ဂင်္ဂါကူလေ၊
 ဂင်္ဂါမြစ်နား၌၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ဥပဠိ၊ ကပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ အထတသ္မိံ၊ ကာထေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥပရိဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်အညာ၌၊ ခနိကေ
 ဟိ၊ မြီရှင်တို့သည်။ ပရိဝိဋ္ဌိတော၊ မြီတောင်သောအားဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သော၊
 ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဇိဝါမိဝါ၊ ရှင်လိုလည်းရှင်စေ၊ မရာမိဝါ၊ သေ
 လိုလည်းသေစေ၊ ဣတံမနုသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါရေအ

မိတ်၌၊ ပဟိန္ဒ၊ သင်း၏၊ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါ၌၊ မဟောဒကေန၊ ကြီးစွာသောရေ
 အယဉ်ဖြင့်၊ ရုတ္တိဒိဝံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဝုပ္ပမာနော၊ မျောထွက်၊ ကရုဏံ၊
 သနားစာတွယ်သော၊ ရဝံ၊ မည်တမ်းခြင်းကို၊ ရဝန္တော၊ မည်တမ်းထွက်၊
 ဂင်္ဂါယမဇ္ဈေ၊ ဂင်္ဂါရေအထယ်၌၊ ဂန္တတိ၊ သွား၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ အဟံ၊ ငါဟုဆိုအပ်သောဆတ်မင်းသည်၊ ကရုဏံ၊ သနားစာတွယ်ပရိဒေ
 ဝတော၊ ပိုကြွေးသော၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ သန္တံ၊ အသံကို၊ သုတွာန၊ ကြား၍၊ ဂင်္ဂါ
 ယတိ၊ ရေ၊ ဂင်္ဂါနား၌၊ ဌတွာန၊ ရပ်၍၊ ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ ကောနုရော၊ အဘယ်မည်သောသူသည်၊ အယံ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ပုဗ္ဗော၊
 မေးအပ်သော၊ သောပုရိသောစ၊ ထိုယောကျ်ားသည်လည်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဗျာကာအိ၊ ကြား၏၊ သာမိ၊
 အရှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခနိကေဟိ၊ မြှောင်တို့မှ၊ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊
 တသိကော၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာနဒိ၊ မြစ်ကြီးသို့၊ ပက္ခန္တော၊ ပြေး
 ဆင်းသည်ဖြစ်၍၊ မျောသာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ကြား၏၊ သာရိပုတ္တ၊
 သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ကာရုဏံ၊ သနားခြင်းကရု
 ဏာကို၊ ကတွာန၊ ပြု၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ စဇိတွာန၊ စွန့်၍၊ ပဝိ
 ထိတွာ၊ မြစ်ထယ်သို့ဆင်း၏၊ ရုတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏၊ အန္တကာမှိ၊ လကွယ်ပက္ခ
 သန်းခေါင်အခါ၌၊ တဿ၊ ထိုရေ၌၊ မျောသာသောယောကျ်ားကို၊ နိဟရိ၊ ရေ
 မှုကယ်တင်၍၊ ဘျဉ်းကုန်ထက်၌ထား၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ နိဟ
 ရိတွာ၊ ရေမှုကယ်တင်ပြီး၍၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ အဿတ္တကာလံ၊ သစ်သီး
 ကြီးငယ်ဖြင့်လုပ်ကျွေးပြီး၍ပင်ပန်ခြင်းငြိမ်းပြီး၊ သောကာလကို၊ အညာယ၊
 ထိ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣဒံဝစံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြိ၊ ဆို၏၊ ဘောပုရိ
 သ၊ အိုယောကျ်ား၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဧကံဝရံ၊ တခုသောဆုကို၊ ယာစာမိ၊ ကောင်း
 ပန်၏၊ ဖံ၊ ဤတော၌ရှိသောငါ့ကို၊ ကဿမိ၊ တရံတယောကံသောသူအား၊ မာ
 ပါဝဒ၊ မပြောမဆိုပါလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြိ၊ မှာကြားလိုက်၏၊ သာရိ
 ပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ နဝရံ၊ မြို့သို့၊ ဂစ္ဆာ
 န၊ သွား၍၊ ပုစ္ဆိတော၊ ပြည်တဲရှင်မင်းသည်မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နေဟေတု
 ကော-နေဟေတုကတ္တာ၊ ဥစ္စာကိုလိုခြင်သောအကြောင်းကြောင့်၊ အာမိက္ခိ
 ကြား၏၊ အာမိက္ခိတွာ၊ ကြားပြီး၍၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊
 ဧတေနံ၊ မင်းကို၊ ဂဟေတွာန၊ ယူ၍၊ မမန္တိကံ၊ ငါ၏အထံသို့၊ ဥပဂစ္ဆိ၊ ကပ်
 လေ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ယာဝတာယတ္တကံ၊

အကြင်မျှသောကံသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ကာရကံ၊ ရေပူစာယံ၍သစ်
 သီးကြီးလှေတို့ဖြင့်လုပ်ကျွေး၍ လူ့ပြည်သို့ပို့လိုက်သော အကြောင်းကို၊
 ရညော၊ ဗာရာဏသီပြည်ကြီးရှင်မင်းအား၊ အာရောဓိတံ၊ ကြားလျှောက်
 အပ်၏။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ တာဝတိတ္ထကံ၊ ထိုမျှသောကံသော၊
 ဝေဇံ၊ စကားကို၊ သုတွာနံ၊ ကြား၍၊ တဿ၊ ထိုကျေးဇူးမသိသောယောက်ျား
 အား၊ ဝိစ္စိတုံ၊ ပစ်ခြင်းငှါ၊ ဥဿု၊ မြွှားကို၊ ပကပ္ပယိ၊ တင်၏။ ဝိတ္တုနုန္တိ၊
 အသွေခင်ပွန်းကို ဖြစ်မှားတတ်သော၊ အရိယံ၊ ကျေးဇူးမသိသော သူယုတ်
 ကို၊ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်၊ စာတယိဿာမိ၊ သတ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဥဿု၊ မြွှားကို၊ ပကပ္ပယိ၊ တင်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်
 တံ၊ ထိုယောက်ျားကို၊ အနုရုက္ခန္တော၊ စောင့်လိုသည်ဖြစ်၍၊ မမေတ္တနာ၊
 ငါ့၏ကိုယ်ဖြင့်၊ နိဋ္ဌိနိ၊ ပလယ်၏။ ကိန္နိဋ္ဌိနိ၊ အတယ်သို့ပလယ်သနည်း
 ဟူမူကား၊ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သောဝရိသော၊ ထိုယောက်ျား
 သည်၊ တိဋ္ဌတော၊ တည်ပါစေဦး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊ အရှင်မင်းကြီးအား၊
 ကာမိကာရော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုအပ်သည်၊ တဝါမိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တ
 နာ၊ မိမိကိုယ်ဖြင့်၊ နိဋ္ဌိနိ၊ ပလယ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုဆတ်
 မင်းဖြစ်တော်မူကောကာလ၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ အနုရုက္ခန္တော၊ စောင့်၏
 မမ၊ ငါ၏၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ နာရက္ခိ၊ မစောင့်၊ ဗောဓိယာယေဝ၊ သဗ္ဗညု
 တညာဏ်တော်၏သာလျှင်၊ ကာရကော၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဝီရိယဝါ၊ ဝီရိယ
 ရှိသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝေဇ္ဇမံ၊
 ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ရုရုရာဇစရိယံ၊ ဆတ်မင်း၏
 အကျင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁၇-မာတင်္ဂီစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာ
 လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဂ္ဂတာပနော၊ မြူးခြံသောအကုန်ရှိ
 ထသော၊ ဝီရိယဝါ၊ ဝီရိယရှိထသော၊ သုသမာဟိတော၊ အလွန်မြဲမြံခိုင်ခန့်
 တည်ကြည်သောနှလုံးရှိထသော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ မာတင်္ဂီ၊ နာမ၊
 မာတင်္ဂီအမည်ရှိသော၊ ဇမ္ဗိလော၊ ရသေ့သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါတသ္မိံ၊
 ကာလေ၊ ထိုမာတင်္ဂီရသေ့ဖြစ်သောကာလ၌၊ အဟဉ္ဇ၊ ငါသည်၊ တယောကံ၊
 ကောဗြာဟ္မဏော၊ ဇာတိမဏ္ဍပုဏ္ဏားလည်း ဟယောက်၊ ဥဘော၊ နှစ်

ယောဂ်သောဝါတိသည်။ ဂင်္ဂါကူးသေ၊ ဂင်္ဂါနား၌၊ ဝဿမ၊ နေကြကုန်
 ၏အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝဿမိ၊ နေ၏၊ ပြာဟူတော၊ ဇာတိမန္တ
 ဝုဏ္ဏားသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝဿိ၊ နေ၏၊ *၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ အနုကုသမ္ဘိ၊ ဂင်္ဂါနား၌၊ ဝိစရန္တော၊ ထည့်ပတ်သွားလာသော ဇာတိ
 မန္တဝုဏ္ဏားသည်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အညာ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ အဿမံ၊ သင်္ခမ်းကို၊ အန္ဓသ၊ မြင်
 သေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအညာ၌၊ သဝနုပစာရေ၊ ကြားကောင်းသောတောအရပ်
 ၌၊ မံ၊ ငါကို၊ ပရိဘာသိတွာ၊ ဆဲရေး၍၊ ရုဒ္ဓပဏံ၊ သင့်ဥက္ကောင်းကွဲစေ
 သတည်းဟူသောကျိန်းဆဲခြင်းကို၊ အဘိသပိ၊ ကျိန်းဆဲ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ဇာတိမန္တရသေအား၊ ယဒိကုပ္ပေယျံ၊ အ
 ကယ်၍ အမျက်ထွက်ငြားအံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ယဒိနဂေါပယေ၊
 အကယ်၍ မစောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်ငြားအံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ဇာတိ
 မန္တရသေအား၊ ဩသောကေတွာနု၊ ကြည့်၍သာလျှင်၊ ဆာရိကံပိယ၊
 ဗွဲပြားကဲ့သို့၊ ကရေယျံ၊ ပြုနိုင်ရာ၏၊ *၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထို
 အခါ၌၊ သော၊ ထိုဇာတိမန္တဝုဏ္ဏားသည်၊ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဒုဋ္ဌမာနသော၊ မကောင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယံရုဒ္ဓပဏံ၊ အ
 ကြင်ဦးခါင်းကွဲစေသတည်းဟူသော ကျိန်းဆဲခြင်းကို၊ အဘိသပိ၊ ကျိန်းဆဲ
 ၏၊ တံရုဒ္ဓပဏံ၊ ထိုဥက္ကောင်းကွဲစေသတည်းဟူသောကျိန်းဆဲခြင်းသည်၊
 တဿေဝ၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ၏သာလျှင်၊ မတ္တကေ၊ ဥခေါင်းထက်၌၊
 နိပတိ၊ ကျဆက်၊ တံ၊ ထိုဇာတိမန္တရသေကို၊ ယောဂေန၊ လွတ်လေအံ့သော
 အကြောင်းဖြင့်၊ တတော၊ ထိုရောက်လတ္တံ့သော ဆင်းရဲမှ၊ ပမောစယိံ၊
 လွတ်စေတော်မူ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုမာတင်္ဂီရသေ
 ဖြစ်သောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သီလံ၊ သီလကိုသာလျှင်၊ အနုရက္ခိံ၊ စောင့်
 ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကိုကား၊ နာရက္ခိံ၊ မစောင့်၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုမာတင်္ဂီရသေဖြစ်သောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗောဓိယာ
 ယေဝကာရဏာ၊ သုရားဖြစ်လိုသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ သီလဝ၊
 သီလရှိသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ မာတင်္ဂီရသေ၊ မာတင်္ဂီရသေ၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုန၊ တဘန်၊ အပရံ၊ တပါးထုံ၊ ယဒါယသ္မိံ ကာ
 ထေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဟာပက္ခော၊ ချားစွာသော အချွေအရံပ
 ရိသတ်ရှိသသော၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးစွာသော နတ်တို့၏ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ဓမ္မောနာမမဟာယက္ခော၊ ဓမ္မမည်သောနတ်မြတ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်
 တော်မူ၏၊ တဒါတတ္ထိံ ကာထေ၊ ထိုဓမ္မနတ်သားဖြစ်သော အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ သဗ္ဗဇောကာနုကမ္ဘကော၊ အလုံးစုံသောလူအပေါင်းကို အလွန်သနား
 သည်ဖြစ်၍၊ မဟာဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဒသကုသလကမ္မပထေ၊ ခါဒသီလအ
 စရှိသောဆယ်ပါးသော ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားတို့ကို၊ လမာဒပေဇ္ဇော၊
 သောက်တည်စေလျက်၊ သမိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းနှင့်တကွ၊ သမရိစ္ဆနော၊
 ပရိသက်နှင့်တကွ၊ ဂါမနိဝံ၊ ထိုထိုရွာနိဂုံးမင်းနေပြည်သို့၊ စရာမိ၊ တွည့်
 ပတ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါပေါ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော၊ ကဒ
 ရိယော၊ စဉ်းလဲခက်တန်ပန်တို့သော အလေ့ရှိသော၊ ယက္ခော၊ အဓမ္မနတ်
 သားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောပိ၊ ထိုအဓမ္မနတ်သားသည်လည်း။ ဣန္ဒြ၊ ဤဇွဲ။
 ဗိပါကျန်း၌၊ မဟိယာ၊ မြေအပြင်၌၊ ဒသပါပကော၊ ဆယ်ပါးသော အကုသိုလ်
 ကမ္မပထတရားတို့ကို၊ ဒိပေဇ္ဇော၊ ပြုလျက်၊ သမိတ္တော၊ မိမိအဆွေခင်ပွန်းနှင့်
 တကွ၊ သပရိစ္ဆနော၊ မိမိပရိသတ်နှင့်တကွ၊ စရတိ၊ တွည့်ပတ်သွားလာ၏၊
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဓမ္မဝါဒီ၊ တရားအယူရှိသော ဓမ္မနတ်သားလည်း
 ကောင်း အာဇ္ဈော၊ တရားအယူမရှိသော အဓမ္မနတ်သားလည်းကောင်း၊ ဥ
 ဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပစ္စနိကာ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်
 ကျင်ကုန်၏၊ ခုဒ္ဒရ၊ တယောက်သော သူ၏ရထားဦးဖြင့်၊ ခုရံ၊ တယောက်သော
 သူ၏ရထားဦးကို၊ စာဠယန္တော၊ ထိစေကုန်လျက်၊ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်သော
 ငါတို့သည်၊ ပရိပထေ၊ ခရီးခင်ဆိုင်၊ သမိဋ္ဌာ၊ ပေါင်းမိကြကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊
 သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကလျာဏသမာစ၊ ငြိမ်းစွမ်းအပ်သော ဂုဏ်ကျေး
 ဇူးရှိသော ဓမ္မနတ်သားအားလည်းကောင်း၊ ပါပကသမာစ၊ မကောင်းသော အ
 ကျင့်ရှိသော အဓမ္မနတ်သားအားလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဩက္ကမနက္ကာယ၊ တ
 ယောက်ကိုတယောက်ခရီးထွေပိတ်သောငှါ၊ ဘေသ္မာ၊ ကြောက်မက်သွယ်
 ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ကလဟော၊ ခိုက်ရန်သည်၊ ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာ
 ယုဒ္ဓါ၊ ကြီးစွာသောစစ်ထိုးအံ့သော အစီအရင်သည်၊ ဥပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုတည်
 ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါဟုဆိုအပ်သော

၁၈-ဓမ္မဒေဝပုတ္တစရိယံ။

၃၉

မဗ္ဗနုတ်သားသည်။ တံသံ။ ထိုအဓမ္မနုတ်သားအား၊ ယဒိပကုပ္ပေယျံ၊ အကယ်၍ အမျက်ထွက်ငြားအံ့၊ တပေါဂုဏံ၊ သီလစောင့်ရှောက်ခြင်းဟူသောဂုဏ်ကို၊ ခြိစ္ဆာစောင့်ရှောက်အပ်သော သီလအကျင့်ကို၊ ယဒိဘိန္ဒေ၊ အကက်၍ဖျက်ငြားအံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံသံ၊ ထိုအဓမ္မနုတ်သားအား၊ သဟပရိစ္ဆာနံ၊ မိမိပရိသတ်နှင့်တကွ၊ ရဇဘူတံ၊ ဖွဲ့ပြာမြူမှုနှင့်အဖြစ်သို့ရောက်သည်ကို၊ ကဓေယျံ၊ ပြုနိုင်ရာ၏။ အဘိ၊ ထိုသို့ပြုနိုင်သောတန်ခိုးရှိငြားသော်လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သီလရက္ခာယံ၊ သီလကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ မာနသံ၊ အမျက်ဒေါသဖြစ်သောစိတ်၏ ပူထောင်းခြင်းကို၊ နိဗ္ဗာပေတွာနု၊ ချမ်းစေ၍၊ သဟဇနနု၊ မိမိပရိသတ်နှင့်တကွ၊ ဩက္ကမိတွာ၊ ခရီးထွဲ၍၊ ပါပသ၊ အဓမ္မနုတ်သားအား၊ ပထံ၊ ခရီးကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါယိံ၊ ပေး၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ စိတ္တသ၊ အမျက်ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောစိတ်၏၊ နိဗ္ဗုတိံ၊ ငြိမ်းခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပထတော၊ ခရီးမှ၊ သဟဩက္ကန္တာ၊ ဖဲသည်နှင့်တကွ၊ တာဒေဝ၊ ထိုခရီးထွေးသောကာလ၌ပင်လျှင်၊ ပါပယက္ခသ၊ အဓမ္မနုတ်သားအား၊ ပထဝိ၊ မြေကြီးသည်၊ ဝိဝရံ၊ ဟင်းထင်းသောအပေါက်ကို၊ အဒါယိံ၊ ပေး၏။ အဗ္ဗဓံ၊ ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မဒေဝပုတ္တစရိယံ၊ ဓမ္မဒေဝပုတ္တနုတ်သား၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၉-ဇယဒိသစရိယံ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပဉ္စာလရေခွေ၊ ပဉ္စာလတိုင်း၌၊ ပုရုတ္တမေ၊ ပြည်တကာတို့သက် မြတ်သော၊ ကဝိဿယံနဂရေ၊ ကဝိလမြို့၌၊ သီလဂုဏမုပါဂတော၊ သီလကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဇယဒိသောနာမ၊ ဇယဒိသအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံသံ၊ တံသံ၊ ထိုဇယဒိသ မင်းကြီး၏၊ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သုတဓမ္မော၊ ဆည်းဘူးအပ်သောဗဟုသုတ ကျေးဇူးရှိ၏။ သုဘိလဝါ၊ ငြိမ်းစွမ်းအပ်သော သီလရှိ၏။ ဂုဏဝါ၊ ပြန့်ပြောသော ဂုဏ်ရှိ၏။ သဒါ၊ အခါခပ်သိပ်၊ အနုရက္ခပရိစ္ဆေဒော၊ လေးပါးသောသင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ငြိန်စောင့်ရှောက်ပြီးမြောက်အပ်သော၊ ခြေရံပရိသတ်ရှိ၏။ အထိနသတ္တော၊ အထိနသတ္တုအမည်ရှိ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မော၊ ငါ၏၊ ဝိတာ၊ ခမည်းတော်၊ ဇယဒိသမင်းကြီးသည်၊ ဝိဂံ၊

သမင်ကောသ္မိ၊ဂစ္ဆာ၊သွားလေ၏။ ပေါရိသာဒံ၊လူသားစားတတ်သောရူပ
 ပေါရိသာဒအထံသို့၊ဥပါဂမိ၊ရောက်လေ၏။သော၊ထိုရူပပေါရိသာဒသတ်
 မေ၊ငါ့၏၊ပိတုံ၊ ခမည်းတော်ဇယဒိသမင်းကြီးကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ဖင်း၏၊
 မမ၊ငါ၏၊ဘက္ခော၊အစာသည်၊အသိ၊ဖြစ်ပြီး၊မာစလိ၊မတုန်ထွပ်လင့်၊ဣတိ၊
 ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏။ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊မမ၊ငါ့၏၊ပိတော၊ခမည်း
 တော်ဇယဒိသမင်းကြီးသည်၊ တဿ၊ ထိုရူပပေါရိသာဒ၏၊ တံဝစနံ၊ထို
 ဆိုစကားကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ဘိတော၊ကြောက်သည်၊တသိတလေတော၊
 ကြောက်သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်ထိတ်လန့်သည်၊အဟု၊ဖြစ်၏၊တဿ၊ထိုဇ
 ယဒိသမင်းကြီးအား၊ ပေါရိသာဒကံ၊ လူသားစားတတ်သောရူပပေါရိသာဒ
 ကို၊ဒိဋ္ဌာန၊မြင်၍၊ဥရက္ခတ္တော၊ခက်တခေါ်သောကိုယ်အင်္ဂါရှိသည်၊အဟု၊
 ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊မိဂံ၊သမင်၊သားကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ
 ၍၊မ၊ငါ့ကို၊ရဉ္စဿ၊ထွက်လော့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုန၊ တတနံ၊အာဂမနံ၊လာပြန်
 အံ့သောအကြောင်းကို၊ကတွာန၊ ချိန်းချက်၍၊ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဟောကစားမ
 သွားဖို့ဥစ္စာပေးအံ့ဟုချိန်းချက်အပ်သော တယောက်သောပုတ္တောအား၊ခနံ၊
 ဥစ္စာကို၊ဒတွာ၊ပေး၍၊ပိတော၊ ခမည်းတော်ဇယဒိသမင်းကြီးသည်၊ မမ၊ငါ
 ကို၊အာမန္တယိ၊ခေါ်၍ဆိုတော်မူ၏၊ပုတ္တ၊ချစ်သား၊ရန္တံ၊ပြည်ကြီးစည်းစိမ်
 ကို၊ပဒိပစ္စ၊ခံစားလော့၊ ဣဒံပုရံ၊ ဤပြည်သူအပေါင်းကို၊ မာပမန္တိ၊တရား
 ဆယ်ပါးနှင့်အညီ၊မမေ၊လျော့ပိုးအုပ်ချုပ်လော့၊ မေမယော၊ ငါသည်၊ပေါရိ
 သာဒေန၊ရူပပေါရိသာဒနှင့်၊မမ၊ငါ၏၊ ပုနအာဂမနံ၊ တတနံလာရခြင်းကို၊
 အနုဇာနာဟိ၊ခွင့်ပြုလော့၊ဣတိ၊ဤသို့၊တေသကံရံ၊ထိုသို့ချိန်းချက်ခြင်းကို၊
 ကတံ၊ပြုအပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ငါ
 ဟုဆိုအပ်သောအထိနသတ္တ၊မင်းသားသည်၊မာတာစ၊မယ်တော်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ပိတုစ၊ခမည်းတော်ဇယဒိသမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝန္တိတွာ၊ရှိခိုး
 ၍၊အတ္တာနံ၊အတ္တနာ၊မင်းကြီးကိုယ်ဖြင့်မိမိကိုယ်ကို၊နိဋ္ဌိနိတွာန၊ဖယ်လှဲခွဲ၍၊
 ခနုခတ္တံ၊လေးသန်ထွက်ကို၊နိက္ခိပိတွာ၊ လွယ်၍၊ပေါရိသာဒံ၊ရူပပေါရိသာဒ
 အထံသို့၊ဥပါဂမိ၊ကပ်လေ၏။ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊သသတ္တဟတ္ထံ၊
 လက်နက်စွဲသောလက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဥပါဂတံ၊ကပ်သောငါ့ကို၊ဒိဋ္ဌာန၊မြင်၍၊
 ကာ၊ပိ၊ရံခါ၊သော၊ထိုရူပပေါရိသာဒသည်၊ တသိဿတိ၊ထိတ်လန့်လတ္တံ့၊
 မယိ၊ငါသည်၊ ဗရိတ္တာသံ၊ သူတပါးတို့အား၊လိတ်လန့်စေခြင်းကို၊ကတေ၊
 ပြုသည်ရှိသော်၊တေန၊ ထိုသူတပါးအားလိတ်လန့်ခြင်းကို ပြုခြင်းကြောင့်၊
 မေ၊ငါ၏၊သိလံ၊သိလသည်၊သိန္ဓိဿတိ၊ပျက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ မဟံ၊

ငါ၏ သိက္ခာစက္ကာယာ၊ သိက္ခာပျက်အံ့သည်မှကြောက်သောကြောင့်၊ တဿ
 ထိုစူဠပေါရိယာဒအား၊ ဒေသံ၊ မချစ်မနှစ်သက်အပ်သောစကားကို၊ နုဗ္ဗာ
 ဟံရိ၊ မဆို၊ မေတ္တုပိတ္တောမေတ္တုပိတ္တေန၊ မေတ္တာနှင့်ပွင့်သောပိတ်ဖြင့်၊ ဟိ
 တဝါဒိ၊ အစီးအပွားနှင့် စပ်သောစကားကို သာဆိုလေ့ရှိသော အထိနသတ္တု
 မင်းသည်၊ ဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြဟံ၊ ဆို၏၊ ပိတာမဟ၊ ဘကြီး
 တော်၊ မဟာအဂ္ဂံ၊ မီးပုံကြီးကို၊ ဥဇ္ဇယေဟိ၊ တောက်စေလော၊ အဂ္ဂိဒ္ဓိ၊ မီး
 သည်းပဇ္ဇတန္တေ၊ တောက်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂုက္ခတော၊ သစ်ပင်
 မှ၊ ပပတိယာမိ၊ မီးထဲသို့ချဆင်းအံ့၊ တံ၊ သင်ဘကြီးတော်သည်၊ သံပတ္တကာ
 လံ၊ ကောင်းစွာကျက်သောအခါကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ဘက္ခယ၊ စားတော်မူ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဟံ၊ ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဣတိဝံ၊
 ဤသို့၊ သိက္ခဝတံ၊ သိက္ခာရှိသော မဟံတော်ခ မည်းတော်တို့၏၊ ဟေတု၊ အ
 ကြောင်းကြောင့်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ နာရက္ခိ၊ မစောင့်၊ တဿ
 တံ၊ ပေါရိယာဒံ၊ ထိုစူဠပေါရိယာဒကို၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပါဏာကိပါတိ
 တံ၊ ပါဏာတိပါတကံကို၊ ဇဟံ၊ ဇဟန္တေ၊ စွန့်စေပြီ၍၊ ပဗ္ဗာဒေသိ၊ ခုနားပြု
 စေ၏၊ နဝမ်း၊ ကျီးချတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဇယဒိသစရိယံ၊ ဇယဒိ
 သမင်း၏ သားဖြစ်သော အထိနသတ္တုမင်းသား၏ အကျင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂၀-သင်္ခါပါသစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဖန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ယဒါယသ္မိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးစွာသော တန်းခိုးရှိထ
 သော၊ ဒါဠာဝုဒေခ၊ အစွယ်ထေးချောင်းတည်းဟူသောလက်နက်ရှိထသော၊
 စောရပိသော၊ ပြင်းသောအဆိပ်ရှိထသော၊ ဇီဝိတော၊ နှစ်ခုသောလည်း
 ရှိထသော၊ ဥရုဂါမိတု၊ နတ်နဂါးတို့၏အရှင်ဖြစ်ထသော၊ သင်္ခါပါသောဟော
 မိ၊ သင်္ခါပါသနဂါးမင်းသည် ဖြစ်တော်မူ၏၊ တဒါတသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထို
 အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နာနာဇနသမာကုလေ၊ အထူးထူးသောအမျိုးတို့
 ဖြင့်ဖြှမ်းသော၊ စတုမဟာပထေ၊ ခရီးထေးဆုံဖြစ်၍ဖြစ်ထသော၊ မဟာမဂ္ဂေ၊
 များစွာသောလူအပေါင်းတို့၏၊ သွားသားရာဖြစ်သောခရီး၌၊ စတုရောအင်္ဂေ၊
 ထေးပါးသော အင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုခရီး
 ထေးဆုံ၌၊ ဝါသံ၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်းကို၊ ကပ္ပယိ၊ ပြု၏၊ ဆဝိယာ

ဝါ၊ အရေပါးဖြင့် လည်းကောင်း၊ စပွေခါ၊ အရေတူဖြင့် လည်းကောင်း၊
 မံသနဝါ၊ အသားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နဟာရုအဋ္ဌိကေဟိဝါ၊ အကြောအရိုး
 တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ ဧတေန၊ ထိုလေးပါးဖြင့်၊
 ကရုဏီ ဟံ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စရှိ၏။ ဒိန္နေယေဝ၊ ငါ့ယူသမျှကတည်း၊ သော၊
 ထိုအလိုရှိသောသူသည်။ ဟရတု၊ ဆောင်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတု
 ရောအင်္ဂေ၊ လေးပါးသောအင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝါသံ၊
 ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်းကို၊ ကပ္ပယိ၊ ပြုတော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ တဒါတသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ခရ၊ ကြမ်းတမ်းသော ကံ၊ ယံ၊
 ရှိကုန်သော၊ လုဒ္ဓ၊ ကြမ်းတမ်းသော စိတ်ရှိကုန်သော၊ အက၊ ရုဏာ၊
 သနားခြင်းကရုဏာ ကင်းကုန်သော၊ ဘောဇပုတ္တ၊ တကျိပ်ခြောက်
 ယောက်သောရဆိုးသားတို့သည်၊ ဝံ၊ ငါတို့၊ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်လေကုန်၏၊ ဗိသွာ၊
 မြင်ကုန်ပြီး၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒဏ္ဍရုဂ္ဂရပါဏီနော၊ ဒုတ်လှံဒဏ်ဆောက်
 ပုတ်လက်စွဲကုန်သုက်၊ မမံ၊ ငါသို့၊ ဥပဂစ္ဆ၊ ကပ်လာကုန်၏။ နာသယ၊
 နှာခေါင်းကို၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ဖောက်၍၊ နဂုံဋ္ဌေစ၊ အပြီး၌လည်းကောင်း၊
 ဝိနိကဏ္ဍကေစ၊ ကြောက်ဆစ်ရိုးအနီး၌လည်းကောင်း၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထုတ်
 ခြင်းဖောက်၍၊ ကာဇေ၊ ရှစ်ဆင်းသောထမ်းပိုးတို့ကို၊ အာရောပယိတွာန၊
 လျှို၍၊ ဘောဇပုတ္တ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်သောရဆိုးသား တို့သည်၊
 ဝံ၊ ငါတို့၊ ဟရိ၊ သု၊ ဆောင်လေကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တတ္ထ
 တသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုသင်္ခါပါလနဂါးမင်း ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဣတ္ထ၊ မာနော၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ သဿာဂရံ၊ သရဗ္ဗရာလေးစင်း
 အဆုံးရှိသော၊ သကာနနံ၊ ဟိမဝန္တာတောနှင့် တကွဖြစ်သော၊ သပဗ္ဗတံ၊
 တောင်အပေါင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ တံပထဝီ၊ ထိုနှစ်ထိမ်းလေးသောင်း
 အထူရှိသောမြေကြီးကို၊ နာသဝါတေန၊ နှာခေါင်းလေဖြင့်၊ ဈာပယေ၊ မှန်မှန်
 ညက်ညက် ကြေစေနိုင်သော တန်ခိုးရှိ၏။ ဧဝံသန္တေပိ၊ ဤသို့ကြီးစွာ
 သောတန်ခိုးရှိသော်လည်း၊ သူလေဟိ၊ တံကျင်တို့ဖြင့်၊ ဝိနိဝိဇ္ဈန္တေ၊ ထုတ်ချင်း
 ဖောက်ကုန်သော၊ သတ္တိတိ၊ ထုံတို့ဖြင့်၊ ကောဋ္ဌယန္တေ၊ ထိုးကုန်သော၊ ဘော
 ဇပုတ္တ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်သောရဆိုးသားတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 နက္ခယိမိ၊ အမျက်မထွက်၊ သော၊ ဤသို့အမျက်မျှမထွက်ခြင်းသည်၊ မေ၊
 ငါ၏၊ သီလပါရမီ၊ သီလပရမတ္ထပါရမီတည်း၊ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုတို့၏ပြည့်
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ သင်္ခါပါလစရိယံ၊ သင်္ခါပါလနဂါးမင်း၏ အကျင့်သည်၊
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ မဟာသီလဝဆင်မင်းလည်း
 ကောင်း၊ သုရိဒတ္တော၊ သုရိဒတ်နဂါးမင်းလည်းကောင်း၊ စန္ဒေယျော၊ စန္ဒေ
 ယုနဂါးမင်းလည်းကောင်း၊ ဗောဓိ၊ စူလဗောဓိပရိဗိဇိတိ လည်းကောင်း၊
 မဟိံသော၊ ကွဲမင်းလည်းကောင်း၊ ရုရု၊ ဆတ်မင်းလည်းကောင်း၊ မဇ္ဇထ
 ဂေါ၊ မာတင်္ဂရသေ့လည်းကောင်း၊ ဓမ္မောစ၊ ဓမ္မနုတ်သား လည်းကောင်း၊
 ဇေယဒိသောဇေယဒိသဿ၊ ပဉ္စာယရာဇ်တိုင်းကိုအစိုးရသော ဇေယဒိသမင်း
 ကြီး၏၊ အတြဇော၊ သားတော်ဖြစ်သော အထိနသတ္တု မင်းသားလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဧတေနဝစရိယာ၊ ထိုဟတ္ထိ
 နာဂစသောကိုးပါးသောစရိယတို့သည်၊ သီလဗလ္လာ၊ သီလပါရမီကို ဖြည့်
 သည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်သီလပါရမီဟူသောအစွမ်းရှိကုန်၏၊ ပရိ
 ကွာရာ၊ သီလပရမတ္ထပါရမီ၏အကြောင်းသာဖြစ်ကုန်၏၊ ပဒေသိကာ၊ သီလ
 ပရမတ္ထပါရမီမပြည့်စုံသေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အကြွင်းရှိသေး သော
 သီလပါရမီမည်ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အသတ်ကြောင့်နည်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဇိဝိတံ၊
 အသက်ကို၊ ပရိ၊ ရက်္ကိတွာ၊ အစိတ်ဖြင့်စောင့်၏၊ သီလာနိ၊ သီလတို့ကို၊ အနု
 ရက္ခိဿံ၊ အစဉ်စောင့်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဒေသိကာ၊ အစိတ်ဖြစ်သော
 သီလပါရမီမည်ကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သင်္ခါယဿ၊ သင်္ခါ
 ယေန၊ သင်္ခါယနဂါးမင်းသည်၊ သတောသန္တေ၊ ဖြစ်သော၊ မေမယော၊ ငါ
 သည်၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း၊ ယဿ၊ ကဿမိ၊ အမှတ်မရှိသော
 သူအား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ နိယန္တံ၊ စွန့်အပ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့အသက်ကိုစွန့်
 ၍သီလပါရမီကိုဖြည့်ခြင်းကြောင့်၊ သာ၊ ထိုပါရမီသည်၊ သီလပါရမီ၊ သီလ
 ပါရမီသည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ သီလပါရမိနိဇ္ဈေသော၊ သီလပါရမိနိဇ္ဈေသ
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-ယုဝုဗ္ဗယဝဂ္ဂ-၂၁-ယုဝုဗ္ဗယစရိယံ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါတ္ထိံကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ အမိတယသော၊ မနှိုင်းရှဉ်နှိုင်းသော ရွှေရံပရိသတ်စည်းစိမ်ရှိ
 သော၊ ယုဝုဗ္ဗယော၊ ယုဝုဗ္ဗယအမည်ရှိသော၊ ရာဇပုတ္တော၊ ဗာရာဏသီ
 ပြည့်ရှင်မင်းကြီး၏ သားတော်သည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုယုဝုဗ္ဗယမင်း
 သားဖြစ်သောကာလ၌၊ သုရိယာတပေ၊ နေရောင်ကြောင့်၊ ပတိတံ၊ ပျက်
 သော၊ ဥဿာဝဒိန္နု၊ ဆီးနှင်းပေါက်ကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ သံဝိဇ္ဇိံ၊ သံဝေဂဖြစ်

တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တညော၊ ထိုဆီးနှင်းပေါက်၏အမြဲ
မတည်သော အနိစ္စသဘောကိုသာလျှင်၊ အဓိပတိကတွင်၊ သက်သေပြု၍၊ သံ
ဝေဝံ၊ သံဝေဝံကို၊ အနုဗြူဟယိ၊ အတန်တလဲလဲဖြစ်စေ၏။ အနုဗြူဟရိတွာ၊
သံဝေဝံကိုဖြစ်စေ၍၊ မာတာစ၊ မယ်တော်ရွှေန်း၊ မသခင်ကိုလည်းကောင်း၊
ဝိတုစ၊ မည်းတော် ပြည်ကြီးရှင် သဗ္ဗဒက္ခမင်းကြီးကို လည်းကောင်း၊
ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနုယာဝိယံ၊ အ
တန်တလဲတောင်းပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သနေဝ
မာ၊ နိဂုံးနှင့်တကွကုန်သော၊ သရဋ္ဌာကာ၊ တိုင်းနှင့်တကွကုန်သော၊ မနုဿာ
လူအပေါင်းတို့သည်၊ ပဉ္စလိကာ၊ လက်အုပ်ချီကုန်လျက်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ယာစန္ဒိ၊
ပြည်စည်းမိပ်ကို ခံစားမိသောငှါ တောင်းပန်ကုန်၏။ ရာဇာစ၊ မည်း
တော်မင်းကြီးသည်လည်း၊ ပုတ္တ၊ ချစ်သား၊ အဇ္ဈေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ ဣန္ဒံ၊
ပြည့်စုံသော၊ ဖိတ်၊ ပွင့်လင်းသော၊ မဟာမဟိ၊ ဓမ္မ၊ ဒိပ်မြေအပြင်၌ထီးမြို့
ဆောင်ခြင်းမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇာ၊ ခံစားသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာပိ၊ တောင်း
ပန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သရာဇာကော၊ မည်း
တော်မင်းနှင့်တကွသော၊ သဟောရောဓေ၊ ဓိရယားမောင်းမမိသံနှင့်တကွ
သော၊ သနေဝမေ၊ နိဂုံးသူအပေါင်းနှင့်တကွသော၊ သရဋ္ဌကော၊ တိုင်းသူနှင့်
တကွသော၊ ဇနုသမူဟေဇနုသမူဟာနံ၊ လူအပေါင်းတို့၏ကရုဏံ၊ သနား
စာတယ်၊ ပရိဒေဝဇန္တော၊ ငိုကြွေးစဉ်၊ အနုပေက္ခောဝံ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်
ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပရိစ္စမိ၊ စွန့်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ကေ
ဝလံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပထဝီ၊ ဓမ္မ၊ ဒိပ်မြေအပြင်ကိုလည်းကောင်း၊ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်
ကြီးစည်းမိပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ညာတိ၊ မည်းတော်မယ်တော်ဆွေတော်
မျိုးတော်ကို လည်းကောင်း၊ ပရိဇနံ၊ အထုပ်အကျွေး အပေါင်းကို လည်း
ကောင်း၊ ယသံ၊ ခြွေရံပရိသတ်အပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ စန္ဒမာနော၊ စွန့်
သောယုဓဉ္စယမင်းသည်၊ ဗောဓိယာယေဝကာရဏာ၊ ဘုရားဖြစ်၍သတ္တဝါ
အပေါင်းကိုကယ်တင်လိုသော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ နုပိန္နေသိ၊
နောင်တဘန်ကြံခြင်းမရှိ။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုယုဓဉ္စ
ယမင်းသားဖြစ်သောကာလ၌၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ မာတာစ၊ မယ်တော်ကို
လည်းကောင်း၊ ဝိတာစ၊ မည်းတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဿာ၊ မချစ်အပ်
သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ မဟာယသံပိ၊ ပြည်ကြီးစည်းမိပ်ကိုလည်း၊ မေမယာ၊ ငါ
သည်၊ ဒေဿံ၊ မချစ်အပ်သည်၊ နပိ၊ မဟုတ်၊ တတော၊ ထိုမယ်တော်မည်း
တော်ပြည်ကြီးစည်းမိပ်ထက်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတညုတော်တော်ဟုဆို

၂၁-ယုဂဗ္ဗယစရိယံ၊

၄၅

အာရုံသောတုရားအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊မဟွံ၊ငါသည်၊ဝိယံ၊ချစ်အပ်၏၊တသ္မာ၊
ထိုသို့သဗ္ဗညုဘညာဏ်တော်ကိုသာလျှင်ချစ်သောကြောင့်၊ ဓန္တံ၊ပြည်ကြီး
စည်းစိမ်ကို၊ပရိစန္ဒိံ၊စွန့်၏၊အတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏၊ ပဠာမံ၊
ရှေးဦးစွာသော၊ယုဂဗ္ဗယစရိယံ၊ယုဂဗ္ဗယမင်းသား၏အကျင့်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၂-သောမနဿစရိယံ၊

သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ပုန၊တတန်း၊အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ
ကာလေ၊အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ပုရုတ္တမေ၊ပြည်တကာ တို့ထက်
မြတ်သော၊ ဣန္ဒပတ္တေ၊ ဣန္ဒပတနဂိုဏ်း၌၊ ကာမိတော၊ မယ်တော်
ခမည်းတော်တို့သည်တောင့်တ၍ ရအပ်သော၊ ဒဟိတော၊အသက်ကဲ့သို့
ချစ်အပ်သော၊ သောမနဿာတံ၊ဗီသုတော၊ သောမနဿမင်းသား ပုဂ္ဂို
လ်ထွန်းသောအမည်ရှိသော၊သီလဝါ၊ကုသိုလ်ကမ္မပထသီလအာစာရ
သီလရှိသော၊ဂုဏသမ္ပန္နော၊ သဒ္ဓါအစရှိသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊
ကလျာဏပဋိတာနဝ၊ စီရင်အပ်သော ပြည်ထဲရေးပြီးခြင်း၏ အကြောင်း
၌လိမ္မာသော ပညာလည်းရှိသော၊ ဂုဏပဓာယိ၊မယ်တော်အစရှိသော
ကြီးသောသူတို့အားအရိုအသေ အထေးအမြတ်ပြုထေ့ရှိသော၊ ဟိရိမာ၊
ရှက်တတ်သော အထေ့ရှိသော၊ သင်္ဂဟေသုစ၊ သင်္ဂဟထရား ထေးပါး
တို့၌လည်း၊ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာစွာသော၊ ပုတ္တော၊ ပြည်ကြီးရှင်မင်း၏
သားတော်သည်၊ ဟောမိ၊ဖြစ်တော်မူ၏၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
တဿရဉ္စော၊ထိုခမည်းတော်မင်းကြီး၏၊ ပတိကဓော၊ အကျွမ်းဝင်သော
ဆရာဖြစ်သော၊ ကုဟကတာပသော၊မိမိကိုယ်၌ ဂုဏ်မရှိသည်ကိုဂုဏ်
ရှိသကဲ့သို့ ပတ္တားဘတ်သော စည်းလဲသော ရသေ့သည်၊ အဟောသိ၊
ရှိသည်ဖြစ်၏၊ သော၊ထိုမင်းဆရာရသေ့ စည်းလဲသည်၊ အာရာမဉ္စ၊ ပန်း
အင်္ဂုလ်သီးအရံကို ထည်းကောင်း၊မာဇာဝစ္ဆဉ္စ၊ပန်းပင်လုံးကို ထည်း
ကောင်း၊ ရောပိတ္တာန၊စိုက်၍၊ တတော၊ထိုသစ်သီးသစ်ပွင့်အရွက်မှ၊ထ၌၊
ရအပ်သော၊ ခနံ၊ဥစ္စာကို၊ သံဟရိတ္တာ၊ ဆည်းပူး၍၊ ဇီဝကိ၊ အသက်
မွေး၏။ ။သာရိပုတ္တံ၊သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ငါသည်၊ အတဏှုလံ၊ဆံဌ
ဇာင်းသော၊ထူသရာသီ၊ ဖွဲ့ရနှင့်တူသော၊ အန္တောစသုသိရံ၊အတွင်း
၌ဘုတ်စွာသော အခေါင်းလည်းရှိသော၊ နုမံ၊သစ်ပင်နှင့်တူသော၊

အသာရကံ၊ အနှစ်မရှိသော၊ ကဒလိံဝ၊ ငှက်ပျောပင်နှင့်လည်းတူသော၊
 တံကျာကံ၊ ထိုအနှစ်မရှိသော ရသေ့စဉ်းလဲကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ ခန္ဓ
 မဿ၊ ဤရသေ့စဉ်းလဲအား၊ သတံဝေဇ္ဇာ၊ သူတော်ကောင်းကို၊ ဤဥစ္စာဖြစ်
 အောသိယအစရှိသောတရားအနှစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အယံ၊ ဤရသေ့သည်၊
 သာမညာပဂတော၊ သိသတည်းဟူသောရဟန်းကျေးဇူးမှကင်း၍၊ ဟိရိသုက္က
 ဓမ္မဗဟိတော၊ ပြုစင်စွာသော ဟိရိတည်းဟူသောသူတော်ကောင်းတရား
 ကိုစွန့်ပြီးသော သူတည်း၊ ဇိဝိတဂုတ္တိကာရဏာ၊ အသက် မွေးခြင်း၏အ
 ကြောင်းသာလျှင်၊ တာပသလိင်္ဂီန၊ ရသေ့အသွင်ဖြင့်၊ စရတိ၊ ထည့်လည်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေတိ၊ ကြံ့၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 အစုပိတိ၊ တောအုပ်ကိုမှီသောခိုးသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရန္တိ၊ တိုင်း
 ကြတ်သားတို့သည် လည်းကောင်း၊ အာဘူ၊ လွန်စွာ၊ ပစ္စန္ဒော၊ ပြည်စွန့်ရှာ
 နားကို၊ ကုပိတော၊ လုယက်ဖျက်ဆီးအပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပိတာ၊
 ခမည်းတော် ကုရုရာဇ် မင်းကြီးသည်၊ တံ၊ ထိုသောရန်ကို၊ နိသေဇေတုံ၊
 မြစ်ခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ မမံ၊ ငါကို၊ အနုသာသိ၊ မှာခဲ့၏၊
 ကိံ၊ အနုသာသိ၊ အဘဟံသို့မှားကဲ့ သနည်းဟူမူကား၊ တာတ၊ ချစ်သား၊
 ဥဂ္ဂတာပနံ၊ မြီးခြံသောအကျင့်ရှိသော၊ ဇဒိယံ၊ ငါဆရာရသေ့ကို၊ တုဝံ၊ သင်
 သည်၊ မာပမဇ္ဇိ၊ မမေ့မေ့လျော့လျော့ကျေးဇူးရှိလော၊ ယဒိန္ဒကံ၊ ငါဆရာအလိုရှိ
 တိုင်း၊ ပဝတ္တေဟိ၊ ယူနှင့်လော၊ ဟိကသ္မာ၊ အဘဲ၊ ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊
 သော၊ ထိုငါ့ဆရာရသေ့သည်၊ သဗ္ဗကာမဒဒေါ၊ တောင့်တအပ်သောအလုံး
 ရံသောစည်းစိမ်ကိုပေးတတ်သောဆရာတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယဒိန္ဒ
 ကံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ပဝတ္တေဟိ၊ ယူနှင့်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုသာသိ၊ မှာကဲ့၏။
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ ထိုရသေ့ရှောင်ပြု၍ ဥစ္စာ
 ဆည်းပူးသောရသေ့စဉ်းလဲကို၊ ဥပဗ္ဗာနံ၊ ခမည်းတော်မှာတိုင်း စားခြင်း
 ငှါ၊ ဂစ္ဆာန၊ သွား၍၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြဝိံ၊ ဆို၏၊ ဂဟပတိ၊
 သူကြွယ်၊ ကစ္စိ၊ အသိနည်း၊ တေ၊ သင့်အား၊ ကုသလံ၊ အနာမရှိသော၊ တေ၊
 သင့်အား၊ ကိံဝါ၊ အဘဟံဝတ္ထုကြံလျှင်၊ အာဟရိယတု၊ ဆောင်ခဲ့စေလို
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဝိံ၊ ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တေန၊
 ထိုသူကြွယ်ဟုဆိုအပ်သောစကားကြောင့်၊ မာနနိသိတော၊ မာန်ကိုသာမှီ
 သော၊ သောကုဟကော၊ ထိုဂုဏ်ရှိသကဲ့သို့အတ္တသောရသေ့စဉ်းလဲသည်၊
 ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်၍၊
 တုဝံ၊ သင့်ကို၊ အဇ္ဇယန္တေ၊ စာတာပေမိဝါ၊ သတ်မှုလည်းသတ်စေအံ့၊ ရဿ

ဝါ၊ တိုင်းနိုင်ငံမှမူလည်း၊ ပဗ္ဗာဇယာမိ၊ နှင်ထုတ်မူလည်း၊ နှင် ထုတ်စေအံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ရာဇာ၊ ခမည်းတော်
 မင်းကြီးသည်၊ ပစ္စန္တ၊ ပုန်ကန်သောင်းကြမ်းသောစိုးသူ အပေါင်းကို၊ နိဿေ
 ယေတိ၊ အောင်တော်မူပြီး၍၊ အာဂတိံ၊ နေပြည်တော်သို့ရောက်၍၊ ကုဟ
 ကံ၊ ပစ္စားယော် ဆရာရသေ့ကို၊ အဗြဝိ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရားကပ္ပိ၊
 အသို့နည်းတော်၊ အရှင်ထုရားအား၊ ခမနိယံ ခန့်ပါ၏လော၊ ကုမာနေန၊ သား
 တော်မင်းသားသည်၊ တေ၊ သင်ဆရာအား၊ သမာနေ၊ မြတ်နိုးခြင်းကို၊ ပဝတ္တိ
 တော၊ ဖြစ်စေပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဝိ၊ ဆို၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ပါပေါ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော၊ တာပသော၊ ရသေ့ ယောင်
 သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အာရိက္ခိယမာနေ၊ ကြားအပ်သည်ရှိသော်
 ကုမာနေ၊ မင်းသားကို၊ နာသိယော၊ သတ်အပ်၏။ တထာ၊ ထိုခမည်းတော်
 မင်းကြီးအား၊ အာရိက္ခိယ၊ ကြား၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ
 ဦးမဟိပတိ၊ ရေမြှောင်မင်းကြီးသည်၊ တဿ၊ ထိုရသေ့ စဉ်းလဲ၏၊ တံဝစနံ၊
 ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အာဏာ ပေထိ၊ စေ၏။ ကိံ၊ အာဏာပေထိ၊
 အဘယ်သို့ စေသနည်းဟူမူကား၊ ဘောန္တော၊ အချင်းတို့၊ တတ္ထေဝ၊ ထို
 တွေရာ အရပ်၌ပင်လျှင်၊ တဿ၊ ထိုသောမနဿ သတို့သား၏၊ ဘိသံ၊
 ဦးခေါင်းကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ သရိဓမ္မ၊ ကိုယ်ကိုလည်း၊ စထုခဏှိကံ၊ လေး
 ပိုင်းကတွာန၊ ပြု၍၊ ရထိယာ၊ တခုသောခရီးမှ၊ ရထိယံ၊ တခုသောခရီးသို့၊
 အဟရိတွာန၊ ဆောင်၍၊ နဿေထ၊ ပြုလေကုန်၊ သာဂတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်း
 သည်၊ ဇနိထတိဗ္ဗိတာ၊ ငါဆရာရသေ့ကို ညဉ်းဆဲခြင်းကြောင့်တည်းဖြစ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေထိ၊ စေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တတ္ထ
 ကိသံ၊ အာဏာယံ၊ ထိုခမည်းတော်မင်းကြီး၏အာဏာတော်၌၊ ဗ္ဗိတာ၊ တည်
 ကုန်သော၊ စက္ခု၊ ကြမ်းတမ်းသော ကိုယ်နှုတ်ရှိကုန်သော၊ လုဒ္ဓ၊ ခက်ထန်
 သော နှလုံးရှိကုန်သော၊ အကာရုဏာ၊ သနားခြင်းမရှိကုန်သော၊ ကာရဏိ
 ကာ၊ သူသတ်ယောက်ျားတို့သည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားလေကုန်၍၊ မာတုအင်္ဂေ၊
 မတ်တော်သုခဋ္ဌာဒေဝီ၏ရင်ခွင်၌၊ နိသိန္နဿ၊ နေစဉ်၊ ဖံ၊ ငါကို၊ အကမ္မိတွာ၊
 ဖင်ကုန်၍၊ နာန္တိ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဂါဠ
 ဗန္ဓနံ၊ မြိခြစ္စာသော နှောင်ဖွဲခြင်းကို၊ ဗန္ဓတံဗန္ဓန္တာနံ၊ နှောင်ဖွဲကုန်သော၊
 တေသံ၊ ထိုသူသတ်ယောက်ျားတို့အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ အစွဲဝစနံ၊ ဤသို့
 သော စကားကို၊ အဝရံ၊ ဆို၏။ ဘောန္တော၊ အချင်းသူသတ်ယောက်ျား
 တို့၊ မေ၊ ငါအား၊ ရောဇကိရိယာနိ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး၏ အမှုကိစ္စတို့သည်။

အတ္ထိသန္တိ။ ရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ခိပ္ပံ၊ ထွန်စွာ၊ ခုညော၊
 မည်းတော်မင်းကြီးအား၊ ဒဿထ၊ ပြကုန်ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝံ၊ ဆို
 ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တေ၊ ထိုသူသတ်ယောက်ျားတို့သည်၊
 ပါပဿ၊ မကောင်းသောအကျင့်ရှိသော၊ ပါပသေဝိနော၊ မကောင်းသော
 သေ့ကိုအကောင်းထင်၍ဆရာပြုသော၊ ခုညော၊ ငါ့မည်းတော်မင်းကြီး
 အား၊ မခံ၊ ငါ့ကို၊ ဒဿထိံသု၊ ပြကြကုန်၏။ ဒိတ္တာနု၊ ပြကုန်ပြီး၍၊ တံ၊ ထိုငါ
 မည်းတော်မင်းကြီးကို၊ သညာပေထိံ၊ ထိစေ၏။ မမဉ္ဇဝံ၊ ငါ့အလိုသို့သာ
 ယှဉ်၊ အနုယိံ၊ လိုက်စေ၏။ သောရာဇော၊ ထိုငါ့မည်းတော်မင်းကြီး
 သည်၊ ကတ္တတတ္ထိံ၊ ကာလေ၊ ထိုသို့ဥစ္စာပြု၍သေ့၊ ယောင်အဖြစ်ကိုဆိုသော
 အခါ၌၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ မောပေထိံ၊ ကနံတော့၏၊ မမပေတွာ၊ ကနံတော့၍၊ မေ၊ ငါ့အား
 မဟာရန္တံ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို၊ အဒါထိ၊ ပေး၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 သောအတံ၊ ထိုငါသည်၊ တမံ၊ မောဟနှင့် ယှဉ်သောလောဘကို၊ ဒါထ
 ယေတွာပဒါထေတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ အနာဂါရိယံ၊ ရသေ့ရဟန်း၊ တောင်၌၊
 ပဗ္ဗဇိံ၊ ရဟန်းပြု၏။ မေမယာ၊ ငါသည်၊ မဟာရန္တံ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို၊ ဒေ
 သံ၊ မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ကာမဘောဂေါ၊ ကာမဂုဏ်ကိုသုံးဆောင်
 ခြင်းကို၊ ပဒေသိယော၊ မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တထော၊ ထိုပြည်ကြီး
 စည်းစိမ်ထက်၊ မဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတည်းလက်စောက်ကို သာ
 ယှဉ်၊ ပိယံ၊ ချစ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့သဗ္ဗညုတည်းလက်စောက်ကို သာယှဉ်ချစ်
 အပ်သောကြောင့်၊ ရန္တံ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို၊ ပရိဂ္ဂဇိံ၊ စွန့်၏။ ဒုတိယံ၊
 နှစ်ချက်ရှိပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သောမနဿစရိယံ၊ သောမနဿမင်းသား
 ၏အကျင့်သည်နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂၃-အယောဗာရစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုန၊ တဘန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ
 ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ကာသိကရာဇဿ၊ ကာသိက
 ရာဇမင်းကြီး၏၊ အတြဇော၊ သားတော်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊
 ဓာဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အယောဗာရဓိ၊ သံဖြင့်ပြီးသောအိမ်၌၊ သံဝဇော၊ ကြီး၏၊
 နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ အယောဗာရော၊ အယောဗာရ မင်းသားမည်
 သည်၊ အာသိံ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခေန၊ သင်းရဲငြိုငြင်ပင်ပန်းသဖြင့်၊ ဇိဝိတော၊
 အသက်ကို၊ သန္ဓေါ၊ ရအပ်၏၊ သံပိဇ္ဇေ၊ ကြဉ်းမြောင်းသောသံအိမ်၌၊ ပတိ

ပေါ်ထိကော၊ မွေးအပ်၏။ တဒါ၊ ထိုခြောက်နှစ်မြောက်သောအခါ၌၊ ရာဇာ၊
 ခမည်းတော်မင်းကြီးသည်၊ ပုတ္တ၊ ငါ့သားတော်၊ ကေဝလံ၊ အလုံးစုံသော၊
 သံရဋ္ဌကံ၊ တဆုံးခြောက်ဘိုင်းနှင့် တကွဖြစ်ထသော၊ သနိဂဏံ၊ နိဂုံးနှင့်
 တကွဖြစ်ထသော၊ သဒ္ဓံ၊ မရေတွက်နိုင်သောမြွေရုံပရိသတ်နှင့်တကွဖြစ်
 ထသော၊ ဣဝံသုဝံ၊ ဤမြေအပြင်ကို၊ အဇ္ဇေ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ ပရိပဇ္ဇ၊
 ပိုးအုတ်ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို၊ ပရိစ္ဆာဒေတံ၊ ဆောက်
 နှင်း၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရ၊ တဒါ၊ ထိုသို့ဆောက်နှင်းသောအခါ၌၊
 ခတ္တိ ဟံ၊ ခမည်းတော်ဖြစ်သောကာသိကရာဇ်မင်းကြီးကို၊ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊
 အဇ္ဇလိ၊ သက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာန၊ ချီ၍၊ ဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊
 အဗြိ၊ ကြားသျှောက်၏။ ခတ္တိယ၊ ရေမြေကိုအပိုးရတော်မူသော၊ တာတ၊
 ခမည်းတော်၊ မဟိယာ၊ မြေအပြင်၌ ဟိနုရက္ကဋ္ဌမဇ္ဈိမာ၊ အယုတ်အလတ်အ
 မြက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
 နရာရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သကေဂဟေ၊ မိမိတို့
 တို့အိမ်၌သာလျှင်၊ ညာတိဘိ၊ အတွေ့အမျိုးတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဝစန္တိ၊
 ကြီးရကုန်၏။ သမ္ဘိဒေ၊ ကြဉ်းမြောင်းသောသံအိမ်၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဣဒံပေါသနံ
 ဤကြီးရခြင်းသည်၊ ယောကေ၊ ယောက၌၊ ဥတ္တရိယံအသဒိသံ၊ တစုံတ
 ယောက်နှင့်မတူ၊ စန္ဒသုရိယေစန္ဒသုရိယာနံ၊ ထနေတို့၏၊ အပ္ပဘော၊ အရောင်
 မထွန်းသင်းနိုင်သော၊ အယောစာရေ၊ သံအိမ်၌၊ သံဝဇ္ဇေ၊ ကြီး၏။ ဘုမိ
 ပါယ၊ ရေမြေသည်အရှင်ဖြစ်တော်မူသော၊ တာတ၊ ခမည်းတော်၊ ပုတိကုတပ
 သမ္ပ၊ နှာ၊ အထူးထူးသောအပုပ်တို့ဖြင့်ပြည့်သော၊ မာတုကုမ္ဘိတော၊
 မယ်တော်ဝမ်းမှ မရှိတွာ၊ လွှတ်ပြီ၍လည်း၊ တတော၊ ထိုအမိဝမ်းတိုက်၌
 နေရသောဆင်းရဲထက်၊ စောရတရေ၊ အထွန်ပြင်းသော၊ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲရာ
 ထည်းဖြစ်တသော၊ အယောစာရေ၊ သံအိမ်၌၊ ပုန၊ တတန်၊ ပက္ခိတော၊ ထိ
 တော၊ နေရပြန်၏။ တာတ၊ ခမည်းတော်၊ အပာ၊ ငါသည်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သ
 ဘောရှိသော၊ ပရမဒါရုတံ၊ အလွန်ပြင်းထွောသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ ပတွာ၊
 နောက်ပြီလျှင်လည်း၊ ရဇ္ဇေသု၊ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်တို့ကို၊ ယဒိရဇ္ဇာမိ၊ အ
 ကယ်၍တပ်မက်မောပြန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ပါပါနံ၊ မကောင်းသောသူတို့ထက်၊
 ဥတ္တမော၊ လွန်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဒိသံပတိ၊ အရှင်မျက်နှာတို့၏သခင်
 ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘုမိပါယ၊ ရေမြေရှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကာယေန၊
 ဤပုပ်နံသော ကိုယ်ဖြင့်၊ ဥက္ကန္တိတော၊ ပြီးငွေသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ရဇ္ဇေနပိ၊
 ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ဖြင့်လည်း၊ နအတ္ထိကော၊ အလိုမရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတ္ထ

အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ ငါ့ကိုမရွံ့၊ သေးမင်းသည်၊ နမဒိယေ၊ မနှိပ်စက်နိုင်ရာ၊
 တံနိဗ္ဗာန်၊ ထိုရန်သူနှင့်မဆက်ဆံသောသယာဏသောအမြတ်နိဗ္ဗာန်ကို၊
 ပရိယေသိသံ၊ ရှာပါလေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဟ္မိ၊ ဆို၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တယိတွာနဇာနာပေတွာ၊ သိစေ၍၊
 မဟာဇနံ မဟာဇနဿ၊ မယ်တော်ခမည်းတော်မှစ၍များစွာသောလူအ
 ပေါင်း၏၊ ဝိရဝန္တံဝိရဝန္တဿ၊ ဝိမြည်တမ်းစဉ်းနာဂေါ၊ ထူးကိုဖြတ်၍
 တောသို့ဝင်သောဆင်ကဲ့သို့၊ ဗန္ဓနံ၊ မယ်တော်ခမည်းတော်ဆွေးမျိုးညာတ်
 စသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ကာနနံဝနံ၊ ဟိမဝန္တာတောသို့၊
 ပါဝိသိ၊ ဝင်သေ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ မာတာစ၊
 မယ်တော်ကို လည်းကောင်း၊ ဖိဘာစ၊ ခမည်းတော်ကို လည်းကောင်း၊
 ဒေသာ၊ မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ မဟာယသန္တိ ပြည်
 ကြီးစည်းစိမ်ကိုလည်း၊ ဒေသံ၊ မချစ်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တတော၊
 ထိုမယ်တော်ခမည်းတော်ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ထက်၊ ဗဟ္မံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗညု
 တံ၊ သဗ္ဗညုဘညာဏ်တော်ဟုဆိုအပ်သောဘုရားအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဝိယံ၊
 ချစ်အပ်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇန္တိ၊ လက်သို့ရောက်ပြီးသောပြည်ကြီးစည်း
 စိမ်ကို၊ ပရိစ္စုဇ်၊ စွန့်ပြီး၊ တတယံ၊ သုံးခုတို့၌ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အ
 ယောစာရစရိယံ၊ အယောစာရမင်းသား၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၄-ဘိသစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဝုန၊ တဘနံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာ
 ထေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာသိနံဝပုရုတ္တမေ၊ ကာသိကရာဇ်တိုင်း
 ဗာရာဏသီပြည်ဖြစ်၍၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါတသ္မိံ၊ ကာထေ၊ ထိုကာလ၌၊
 ဘဂိနိ၊ ကဗ္ဗနာဒေဝိမည်သောနှမလည်းကောင်း၊ သတ္တဘာတရော၊ ငါနှင့်
 တကွချန်လှောက်သောညီထွေနှောင်တော်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 အဋ္ဌဇနာ၊ ရှစ်ယောက်သောငါတို့ သည်၊ သောတ္တိယေကုသေ၊ ကျော်စော
 ထင်ရှားသောပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧတေသံ၊ ထိုချန်လှောက်သောသူတို့၏၊
 ပုဗ္ဗဇော၊ အကြိုသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိရိသုတ္တရပါတော၊ ဖြူစင်စွာသော
 ဟိရိတည်းဟူသော သူတော်ကောင်တရားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။

အဘိ၊ ငါ့သည်တစ်၊ သုတ္တံသောတဝကို၊ ဘယတော၊ ကြောက်အပ်သော
အားဖြင့်၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍၊ နိက္ခမ္ဘာဘိသတော၊ တောထွက်ခြင်းကိုသာလျှင်အလို
ရှိသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မာတာ
ပိတုဟိ၊ မယ်တော်ခမည်းတော်ကိုသည်၊ ပဟိတာ၊ စေအပ်ကုန်သော၊
ကေမာနသံ၊ တူသောစိတ်ရှိကုန်သော၊ သဟာယာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊
မံ၊ ငါ့ကို၊ ကုလဝံသံ၊ အမျိုးအနွယ်ကို၊ ခာရေဟိ၊ ဆောင်လေ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ နိမန္တေန္တိ၊ ဖိတ်ကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
ရာ၊ ဘောသိ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဂိဟိဓမ္မေ၊ လူအဖြစ်၌တည်သော
အကျင့်၌၊ သုခါဝဟိ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သော၊ ယံဝစနံ၊
အကြွေးကားကို၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုကားသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊
ကသိနံ၊ ကြမ်းသည်ဖြစ်၍၊ အဟောသိ၊ ထင်၏၊ သန္တက္ကဗာဏသမိဝိယ၊ ရဲ
ရဲငြိုးသာသံခရင်းနှင့်တူ၍ ဥဘောပိကဏ္ဍာနိ၊ နားနှစ်ဘက်တို့ကိုလည်း၊ ဈာ
ပေန္တိဝိယ၊ လောင်သကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ထင်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေသံ၊ ထိုအမိအဘအဆွေအမျိုးတို့၏၊ ဝစနံ၊ ကာမဂုဏ်
ဖြင့်ဖိတ်သောစကားကို၊ ဥက္ကိပန္တပစ်ပယ်သောငါ့ကို၊ သဗ္ဗ၊ ချစ်သား၊ တံ၊
သင်သည်၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ယဒိန္ဒရဝ္ဗယိ၊ အကပ်၍မသုံးဆောင်
သည်ဖြစ်အံ့၊ ကိ၊ အဘယ်ကို၊ ပတ္ထယသိ၊ တောင့်တသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မေ၊ ငါ၏၊ ပတ္တိတံ၊ တောင့်တအပ်သောအကြောင်းကို၊ ဝုတ္တိံ၊ သု၊ မေးကုန်
၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အတ္တကာမေ၊ မိမိ၏
အကျိုးကိုအလိုရှိသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟိတေသိနံ၊ အစီးအပွားကိုအလို
ရှိကုန်သော၊ ဘောသိ၊ ထိုအမိအဘတို့၏၊ ဝေန္တဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကား
ကို၊ သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ တေ၊ ထိုအမိအဘတို့ကို၊ အဝစံ၊ ဆို၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဂိဟိဘာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊ နပတ္ထေမိ၊ မတောင့်တ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နေက္ခမာ
ဘိသတော၊ တောထွက်ခြင်းကိုသာအလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝစံ၊ ဆို၏၊ တေ၊
ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ တောထွက်အံ့ဟုဆို အပ်သော
စကားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားကုန်၍၊ ပိတုစ၊ ခမည်းတော်အား လည်းကောင်း၊
မာတုစ၊ မယ်တော်အားလည်းကောင်း၊ သာဝယံ၊ မဟာကဉ္စသတို့သား
စင်စစ်များပြုသတ္တံ၊ ဟု ကြားသိစေကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသောငါတို့သည်လည်း၊
ပဗ္ဗဇ္ဇာမ၊ ချားပြုကုန်အံ့၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ မာတာပိတာ၊ မယ်တော်ခမည်းတော်
တို့သည်၊ အာဟုကထေသံ၊ ဆိုကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မဟံ၊

ငါ၏ဥဒော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ မာတာစ၊ မယ်တော်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိယာစ၊ ခမည်းတော်သည်လည်းကောင်း၊ ဘုရားကိစ္စနာမည်
 သောနှစ်မယ်သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တဘာတရောစ၊ ခုနစ်ယောက်သော
 ညီးနင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဓိကမ္ပံ၊ ကုမ္ပေရှစ်ဆယ်သောဥစ္စာကို၊
 ဆန္ဒယိတ္တာ၊ စွန့်ကုန်၍၊ မဟာဝနံ၊ ဟိမဝန္တာတောကြီးသို့၊ ပရိထေဋ္ဌာ၊ ဝင်၍
 ရဟန်းပြုကုန်၏၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုကို၍ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်သော၊ ဘိသုဇရိ
 ယံ၊ ကြာရှည်ကိုအစွဲပြု၍ကျိန်ဆိုသောသုရားထောင်း၊ မဟာကမ္မနုရသေ့၏
 အကျင့်သည် နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂၅-သောဏပဏ္ဍိတစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဖန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒံ၊ ယသို့၊ ကာ
 လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗြဟ္မဝဇ္ဇန၊ ဗြဟ္မဝဇ္ဇနီအမည်တွင်သော
 တတ္ထတသ္မိံ၊ နဂရေ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်ကြီး၌၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ မဟာသာလေ၊ များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော၊ သေဇ္ဇေ၊ ငြီးမွမ်းအပ်
 သောမြတ်သောအကျင့်ရှိသော၊ ကုလဝရေ၊ မြတ်သောအမျိုး၌၊ အဇာယိံ၊
 ဖြစ်တော်မူ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ အန္ဓ
 ဘူတံ၊ အရိက်သဘွယ်ဖြစ်သော၊ တမောတ္ထတံ၊ မောဟအဝိဇ္ဇာဖုံးလွှမ်း
 အပ်သော၊ ဇောကံ၊ သတ္တသောကကို၊ ဒိသ္မာန၊ ပညာစက္ခုဖြင့်ရှု၍၊ တုတ္ထ
 ဝေဂဟတံ၊ ဝိယ၊ စဉ်သွားတတ်သောမြား၏ အဟုန်ဖြင့်နှိပ်စက်သကဲ့သို့၊
 ဘဝတော၊ ဘဝသုံးပါးမှ၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ ပဋိကုဋတံ၊ တွန့်၏၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားများသော၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ဒိသ္မာ
 န၊ မြင်၍၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိန္ဒေယိ၊ ကြံ့၏၊ ကဒါ၊ အထယ်အခါ၌၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခမ္မံ၊ ထွက်၍၊ ကာနနံ၊ တောသို့၊ ပရိသိဿာ
 မိ၊ ပင်ချအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေယိ၊ ကြံ့၏၊ တဒါပိ၊ ထိုသောဏသ
 တို့သားဖြစ်သောကာထန္တီလည်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဥာတယော၊ မိဘစသောဆွေမျိုး
 တို့သည်၊ ကာမဘောဂေဟိ၊ သုံးဆောင်အပ်သောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ဝံ၊ ငါ့
 ကို၊ နိမန္တိံ၊ သုဗိတ်ကုန်၏၊ ဟေသန္တိ၊ ထိုမိဘစသောဆွေမျိုးတို့အားလည်း၊
 ဆန္ဒံ၊ ရဟန်းပြုလိုသောဆန္ဒကို၊ အာပိက္ခံ၊ ကြား၏၊ အဗ္ဗတေတ၊ အိမ်ဝင်တ
 ခင်ဘို့၊ မဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဂေဟိ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ မာနိမန္တေတ၊ မဗိတ်ကုန်
 လှင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာပိက္ခံ၊ ကြား၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပဏ္ဍိ

တော၊ ပညာရှိသော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ယောကနိဋ္ဌကောသာတာ၊ အကြင်ညီတော်
 လည်း၊ နှုနွာနာမိနွ အမည်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဝိ၊ ထိုနွှာမည်သော
 ငါ့ညီသည်သည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အနုထိက္ခန္ဓော၊ အတူလိုက်၍ ကျင့်သိုသော
 ကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ချာနံ၊ အဖြစ်ကို၊ သမာရောစယိ၊ နှစ်သက်၏၊ သာဓီ၊
 ပုတ္တ၊ သာဓိပုတ္တရာ၊ တဒါပိ၊ ထိုကာလ၌လည်း၊ အဟံသောဏောစ၊ သောဏ
 မည်သောငါသည် လည်းကောင်း၊ နုနွာစ၊ ငါ့ညီနွှာမည်လည်းကောင်း၊
 ဥဒသာ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ မမေ၊ ငါ့၏မာတာပိတာစ၊ မယ်တော်မည်း
 တော်၌သည်သည်းကောင်း၊ ဘောဂေ၊ အတိုင်း၊ မထိသောစည်းစိမ်းတို့ကို၊
 ဆဇေတွာ၊ စွန့်ကုန်၍၊ မဟာဝနံ၊ ဟိမဝန္တာတောသို့၊ ပါဝိသိမ္မာ၊ ဝင်လေကုန်
 ၏၊ ပဗ္ဗမံ၊ ငါးချက်၌ ဖြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သောဏပဏ္ဏိတစရိယံ၊
 သောဏပညာရှိ၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ၊

၂၆-တေမိယစရိယ၊

သာဓိပုတ္တ၊ သာဓိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တသံ၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံကာ
 သေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာသိကရာဇဿ၊ ကာသိကရာဇ်မင်း
 ၏၊ အတြးဇာ၊ သားတော်ဖြစ်သော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ရဂပက္ခာတိ၊
 ရဂပက္ခ အမည်ရှိသောမင်းသားသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တေဝိယောဝိ၊ တေဝိ
 မင်းသားဟူ၍သည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဇ္ဇ
 သိတ္ထိ သဟဿာနံ၊ တသောဇ္ဇခြောက်ထောင်သောမောင်းမတို့အား၊ ပုမော
 ဝါ၊ သားယောက်ျားသည် လည်းကောင်း၊ ဗိတာဝါ၊ သို့ မိန်းမသည်လည်း
 ကောင်း၊ နဝိဇ္ဇာ၊ မရှိ၊ အဟောရက္ခာနံ၊ များစွာသောညဉ့်နေ့တို့၏၊ အစွယေန၊
 လွန်သဖြင့်၊ အဟာမကကော၊ ငါတယောက်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ၊
 သာဓိပုတ္တ၊ သာဓိပုတ္တရာ၊ ကိန္နာသန္ဓံ၊ ပြုပြင်စွာဆုတောင်း၍ ရအပ်သော၊
 အဘိအတံ၊ မြက်သော၊ ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဇုတိန္ဒရံ၊ ပညာရောင်
 ကိုယ် ရောင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝိယပုတ္တံ၊ ချစ်စွာသောသား တော်ကို၊
 ဇေတန္တိ၊ ထီးဖြူကို၊ ဓာရယိတွာန၊ ဆောင်း၍၊ သယနေ၊ အသရေရှိသော
 အိပ်ရာထက်၌၊ သယာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍၊ ဗိတာ၊ မည်းတော်သည်၊ မံ၊ ငါ့
 ကို၊ ပေါသတိ၊ ပွေးတော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဟန
 ဝရေ၊ မြက်သော အသရေရှိသောအိပ်ရာ၌၊ နိဗ္ဗိယမာနေ၊ အိပ်လျက်၊
 ပဗုန္နိတွာန၊ နိုး၍၊ မဏ္ဍရံသတ္တံ၊ ထီးဖြူကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီ၊ ယေနသက္ကော၊

အကြင်ထီးမြူးကြွင်းအဟံ၊ ငါသည်၊ တတိယဘဝေသုး၊ နေ့မြောက်သော
ဘဝထက်၌ နိရယံ၊ ခဲ၌၊ ဂတော၊ ဖြစ်၏။ တံဆက္ကံ၊ ထိုထီးမြူးကို၊ ဒိဋ္ဌသာ၊
မြင်သော၊ မေ၊ ငါ၊ အား၊ သဟ၊ မြင်သည်နှင့်တကွ၊ ဘေရပေါ၊ ကြောက်မက်
သွယ်သော၊ တာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ကဒါ၊ အဘယ်
အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣဝံ၊ ဤမင်းအိပ်မှ၊ ဤမင်းအိပ်မှ၊ ရုက္ခိယံ၊ လွတ်ပေရအံ့
နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိနိစ္ဆယံ၊ ဝုတ်ဆင်ခြင်ကြံစည်ခြင်းသို့၊ သမာပန္နော၊
ရောက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မဏ္ဍ၊ ငါ၏၊ ပုဗ္ဗသာယောဟိ
တာ၊ ရှေးဘဝ၌ အမိဖြစ်ခဲ့ဘူးသော၊ အတ္တကာမိနိ၊ ငါ၏အကျိုးစိပွား
ကိုအလိုရှိသသော၊ သာဓေဝတာ၊ ထိုထီးချက်စောင့် နတ်သွီးသည်၊ ဝံ၊
ငါ့ကို၊ နက္ခိကံ၊ နှလုံးဆင်းရဲသည်ကို၊ ဗိသွာန၊ မြင်၍၊ တိသုဗ္ဗာနေသု၊ သုံး
ပါးသောအရပ်ရှိ၌၊ ယောဇယိ၊ တိုက်တွန်း၏၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ ဣမဿ၊
ဤမင်းအိပ်မှ၊ ရုက္ခိယုကာမေ၊ လွတ်လိုသည်ဖြစ်အံ့၊ ပဏ္ဍိစ္ဆယံ၊ ပညာရှိ
သည်၏အဖြစ်ကို၊ မာဝိဘာယ၊ ထင်ရှားမပြုလင့်၊ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်း
သောသူတို့သည်၊ ဗာလမတော၊ သူရိက်ဟုသိအပ်သည်၊ တံ၊ ဖြစ်သော၊
သဗ္ဗာဇနော၊ ခပ်သိမ်းသောလူအပေါင်ကိုလည်း၊ ဩဗိနာယတု၊ မတ်မတ်
မြင်းအာကံဓောစသော၊ ဝံ၊ ဤသို့အင်္ဂါသုံးပါးဆောက်တည်သည်ရှိသော်၊
တာ၊ သင်ချစ်သားအား၊ အတ္တော၊ အလိုရှိအပ်အပ်သောအကျိုးသည်၊
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇယိ၊ တိုက်တွန်း၏၊ သာရိပုတ္တ၊
သာရိပုတ္တရာ၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တယ၊ တိုက်တွန်းသော၊ တဿ၊ ထိုထီးချက်
စောင့်နတ်သွီးအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣဝံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြဝံ၊
ဆို၏၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သွီး၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊
ဘဏသိ၊ ဆို၏၊ တေ၊ သင်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကရော
မိလိက်နာအံ့၊ အဗ္ဗ၊ အမိ၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္တကာမေ၊ အကျိုးကို
အလိုရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဒေဝတေ၊ နတ်သွီး၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊
ဟိတကာမေ၊ အစီးအပွားကိုအလိုရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
တဿာတေ၊ ထိုသင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ သာဂရေ၊ သ၊ မုဒ္ဒ
ရာ၌၊ ထလံ၊ တည်ရာကို၊ ထဘိ၊ ဣ၊ ရသကဲ့သို့၊ နိက္ခမနောပါယံ၊ မင်းအိပ်မှ
ထွက်အံ့သောအကြောင်းကို၊ ထဘိ၊ ရ၏၊ ထဘိတွာ၊ ရပြီး၍၊ ဟဉ္ဇော၊ နှစ်
သည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ သံဝေဂနှင့်စပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တ
ယောအင်္ဂေ၊ သုံးပါးသောအင်္ဂါတို့ကို၊ အဗ္ဗိဗ္ဗဟိ၊ ဆောက်တည်၏၊ ရဇဂါ၊
မအသော်လည်းအသကဲ့သို့၊ ပမိရော၊ နားမပင်းသော်လည်းနားပင်းသကဲ့

သို့၊ ဘိဝံသိတော၊ သွားခြင်း၊ နှုတ်ယူပုန်မှကင်းသော၊ ပက္ခေ၊ မဆွံ့သော်
 လည်း ဆွံ့သကဲ့သို့၊ အဘောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတေအင်္ဂေ၊ ထိုသုံးပါးသော
 အင်္ဂါတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ သောဠသဝဿာနိ၊ တဆဲ့ခြောက်
 နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝေထိ၊ နေ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
 မေ၊ ငါ၏၊ ဟတ္တပါဒေစ၊ ထက်ခြေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဇိဌ၊ စ၊ ဟျှော့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သောဟဉ္စ၊ နားကိုလည်းကောင်း၊ မန္ဒိယ၊ ဆုတ်နုတ်၍၊ မေ၊ ငါ၏၊
 အနုနုတံ၊ မချိုတွဲသော အင်္ဂါကြီးတို့နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပဿိ
 တွာ၊ မြင်ကုန်လျက်လည်း၊ ကာဠကတ္တိတိ၊ အသရေမရှိ သောသူဟူ၍၊
 နိန္ဒိ၊ သု၊ ကဲ့ရဲ့ ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော၊ ဇန
 ပဒါစ၊ ဇနပုန်သူအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သေနာပတိစ၊ စစ်သူကြီး
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပုရောဟိ၊ ဘာစ၊ ပုရောဟိတတို့သည်လည်းကောင်း၊
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်၊ ဧကမနာ၊ တူသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊
 ဗျာတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဆဇ္ဇနံ၊ သုသာန်စွဲဖွန်ခြင်းကို၊ အနုမောဒိ၊ သု၊ ငမ်းမြောက်
 ကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တေသံ၊ ထိုပြည်
 သူတို့၏၊ မတိ၊ အလိုကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဟဠေ၊ ရွှင်သည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဂ္ဂမာ
 နသော၊ သံဝေဂနှင့်စပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယဿ၊ အကြင်မင်း၏အဖြစ်
 မှလွတ်ခြင်း၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ တပေ၊ အကျွန်ုပ်ဆွံ့ကျွန်နာပင်းကျွန်
 မူသောအကျင့်ကို၊ ဝိက္ခေ၊ ကျင့်ဆပ်၏၊ မေ၊ ငါအား၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအိမ်
 မှလွတ်ရခြင်းအကျိုးသည်၊ သမိဇ္ဈထ၊ ပြည့်စုံ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗေမိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို၊ နှာပေတွာ၊ နံသာရေ
 ဖြင့်ချိုးစေ၍၊ အနုထိဗ္ဗိတွာ၊ နံသာပျောင်းလိမ်းကျံစေ၍၊ ရာဇဝေဠနံ၊ ကာ
 သိကရာဇ်မင်းတို့၏အစဉ်လာသောမင်္ဂလ်ကို၊ ဝေဠေတွာ၊ ဥက္ခောင်း၌စွပ်
 ၍၊ ဆက္ကေန၊ ရွှေတန်ဆာဖြင့်တန်ဆာဆင်ဆပ်လော့တီးပြုအောက်၌၊ အဘိ
 သိဗ္ဗိတွာ၊ အဘိသိက်သွန်း၍၊ ပရံ၊ ဗာမု၊ ထာသိပြည်ကို၊ ပဒကိတံ၊ ဖက်ျာ
 ရပ်စုသည့်သည်ကို၊ ကာရေသု၊ ပြုစေကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဓာရယိတွာန၊ ထိ ဖြူဆောင်းစေကုန်၍၊ သတ္တ
 ဘေဒိဝေသ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ရဝိမတ္ထေ၊ နေအဝန်းသည်၊
 ဥပ္ပတေ၊ တက်သည်ရှိသော်၊ သာရထိ၊ သုနန္ဒာရထားထိန်းသည်၊ ဓံ၊
 ငါ့ကို၊ ရထေန၊ ရထားဖြင့်၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဝနံ၊ တောသို့၊ ဥပါဂမိ၊
 ကပ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဟတ္ထမုပ္ပိတော၊ ထက်မှလွတ်ပြီး
 သောကြိုးထွက်ကန်ရှိသော၊ သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်၊ သဇ္ဇဿ၊ သိန္ဓော

ခြင်းတို့ဖြင့်ကောင်းစွာကအပ်သော၊ရထံ၊ရထားကို၊ ကောသကသော၊စရိယ
 သောအရပ်၌၊ ကတွာ၊ထား၍၊ အဓိဋ္ဌိတမဓိဋ္ဌာနံ၊ ဆောက်တည်အပ်
 သောအဓိဋ္ဌာနံပါရမီရှိသော၊ မမံ၊ငါကို၊ဝိဝိကောရတာ၊ အထူးထူးသောအ
 ကြောင်းဖြင့်၊တစ္ဆန္တော၊မြင်းချောက်လျက်၊ ပထဝီယံ၊မြေ၌၊နက္ခယံ၊ မြို့ဝ
 သတ်ခြင်း၌၊ ကာသု၊တွင်းကို၊ဓဏတိ၊တူး၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ဗောဓိဃာဒယဝကာရတာ၊သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာနံ၊ဆောက်တည်ပြီးသော အဓိဋ္ဌာနံကို၊နတ္ထိန္ဒိတံ၊
 မပျက်အပ်၊မေမယာ၊ငါသည်၊မာတာပိတာ၊မယ်တော်ခမည်းတော်တို့ကို
 ဒေသော၊မချစ်အပ်ကုန်သည်၊န၊မဟုတ်ကုန်၊ မေ၊ငါ၏၊အတ္တောစ၊ကိုယ်ကို
 ထည်း၊ ဒေသိဒယာ၊မချစ်အပ်သည်၊ န၊မဟုတ်၊ တတော၊ထိုမယ်တော်
 ခမည်းတော်မိမိကိုယ်ထက်၊သဗ္ဗညုတံ၊သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကိုသာလျှင်
 မဟံ၊ငါ သည်၊ပိယံ၊ချစ်အပ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဝတံ၊အကျွန်ဆွံ့ကျွန်နား
 ပင်းကျွန်မူသောအကျင့်ကို၊အဓိဋ္ဌဟံ၊ဆောက်တည်၏၊တေ၊ထိုဆောက်
 တည်ခြင်းတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ဆောက်တည်၍၊ သောဠသဝဿာနိ၊တဆွဲ
 ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝထိ၊နေ၏၊မေ၊ငါ၏၊ အဓိဋ္ဌာနေ၊အဓိဋ္ဌာနံနှင့်၊သ
 မော၊တူးသောဂုဏ်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊သော၊ဤသည်ကား၊ မေ၊ငါ၏၊အဓိဋ္ဌာ
 နပါရမီ၊ပရမတ္ထဖြစ်သောအဓိဋ္ဌာနံပါရမီတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဟော
 တော်မူ၏၊ ဆဋ္ဌံ၊ခြောက်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ တေမိယစရိယံ၊
 တေမိမင်းသား၏အကျင့်သည်၊နိဗ္ဗတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၇-ကဝိရာဇစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယထိံကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊အဟံ၊
 ငါသည်၊ကဝိ၊မျောက်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ နဒီကူလေ၊မြစ်ကမ်းနား၌၊ဇရိ
 သယေ၊ချောက်နေရာ၌၊အာသိ၊နေ၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊အဟံ၊ငါသည်၊သုသု
 မာရေန၊ မီးကျောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇိတော၊နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝမနံ၊သွား
 ခြင်းကို၊ နုလတာပိ၊မခ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါလည်း၊
 ယသောကာသေ၊အကြင်အရပ်၌၊ဠတွာ၊ရပ်၍၊ ဩရာ၊ဤမှာဘက်ကမ်း၌၊
 ပါရိ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့၊ပတာမိခံ၏၊ တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌၊ သတ္တု၊ငါ၏
 ရန်သူဖြစ်ထသော၊ဝဓကော၊ညှဉ်းဆဲတတ်ထသော၊လုဒ္ဓဒဿ၊နော၊ကြမ်း
 ကြိုက်သောအမြင်ရှိထသော၊ကုဒ္ဓိယော၊မိကျောင်းသည်၊အတ္ထိ၊နေ၏။ ။

သော၊ ထိုမိကျောင်းသံဃ်၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ဇေယျိ၊ ထာထောဟု၊ အသံသိအဘာသိ
 ဆို၏၊ အဘယျံ၊ ငါသည်လည်း၊ ဇေယျိ၊ ထာအံဟု၊ တံ၊ ထိုမိကျောင်းကို၊ ပဒိ၊
 ဆို၏၊ ဝတ္ထာနု၊ ဆိုပြီး၍၊ တဿ၊ ထိုမိကျောင်း၏၊ မတ္တကံ၊ တိပ်ကို၊ အတ္တဗ္ဗ၊
 နင်း၍၊ ပရကုသလ၊ ထိုဌာဘက်ကမ်းနား၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုမိကျောင်းအား၊ အလိကံ၊ မရှင်သောဂူကားကို၊ နဘဏိ
 တံ၊ မဆိုအပ်၊ ယထာဝါဝံ၊ ဟုတ်မှန်စွာဆိုသောအတိုင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အ
 ကာသိ၊ ပြု၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စေန၊ သစ္စာနှင့်၊ သမေ၊ တူသောဂုဏ်သည်၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ သော၊ ဤသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စပါရမီ၊ သစ္စပါရမီသည်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခု၊ မြောက်သော၊ ကိပ်ရာစ
 စရိယံ၊ မျောက်မင်း၏ အကျင့်ကို ဆိုသော စကားသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂၈-သစ္စသုတ္တပဏ္ဍိတစရိယံ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဘန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာ
 ထေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သစ္စကပ္ပယော၊ သစ္စာဟူသောအမည်
 ရှိသော၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 သစ္စေန၊ မချွတ်မယွင်းမပေါက်မပြန်ဟုတ်မှန်စွာဆိုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
 ထောကံ၊ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း၊ သူအပေါင်းကို၊ အနတ္တတော၊ အထူးထူးသော
 အကျိုးမဲ့၌၊ ပါလေသိ၊ စောင့်တော်မူ၏၊ ဇနံ၊ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းသူ အပေါင်း
 ကို၊ သမဂ္ဂံ၊ ခိုက်ရန်မရှိညီညွတ် သင့်တင့်သည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်
 မူ၏၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သစ္စသုတ္တပဏ္ဍိတစရိယံ၊
 သစ္စာ အမည်ရှိသောပညာရှိ ရသေ့အကျင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ၊ ၊

၂၉-ဝဇ္ဇပေါတကစရိယံ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဘန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊
 အကြင် အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဂဓေမဂဓေသု၊ မဂဓရေဇ် တိုင်းတို့၌၊
 ကုလသဝကော၊ အထိုက်၌မံသပေသိ၊ သားတစ်သားလည်းသာဖြစ်သေးသော၊
 တဗ္ဗေတာ၊ နုတ္တဿသော၊ အဓာတပဏ္ဍာ၊ မပေါက်သေးသော အတောင်ရှိ

စရိယဝိသုဒ္ဓိကယပါဠိတော်နိဿယ

သော၊ ဝဋ္ဋပေါတကာ၊ ငုံးယံသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တဒါတတ္ထိံ
 ကာထေ၊ ထိုအခါ၌၊ မာတာ၊ အမိသည်။ ခုတုဏှုကေန၊ နှုတ်သီးဖြင့်၊ အာ
 ဟရိဘူ၊ ဆောင်၍၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ပေါသယတိ၊ ပွေးပေ၏။ တဿာ၊ ထိုငါ့
 အမိ၏။ ဖဿေန၊ အထွေဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇိဝံမိ၊ အသက်ရှင်၏။ မေ၊ ငါ
 အား၊ ကာယိကံဗလံ၊ ကိုယ်အားသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ
 ရာ၊ ဂိဗ္ဗသမယေ၊ နွေအခါ၌၊ ဘဝန္တရေ၊ တနှစ်တကြိမ်၊ ဝနဒါဟော၊ တောမီး
 သည်၊ ပဒိပ္ပတိ၊ တောက်လောင်သွက်၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဖူမိပံ၊ အနီးသို့၊ ဥပ
 ဝန္တတိ၊ ရောက်ထိ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ကဏ္ဍဝတ္တနိ၊ မီးသွေးကို
 ဖြန့်စေတတ်သော၊ ပါဝကော၊ မိမိလောင်ရာအဝင်ကို စင်ကြယ်စေတတ်
 သော၊ မဟာသိဝိ၊ ကြီးစွာသောမီးသျှိုသော၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ မောမော၊ တဟူး
 ဟူးဟူးထ၍၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓါယန္တော၊ အသံကိုဖြစ်စေလျက်၊ အနုပဗ္ဗေန၊
 အစဉ်သဖြင့်၊ ဈာပေန္တော၊ လောင်လျက်၊ မမံ၊ ငါ၏၊ အနီးသို့၊ ဥပဝမိံ၊ ရောက်
 ထာ၏။ မမေ၊ ငါ၏၊ မာတာပိတာ၊ အမိအဘတို့သည်၊ အဂ္ဂိဝေဝဘယာတိ
 တာ၊ ကြောက်မက်ထွယ်သော မီးအဟုန်မှကြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တသိ
 တာ၊ ထိတ်လန့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကုသာဝကေ၊ အသိုက်၌၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဆန္ဒေတွာ
 စွန့်ကုန်၍၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပရိမောစယံ၊ အလွတ်ပျံ့လေကုန်၏။ သာ
 ရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပါဒေစ၊ ခြေတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ပဒေတွာ၊ အတောင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကာဟာမိ၊ သွားအုံ
 သောအစီအရင်ကိုပြုလျက်ဆန့်၏။ မေ၊ ငါ့အား၊ ကာယိကံဗလံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်
 သောအားသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ တတ္ထတတ္ထိံ၊ ဝဂ္ဂိအ၊ ဝမနေ၊ ထိုသို့သောမီးသ
 သည်ရှိသော်၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အဝတိကော၊ ပျံ့သွားနိုင်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဘဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေ၊ ကြွ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘိတော၊
 ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ တသိတဝေန္တေ၊ ထိတ်လန့်သဖြင့်တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ယေသံ၊ အကြင်အမိအဘတို့၏၊ ပက္ခန္တရံ၊ အတောင်ကြားသို့၊ ပဝိသံတွာ၊
 ဝင်၍ဥပဒါဝေယျံ၊ လိုက်ချင်ပါ၏။ တေ၊ ထိုငါ့အမိအဘတို့သည်ကား၊ မံ၊
 ငါ့ကို၊ ဩဟာယ၊ စွန့်ကုန်၍၊ ပက္ခန္တာ၊ ပျံ့လေကုန်ပြီ၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်
 မေယာ၊ ငါသည်၊ အဇ္ဈယနေ၊ ကဘဝကောတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝိန္တေ၊ ကြွ၏။ ဝိန္တေတွာ၊ ကြွပြီ၍၊ လောကေ၊ လောက၌၊ သီလ
 ဂုဏာ၊ သီလဂုဏ်ကျေးဇူးသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သောစေယျံ၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်း
 သော၊ သစ္စံ၊ သစ္စဂုဏာ၊ သစ္စာကျေးဇူးသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ အနုဒ္ဓယာ၊ သတ္တ
 ဝါတို့၌ သနားတော်မူသော ကရုဏာသတ္တဝါတို့၌ အမျှဖြစ်သော မေတ္တာ

ဤခြင်းကဏ္ဍဇာတ်နှင့် ပြည်ရံတော်မူကုန်သောဘုရားရှင်တို့၏ သီလသမာဓိ
 စညာဓိရက္ခိ ကျေးဇူးတို့သည်၊ အတ္တိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေနသုက္ခေ၊ ထို
 မပောက်မပြန်သော သဘောဖြင့်၊ ဥက္ကဓံ၊ မြတ်သော၊ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာ
 စကားကို၊ ကာယာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇေထိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ သာရိ
 ပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဓမ္မဗယံ၊ မပောက်မပြန်ရှင်သောအစွမ်းကို၊ အာဝဇ္ဇေ
 တွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ပုဗ္ဗကော၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဖိနု၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊
 သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍၊ သစ္စဗယံ၊ မပောက်မပြန်သောအစွမ်းကို၊ အဝသ၊
 ယ၊ ခြံ၍၊ သစ္စကရိယံ၊ သစ္စာစကားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာကာသိ၊ ပြုပြီ၊
 ကိ၊ အကာသိ၊ အဘယ်သို့ ပြုသနည်းဟူမူကား၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဗဟ္တာ၊ အ
 တောင်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အပတ္တနာ၊ ပျံခြင်းဌာမတတ်နိုင်ကုန်၊ ပါဒ၊
 ခြေတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အဝဉ္စနာ၊ မသွားတတ်ကုန်၊ မာတာစ၊ အမိ
 သည်ဆည်းကောင်း၊ ဝိဘာစ၊ အဘသည်ထည်းကောင်း၊ ဥဘော၊ ရှစ်ပါးရံ
 တို့သည်၊ နိက္ခန္တ၊ ပျံ ကုန်ပြီ၊ ဇာတဝေဒ၊ တောမီး၊ ပရိက္ကမ၊ ဆုတ်ထေသော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုလ္လာဝဇ္ဇော၊ အသိုက်၌၊ နိသိန္နေဝ၊ နေထွက်သာလျှင်၊ သစ္စာ
 ကိရိယံ၊ သစ္စာစကားကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 မဟံ၊ ငါသည်၊ သစ္စေ၊ သစ္စာကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သစ္စကိရိယာ
 ယ၊ သစ္စာပြုသည်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မဟာပဇ္ဇလိတော၊ ကြီးစွာသောမီးလျှံ
 ရှိသော၊ သီဝီ၊ တောမီးသည်၊ သောဇ္ဇသကရိသာနီ၊ တဆွဲခြောက်မင်းပယ်
 တိုင်တိုင်၊ ဝဇ္ဇေထိ၊ ကြည့်ပယ်ထေ၏၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၍ သီဝီ၊
 မီးသည်၊ နိဗ္ဗာဟတိယထာ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့တည်း၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စေန၊ သစ္စာနှင့်၊ သမော၊ တူသောဂုဏ်သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိသော၊
 ဤသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စာပါရမီ၊ သစ္စာပါရမီတည်း၊ နဝံ၊ ကိုးရတို့၏
 ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိပေါတကစရိယံ၊ ရုံးမင်း၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်သိုးရာက်ပြီ၊ ။

၃၀-မစ္ဆရာစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဖန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါ၊ ဘသ္မိ
 ကားလ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဟာသရေ၊ အိုင်ကြီး၌၊ မစ္ဆရာစာ
 ငါးအပေါင်းတို့ကိုပြီးခြောက်တော်သောငါးမင်းသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏
 ထဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဗ္ဗေ၊ နွေကာလ၌၊ သူရိယသန္တာပေ၊ နေပူသောကြောင့်၊

စရိယဝိဇ္ဇကတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သရေအိုင်၌၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ဝိယုဿ၊ ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုရေကုန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ကာကာစ၊ ကျီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂိဇ္ဈာစ၊ လင်းတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ကကံ၊ စ၊ ဝန်လိုဌာန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုလဿ၊ စ၊
 စွန့်ရဲတို့သည်လည်းကောင်း၊ သေနကာစ၊ သိန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဒိဝါ၊ ဝ၊ နေအခါ၌လည်းကောင်း၊ ဓုတ္တိ၊ စ၊ ညဉ့်အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဥပနိသိ
 ဒိယ၊ ထိုထိုညွှန်ပျောင်း၌နေကုန်၍၊ မဇ္ဇေ၊ ဝ၊ တို့ကို၊ သက္ခယန္တိ၊ စားကုန်၏
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တတ္ထတသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဘတိ၊ တိ၊ အဆွေ
 အမျိုးဖြစ်သောငါးတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဝိဇ္ဇတော၊ ဆင်းရဲနှိပ်စက်အပ်သော
 အဟိ၊ ဝ၊ သည်၊ ကေနနုခေါဥပါဟေန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဥဘတိ
 အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ၊ ပမောစယေ၊ လွတ်စေအံ့နည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေသိ၊ ဤ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဓမ္မတ္တံ၊ ဟုတ်
 မှန်သောသဘောဖြစ်၍ဖြစ်သောအနက်ကို၊ ဝိပိန္နယိတွာ၊ ဤ၍၊ အပဿယံ
 ဆွေမျိုးဥဘတိတို့၏ မှီရာဖြစ်သော၊ သစ္စံ၊ သစ္စာစကားကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏၊
 သစ္စေ၊ သစ္စာ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဥဘတိနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏၊ တံအဘိက္ခယံ၊ ထိုသို့
 သောပျက်စီးခြင်းကို၊ ပမောစေသိ၊ လွတ်စေ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏၊ အနုဿရိတွာ၊ အောက်မေ့၍၊ ပရ
 မတ္ထံ၊ မဘောက်မပြန်မှန်သောသဘောရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ယောကေ၊
 ယောက၌၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့အား၊ မဉ္ဇည်း၊ ဆဲသောသဘောသည်၊
 ဂု၊ ဝသဿတံ၊ မချွတ်မြဲ၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုသတ္တဝါအား၊ မဉ္ဇည်း၊ ဆဲခြင်းသဘော
 ကို၊ ဝိပိန္နယိ၊ ဝိပိန္နယန္တော၊ ဤထုက်၊ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာစကားကို၊ အကာ
 သိ၊ ပြုပြီ၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှစ၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သရာမိ
 အောက်မေ့၏၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာ
 သောအဖြစ်သို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဘု
 တိ၊ စ၍၊ သဗ္ဗိစ္စ၊ သေစေလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေပါတံဝိ၊ တရ
 သောသတ္တဝါကိုမျှလည်း၊ ဟိ၊ ထိတံ၊ ဉဉ်းဆဲဘူးသည်ကို၊ နာဘဇာနာမိ၊
 မသိစဘူး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာစကားကို၊ အကာသိ၊ ပြု၍၊
 တေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့မှန်သောသစ္စာစကားကြောင့်၊ ပဇ္ဈန္နော၊ မိုးနတ်
 သားသည်၊ အဘိတ္ထနယ၊ ထစ်ကျိုး၍၊ အဘိဝိဿတု၊ ထန်စွာရွာစေထော၊
 ပဇ္ဈန္န၊ မိုးနတ်သား၊ ကာကဿ၊ ကျီးအပေါင်း၏၊ နိဝိ၊ အစာဖြစ်သော
 ဉ္ဈနု၊ ထဲ၌ရှိသောငါးအပေါင်းကို၊ နာသယ၊ မိလ်းရည်ဖြင့်၊ ဖု၊ ဖွင့်၍၊ ပျောက်
 သော၊ ကောက်၊ ကျီးအပေါင်းကို၊ သောကာယ၊ စိုးရိပ်ခြင်း၌၊ ရုန္တေဟိ၊

၃၀-မန္တမရာစရိယ။

၆၀

ရိပ်းရည်ဖြင့်မိတ်ဆီးတားထားထား၊ မန္တမရာစရိယ၊ ငါးတို့ကို၊ သောကာ၊ ရိုးရိပ်ခြင်းမှ၊
 ပမောစယ၊ လွတ်စေထား၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သစ္စဝရေ မြတ်
 သောသစ္စာစကားကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သစ္စကိရိယာယ၊
 သစ္စာပြုသည်နှင့်၊ သဘာ၊ တကွ၊ ပစ္စုန္န၊ ခရီးနတ်သားသည်၊ အဘိဂဇ္ဇိယ၊
 ထပ်ကြီး၍၊ ထလဉ္စ၊ ကုန်းကျည်းကိုလည်းကောင်း၊ နိန္ဒဉ္စ၊ ရှိုင်းဝှမ်းရာကို
 ထည်းကောင်း၊ ပူဇေဇ္ဇော၊ ပြည့်စေလျက်၊ ခထေနတသ္မိ၊ ခထေ၊ ထိုသစ္စာ
 ပြုသောအခါ၌ပင်လျှင်၊ အဘိဝဿထ၊ ထန်စွာရွာ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ဝေဇ္ဇပုံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယနှင့်စပ်သော၊ ဥတ္တဝံ၊
 ကျော်စောသော၊ သစ္စဝရံ၊ မြတ်သောသစ္စာစကားကို၊ ကတော၊ ပြု၍၊ သစ္စတေ
 ဗေသသိတော၊ သစ္စာ၏ အာနုဘော်တည်းဟူသော အစွမ်းကိုရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မေဃံ၊ သည်းထံစွာသောရိယံ၊ ကြိုးကို၊ ဝဿာပေထိ၊ ရွာ
 စေ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စေန၊ သစ္စာနှင့်၊ သမော၊
 တူးသာဂုဏ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သော၊ ဤသည်လျှင်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စပါရမီ၊
 သစ္စပါရမီတည်း၊ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မန္တရာ
 စရိယံ၊ ငါးမင်း၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ။

၃၁-ကဏ္ဍဒိပါယနစရိယ

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုနတတန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာ
 လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဏ္ဍဒိပါယနော၊ ကဏ္ဍဒိပါယနမည်သော
 ဣတိ၊ ရသေ့သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပရောဟညာသ
 ဝဿာနိ၊ ငါဆယ်အလွန်ရှိသောနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အနတ္တိ၊ ခုတော၊ မဇ္ဈေလျော်
 သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည် စရိ၊ ကျင့်၏၊ ကောမိ၊ တရံတယောက်သောသူ
 သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဧတံ၊ အနတ္တိ၊ ရတိမနံ၊ ထိုရသေ့ သာသနာ၌မဇ္ဈေလျော်သော
 စိတ်ကို၊ နုဇာနာတိ၊ မသိ၊ အဟံ၊ ငါသည်ထည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာနသော၊ စိတ်၌၊
 အရတိ၊ မဇ္ဈေလျော်ခြင်းသည်၊ စရတိပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကဿမိ၊
 တရံတယောက်သောသူအား၊ နာမိက္ခိံ၊ မကြား၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ကောမိ၊ တရံတယောက်သောသူသည်၊ နုဇာနာတိ၊ မသိ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ မေ၊ ငါ၏၊ သဗြဟ္မာစာရီ၊ သိဘင်းသုံးဘော်ဖြစ်သော၊ မဏ္ဍေဗျော၊
 မဏ္ဍေဗျအမည်ရှိသော၊ သဟာယော၊ လူ့ထက်ထက်ကအဆွေငင်ပွန်းဖြစ်
 သော၊ မဟာဣတိ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသောရသေ့သည်၊ ပုဗ္ဗကမ္မသမာ

ဝရိယဒိဋ္ဌကတ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ယုဒတ္တော။ ဧ နှမကောင်းမှုကံနှင့်စပ်သည်ဖြစ်၍၊ သူ့ထမာရေ့ပန်၊ တံကုဋ်
 လျှိုခြင်းကို၊ ထိတိ၊ ရ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊
 ထိုမဏ္ဍဗျရသေ့ကို၊ ဥပဋ္ဌတိတွာန၊ လုပ်ကျွေး၍ အာရောဂျံ၊ အနာမရှိသော
 အဖြစ်သို့၊ အနုပါပယိ၊ ရောက်စေ၏၊ တံ၊ ထိုမဏ္ဍဗျရသေ့ကို၊ အာဝုစ္ဆိတွာ
 န၊ ပန်ကြား၍၊ မဟ္တံ၊ ငါ၏၊ ယံသကံအသမံ၊ အကြင်မိမိဥစ္စာဖြစ်သောသင်
 ခမ်းသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တံ၊ ထိုသင်ခမ်းသို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာဂဋ္ဌိ၊ ထာ၏၊
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မဟ္တံ၊ ငါ၏၊ သဟာယော၊ လူကအဆွဲဖြစ်သော၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ ပုတ္တော၊ သည်၊ ပုတ္တကဉ္စ၊ သားငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဧရိယဉ္စ၊
 မယားကိုလည်းကောင်း၊ အာဒါယ၊ ဖို့၍၊ တယောဇနာ၊ သုံးယောက်သော
 သူရှိသည်၊ သမာဂတွာ၊ အညီအညွတ်စီးဝေးကုန်၍၊ ပါဟုနာဂတံ၊ ခရီးသွား
 ညွှတ်သည်အဖြစ်ဖြင့်၊ ထွာခြင်းကို၊ အာဂဋ္ဌ၊ လာကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေဟိ၊ ထိုသူတို့နှင့်၊ သဟ၊
 တကွ၊ သမောဒမာနော၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောလျက်၊ သကံ
 အသမေ၊ မိမိသင်ခမ်း၌၊ နိသိန္နော၊ နေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒါနကော၊ သူငယ်
 သည်၊ ဝန္တံ၊ အိပ်လျက်ကို၊ အနုက္ခိပံအနုက္ခိပန္တော၊ ကစားသည်ရှိသော်၊ အာ
 သိဒိသံ၊ မြွေးဟောက်ကို၊ အကောပယိ၊ ခပ်မိလေ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ
 သောကုဗ္ဗာရကော၊ ထိုသတို့သားသည်၊ ဝဇ္ဇပထံ၊ အိပ်လျင်သွားလေသော၊
 မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ အန္ဓေသန္တာ၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ ဟတ္တေန၊ လက်ဖြင့်၊ အာသိဝိ
 သဿ၊ တောင်ပိုတ်၌ နေသောမြွေဟောက်၏၊ ဥက္ကမင်္ဂံ၊ ဥက္ကောင်းကို၊
 ပရာမသိ၊ သုံးသပ်မိ၏။ တဿ၊ ထိုမြွေဟောက်ကို၊ အာမသနေ၊
 သုံးသပ်မိခြင်းကြောင့်၊ ဝိသဗလသဝိတော၊ အဆိပ်တည်းဟူသောအစွယ်
 ကို၌သော၊ သပ္ပေါ၊ မြွေဟောက်သည်၊ ကုဋ္ဌေ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ပရ
 ဇကောပေန၊ လွန်စွာသော အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့်၊ ကုဝိတော၊ အမျက်ထွက်
 သည်ဖြစ်၍၊ ခတော၊ ခတ၌၊ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို၊ အခုံသိ၊ ကိုက်၏။ သဟ
 ဒဋ္ဌော၊ ကိုက်သည့်နှင့်တကွ၊ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်၊ အတ်ဝိသေန၊ ပြင်း
 စွာသောအဆိပ်ဟုန်ဖြင့်၊ တုမ်ယံ၊ မြေ၌၊ ပတတိ၊ လည်း၏၊ တေန၊ ထိုသူငယ်
 လည်းခြင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နုက္ခိတော၊ နှလုံးဆင်းရဲသည်၊ အသိ၊
 ဖြစ်၏၊ တံနုက္ခံ၊ ထိုသူငယ်မိဘ၏ဆင်းရဲကို၊ မမ၊ ငါ၏၊ သရိယေဝိယ၊ ကိုယ်
 ၌ကဲ့သို့၊ ကရုဏာယ၊ သနားခြင်းကရုဏာသည်၊ ဝါဟသိ၊ ရွက်ဆောင်၏။
 သာဝရိတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သောကသလ္လိတေ၊ စိုးရိပ်ခြင်း
 တည်းဟူသောပြောင့်ဖြင့်၊ ဝင်ကုန်သော၊ နုက္ခိတေ၊ နှလုံးဆင်းရဲကုန်သော

၃၁-ကဏ္ဍဒိပါယနစရိယ။

၆၃

ဟေ၊ ထိုသူငယ် မိဘတို့ကို၊ အဿာသယိတွာန၊ သက်သာရာ ရစေ၍၊
 အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ ဝရံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည် တောင်းတအပ်သော၊ ဥက္က
 ဓံ၊ အနုဋ္ဌပသကိုနှုပ်အပ်ထသော၊ ပဋ္ဌဓံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကိရိယံ၊ ပြုအပ်သော၊ သစ္စံ၊
 သစ္စာကို၊ အကံ၊ သိ၊ ပြု၏၊ ကိံ၊ အာကာသိံ၊ သစ္စာအတတ်သို့ ပြုသနည်း
 ဟူမူကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သိက္ခာဟမေဝ၊ ရဟန်းပြုသည်၊ ဗုဒ္ဓနရ်ရက်ပတ်
 လုံးသာလျှင်၊ ပသန္နစိက္ခော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုညတ္ထိကော၊
 ကောင်းမှုဖြင့် အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ အစရိံ၊
 ကျင့်၏၊ တတောပရံ၊ ထိုရုနရ်ရက်မှနောက်၌၊ အဓိကာနိ၊ အလွန်နှင့်တကွ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ပညာသဝဿာနိ၊ အနှစ်ငါးဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ မမ၊ ငါသည်၊
 ယံအုဒ်ဗြဟ္မစရိယံ၊ အကြင်မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိတံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ တံစရိ
 တံ၊ ထိုအနှစ်ငါးဆယ်ပတ်လုံးမြတ်သော အကျင့်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အ
 ကာမကောဝ၊ အလိုမရှိဘဲပင်လျှင်၊ စရာမိ၊ ကျင့်၏၊ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့
 အနှစ်ငါးဆယ်ပတ်လုံးအလိုမရှိဘဲပင်လျှင်မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်၏ဟူ
 သောမှန်သောစကားကြောင့်၊ ဧတ၊ ယညဒတ်အမည်ရှိသောသင်သူငယ်အား
 သုဝတ္ထိ ချင်းသာသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဝီသံ၊ အဆိပ်သည်၊ ဟတံ
 ဟနတု၊ ပျောက်စေသတည်း၊ ယညဒတ္တော၊ ယညဒတ်သည်၊ ဇီဝတု၊ အ
 သက်ရှင်စေသတည်း၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မဟံ၊ ငါသည်၊ သစ္စေ၊
 သစ္စာကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သစ္စကိရိယာယ၊ သစ္စာပြုသည်နှင့်၊
 သဟ၊ တကွ၊ မာဏဝေါ၊ သူငယ်သည်၊ ဝိသဝေနေ၊ ဖြစ်ဆင်၏အဟုန်ဖြင့်၊
 ဝေမိတော၊ တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဗုတ္တိတွာန၊ ခိုး၍၊ ဝုဠိသိ၊ ထ၏၊ အရော
 ဂေါစ၊ အနာမရှိသည်လည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်၏မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စေန၊ သစ္စာနှင့်၊ သ
 မော၊ တူသောဂုဏ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သော၊ ဤသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စပါ
 ရမိ၊ သစ္စာပါရမိဘည်း၊ ကောဒသဓံ၊ တဆဲ၊ တရုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ ကဏ္ဍဒိပါယနစရိယံ၊ ကဏ္ဍဒိပါယနရသေ့၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃၂-သုတသောမစရိယ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဖန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာ
 လေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဟိဇ္ဇတိ၊ ကုရုတိုင်းအရှင်ဖြစ်ထသော၊
 သုတသောမော၊ မဟာသုတသောမမင်းသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တဒါ

တထိဋ္ဌိကာလေ၊ ထိအခါ၌၊ ပေါရိသာဒေန၊ ပေါရိသာဒသည်၊ ဂုဏ်ထော၊ သာဝနာ၊
ယူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဗြာဟ္မဏေဗြာဟ္မဏေန၊ နန္ဒပုဏ္ဏားနှင့်၊ သင်္ကရံ၊ သတာရ-
ဟဂါထာကိုနာအံ့ဟုချိန်းချက်ဝန်ခံခြင်းကို၊ သရိ၊ အောက်မေ့၏။ သာရိ
ပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပေါရိသာဒေါ၊ ပေါရိသာဒသည်၊ ခတ္တိဟာနံ၊ မင်းတို့၏၊
ဧကသတံ၊ တရာတယောက်ကို၊ ကရုတ္တသေ၊ လက်ဝါးဖြင့်နှိုးဆဲကွာ၊
ပေါက်၍၊ အာရိတ္တော၊ ကြီးဖြင့်သိ၍၊ သဗ္ဗေ၊ အထုံးစုံကုန်သော၊ ဧတေ၊ ထို
တရာ တယောက်သော မင်းတို့ကို၊ သံပဿိသာ၊ ပေတွာ၊ ပင်ပန်း စေ၍၊
ယညက္ကေ၊ ယဇ်ပူဇော်အံ့ဟုစီရင်ရာအရပ်သို့၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ဥပနယိ၊ ဆောင်
၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပေါရိသာဒေါ၊ ပေါရိသာဒမင်းသည်၊
မံ၊ ငါ့ကို၊ အပုတ္တိ၊ မေး၏၊ သမ္ပသုတသောမ၊ အဆွေသုတသောမ၊ တံ၊ သင်
သည်၊ နိဿဝံ၊ ငါလက်မှ လွတ်ခြင်းကို၊ ဣတ္ထိ၊ ထိုကံ၊ အလိုရှိသထော၊ တေ
သင်၏၊ ယထာမတိ၊ အလိုအားလျော်စွာ၊ ကာဟာမိ၊ ပြုအံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ သန္တ
ကံ၊ အထံသို့၊ ပုန၊ တဖန်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယဒိ၊ ဧတိ၊ အကယ်၍လျာသည်ဖြစ်
အံ့၊ အဘိ၊ ငါသည်၊ ဝိသန္ဓိမိ၊ ထွက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပုတ္တိ၊ မေး၏။ သာ
ရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုပေါရိသာဒအား၊ ပဉ္စေ၊ ခရီး
၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ အာဂမနံ၊ သာခြင်းကို၊ ပဋိသုတိတွာန၊ ဝန်ခံခဲ့၍၊ ရမ္မံ၊ နှလုံးမွေ
လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ပုရံ၊ ဣန္ဒပဋ္ဌနဂိုရ်ပြည်ကြီးသို့၊ ဥပဂတံ၊ ရောက်၍၊
တဒ၊ ထိုအခါ၌၊ ရမ္မံ၊ ကုရုတိုင်းဣန္ဒပဋ္ဌနဂိုရ်ပြည်ကြီးကို၊ နိယျာဒယိ၊ မယ်
တော်ခမည်းတော်တို့အားအပ်နှင်းပြီ၊ နိယျာဒိတွာ၊ အပ်နှင်းခဲ့ပြီး၍၊ ပုဗ္ဗ
ကံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဇိနသေဝိတံ၊ ဘုရားအထောင်းထော်တို့သည်ဗြိဟ္မအပ်သော
သတံဓမ္မံ၊ ဘုရားထောင်း သူတော်ကောင်းတို့၏ ဝန်ခံတိုင်းပြန်အံ့ဟူသော
သစ္စာစကားကို၊ အနုဿရိတွာ၊ အောက်မေ့၍၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ နန္ဒပုဏ္ဏားအား
ခနဲ၊ ဥစ္စာကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ သတာရဟံ၊ သတာရဟဂါထာကို၊ သုတွာ၊ နာခဲ့
ပြီး၍၊ ပေါရိသာဒံ၊ ပေါရိသာဒအထံသို့၊ ဥပဂမိ၊ ကပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာ
ရိပုတ္တရာ၊ တတ္ထတထိဋ္ဌိကာလေ၊ ထိအခါ၌၊ ပေါရိသာဒေါ၊ ပေါရိသာဒသည်၊
မံ၊ ငါ့ကို၊ ဘာကယိသတိဝါ၊ သတိလက္ခံ၊ ထော၊ နဝါ၊ မသတိလက္ခံ၊ ထော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံသယော၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သစ္စတံ၊
ကဘန်ထာပြန်အံ့ဟုဝန်ခံအပ်သောမှန်သောစကားကို၊ အနုရက္ခန္တော၊ စောင့်
လျက် ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဇဇိသုံ၊ စွန့်အံ့သောငှါ၊ ဥပါဂမိ၊ ပေါရိသာဒအ
ထံသို့ကပ်လေ၏။ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စေန၊ သစ္စာနှင့်၊ သမော၊ တူသောဂုဏ်သည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိသော၊ ဤသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ သစ္စပါရမီ၊ သစ္စာပရမတ္ထပါရမီ

၃၂-သုတသောမစရိယံ။

၆၅

တည်း။ ၊ နှါဒသဓံ၊ ဆဲ၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ သုတသောမစရိယံ။ မဟာသုတသောမမင်း၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ၊

၃၃-သုဝဏ္ဏသာမစရိယံ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဘန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ယဒါယသ္မိံ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပဝနေ၊ ဟိမဝန္တာတောကြီး၌၊ သက္ကေန၊ သိကြားမင်းသည်၊ အဘိနိဗ္ဗိတော၊ ဥပဒေသနည်းပေးသောအားဖြင့် ဖြစ်စေ အပ်သော၊ သာမော၊ သုဝဏ္ဏသျှပ်သည်၊ အသိံ၊ ဖြစ်၏။ တဒါတသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဝနေ၊ တောကြီး၌၊ သိဟဗျဠေစ၊ ချသော်၊ ကျားအစရှိသောသားရဲတို့ကိုလည်း၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာဖြင့်၊ ဥပနာမယိံ၊ နှံ့စေ၏။ ၊ သိဟဗျဠေဟိစ၊ ချသော်၊ ကျားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဝိဟိစ၊ သစ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဇ္ဈဟိစ၊ ဝံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မဟိံ၊ သေဟိစ၊ တောကျွတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿဒမိဂဝရာဟေဟိစ၊ ချေပိုင်ဆတ်သမင်တောဝက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံစေ၍၊ ပဝနေ၊ ဟိမဝန္တာတောမိဂသမတာမြစ်နား၌၊ ဝသိံ၊ နေ၏။ ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ကောဝိ၊ တရံ တယောက်သော သတ္တဝါသည်၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ နဥတ္တသတိ၊ မထိတ်လန့်၊ အဟံ၊ ငါသည်လည်း၊ ကဿပိ၊ တရံတယောက်သော သတ္တဝါကို၊ နဝိတာယာမိ၊ မကြောက်၊ မေတ္တာပထေန၊ မေတ္တာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပတ္တဇ္ဈေ၊ ခိုင်ခန့်သည်ဖြစ်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဝနေ၊ တောကြီး၌၊ ရမာမိ၊ မွေ့လျော်၏။ ၊ တေရသဓံ၊ တဆဲ၊ သုးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ သုဝဏ္ဏသာမစရိယံ၊ သုဝဏ္ဏသျှပ်၏ အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ၊

၃၄-ကေရာဇေရိယံ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ပုန၊ တဘန်၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ကေရာဇာတိ၊ ကေရာဇမင်းဟူ၍၊ ဝိသုတော၊ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း၌ ကျော်စော ထင်ရှားသော၊ ဘုမိပါလော၊ ရေမြေသခင်ဘဝရှင်တရားမင်း မြတ်သည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုကေရာဇမင်းဖြစ်တော်မူသော ကာ

ဝရိယဒိဋ္ဌကယပါဠိတော်နိဿယ၊

ထ၌၊ ပရမံ၊ မြတ်သော၊ သိထံ၊ သိလကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ မကျိုးမပျက်ကောင်း
စွာဆောက်တည်၍၊ မဟာမဟိ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိသော ကာသိကရာဇ်
တိုင်းသူအပေါင်းကို၊ ပဿာသာမိ၊ တရားနှင့်အညီဆုံးမ၍ မင်းပြုတော်မူ
ပြီ၊ ဒေသကုသထကဗ္ဗပထေ၊ ဒါနသီလအစရှိသော ဆယ်ပါးသောကူ
သိုလ်ကဗ္ဗပထတရားတို့ကို၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသော အား
ဖြင့်၊ ဝတ္ထာမိ၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူ၏၊ မဟာဇနံ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိသောကာသိ
ကရာဇ်တိုင်းသူအပေါင်းကို၊ စတုဟိသင်္ဂဟဝတ္ထုတိ၊ ထေးပါးသောသင်္ဂ
ဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဟာမိ၊ မြီးမြှောက်တော်မူ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ၊ ဇော၊ ဤသို့၊ ဣဇေယကေစ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ထောက၌ ထည်းကောင်း၊
ပရတ္တဗ္ဗ၊ တမလွန်ထောက၌ ထည်းကောင်း၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့
သည်၊ သတောသန္တဿ၊ ဖြစ်သော၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ နဂရံ၊ ဗာရာဏသီပြည်
ကြီးသို့၊ ဗုဒ္ဓသေနေ၊ ဗုဒ္ဓသေနမည်သောမင်းသည်၊ ဥပဂစ္ဆံ၊ စစ်အင်္ဂါထေး
ပါးနှင့်ကပ်လာ၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပုရံ၊ တဆဲနှစ်ယူဇနာရှိသောဗာရာဏသီပြည်
ကြီးကို၊ အန္တိန္ဒြေ၊ လူ့ယက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ရာဇုပဇိဝေ၊ မင်းကိုမှီ
၍အသက်မွေးကုန်သော၊ နိဂမေစ၊ အမတ်ပုတ္တားသူကြွယ် အစရှိသော
နိဂုံးသူတို့ကို ထည်းကောင်း၊ သဗလဋ္ဌေ၊ ဆင်စီးအစရှိသော ဗိုလ်ပါနှင့်
တကွကုန်သော၊ သရဋ္ဌကေ၊ ဇနပုန်နှင့် တကွကုန်သော၊ မဟာဇနေစ၊ လူ
အပေါင်းတို့ကို ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ဟတ္ထဂတံ၊
မိမိထက်သိုရောက်သည်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ကာသုယာ၊ တွင်း၌၊
နိခနံ၊ မြှုပ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အမစ္စမတ္ထလံ၊ အမတ်အပေါင်း
နှင့်တကွဖြစ်ထသော၊ ဖိတံ၊ ဗိုလ်ပါဆင်မြင်းနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ ဓန္တဗ္ဗ၊
တဆဲနှစ်ယူဇနာရှိသောဗာရာဏသီပြည်ကြီးကိုထည်းကောင်း၊ မမ၊ ငါ၏၊
အန္တေပုရဗ္ဗ၊ နန်းတော်တွင်း၌ ရှိသမျှသောစည်းစိမ်ဥစ္စာအပေါင်းကိုထည်း
ကောင်း၊ အန္တိန္ဒြေ၊ လူ့ယက်၍၊ ဂဟိတံ၊ ယူသောဗုဒ္ဓ သေနမင်းကို၊
ပိယံပုတ္တံ၊ ချစ်ထွေးသောသားကို၊ ပဿံ၊ ပဿန္တေနုဇ္ဈဝ၊ ရှုသောမိခင်ဘ
ခင်ကဲ့သို့အတံ၊ ငါသည်၊ ပဿိံ၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့်ရှု၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ၊ မမ၊ ငါ၏၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာနှင့်၊ သမော၊ တူသောဂုဏ်သည်၊ နန္တိ၊
မရှိ၊ သော၊ ဤသည်မျှင်၊ မမ၊ ငါ၏၊ မေတ္တာပါ၊ မေတ္တာပါရမီတည်း၊
ရဒ္ဒသမံ၊ တဆဲထေးရတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဧကရာဇစရိယံ၊ ဧက
ရာဇမင်း၏အကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၃၅-မဟာသောမဟံသစရိယ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယဒါယတ္တိကာလေ၊ ကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုသာနေ၊ သုသာန်၌၊ ဆဝဋ္ဌိကံ၊ လူ၏ဥက္ခေဒ်ခွံကို၊ ဥပနိဓာ၊ ခေါင်းအုံး၍၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေမိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဂါမဏ္ဍဿ၊ ရွာသူသားလတ်တို့သည်၊ ဥပဂတ္တံ၊ ကပ်လာကုန်၍၊ အနုပ္ပကံ၊ များစွာသော၊ ရူပံ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စွန့်ခြင်း တံထွေးထွေးခြင်းအစရှိသောဖောက်ပြန်သောအမူအရာကို၊ ဒဿန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ အပရေ၊ အချို့သောသူလတ်တို့သည်၊ ဂန္ဓမာဏဉ္စနံ၊ သာပန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော၊ ဗဟု၊ များစွာသော၊ ဘောဇနဉ္စ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပါယနာနိစ၊ ထိုမှတပါးများစွာသောထက်ဆောင် တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဟဋ္ဌာ၊ ရှင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဂ္ဂမာနဿ၊ သံဝေဂနှင့်စပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပနေန္တိ၊ ဆောင်ခဲကုန်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယေဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဥပဗဟန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ မေ၊ ငါအား၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဒေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ သဗ္ဗေသံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကိုဖြစ်စေတတ်သောခပ်သိမ်းသောသူတို့အား၊ သမကော၊ တူမျှသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဒယာစ၊ ချစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကောပေစ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နဝိဇ္ဇဟိ၊ မရှိ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တဒါ၊ ထိုမဟာသောမဟံသစရိယ၊ ဖြစ်သောအခါ၌၊ သုခဒုက္ခေစ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲ၌လည်းကောင်း၊ ယသေသုစ၊ ခြွေရုံပရိသတ်ရှိသည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ အယသေသုစ၊ ခြွေရုံပရိသတ်မရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ တုလသဘူတော၊ ချိန်သဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အထုံးစုံသော လောကဓံတရားတို့၌၊ သမကော၊ တူမျှသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ သော၊ ဤသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဥပေက္ခာပါရမီ၊ ဥပေက္ခာပါရမီကည်း၊ ပန္နုရသမံ၊ တဆဲ့ငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ် သော၊ မဟာသောမဟံသစရိယံ၊ မဟာသောမဟံသစရိယံအကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗိကံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

ဥဒါနကဏ္ဍ၊

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ မဟံ၊ ငါသည်၊ ယုဂဉ္စယော၊ ယုဂဉ္စယမင်းသားသည် လည်းကောင်း၊ သောမနဿော၊ သောမနဿမင်း သားသည်လည်းကောင်း၊ ကာယောစာရ၊ အယောစာရမင်းသားသည် လည်းကောင်း၊

သိသောနစ၊မဟာကဉ္စသတို့ သားသည်လည်းကောင်း၊ သောဏနန္ဒောစ၊
 နန္ဒသတိုးသား၏ နောင်းတော်ဖြစ်သော သောဏသတို့ သား သည်လည်း
 ကောင်း၊ ရုဂပက္ခော၊ တေမိမင်းသားသည်လည်းကောင်း၊ ကရိရာဇာ၊
 မြောက်မင်းသည်လည်းကောင်း၊ သစ္စသဒ္ဓယော၊ သစ္စာအမည်ရှိသောသတို့
 သားသည်လည်းကောင်း၊ ဝဋ္ဋကောစ၊ ဝုံးမင်းသည်လည်းကောင်း၊ မန္တရာ
 ဇာစ၊ ငါးမင်းသည် လည်းကောင်း။ ကဏ္ဍဒိပါယနော၊ ကဏ္ဍဒိပါယနမည်
 သော၊ ဣသိ၊ ရသေ့ သည်လည်းကောင်း၊ ပုန၊ ထမန်း၊ သုတသောမော၊ မဟာ
 သုတသောမ မင်းသည် လည်းကောင်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ သာမောစ၊
 သုဝဏ္ဏဗျာဓ်သည်လည်းကောင်း၊ ဧကရာဇာစ၊ ဧကရာဇမင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ အဟု၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဥပေက္ခာပါရမီစ၊ ဥပေက္ခာပါရမီကိုဖြည့်သော
 သောမဟံသရသေ့ သည်လည်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဣတိဣမိနာဝိဝာနေန၊
 ဤ သို့ဆိုခဲ့ပြီးသောအကတ္တိဇာတ်မှစ၍အစည်အတိုင်းသောအစီအစဉ်ဖြင့်၊
 မဟေသိနာ၊ ပါရမီဆယ်ပါးဟူသောမြတ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုရှာတော်မူ
 ထေ့ရှိုးသာဘုရားထောင်းဖြစ်သောငါသည်၊ ဂတ္တံစရိတံ၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်ပြီး
 သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဧဝံယထာဂုတ္တနယေ
 န၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝကြီးထပ်နှစ်၊
 ဗဟုဝိဝံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ နုက္ခဗ္ဗ၊ ဆင်းရဲကို လည်းကောင်း၊ ဗဟုဝိ
 ဝံ၊ များသော အပြားရှိသော၊ သမ္ပတ္တိဥ၊ လူနတ်တို့၏ စည်းစိမ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အနုဘဝိတွာ၊ ခံစားပြီး၍၊ ဒါတဗ္ဗကံဒါနံ၊ ယူအပ်သောဒါတဗ္ဗဝတ္ထု
 ကိ၊ ဒတွာ၊ ယူ၍၊ သီလံ၊ သီလကို၊ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအား
 ဖြင့်၊ ပူဇေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်သော၊ သမ္မေဓိမံ၊ သမ္မညတညာဏ်တော်
 ဟုဆိုအပ်သောဘုရား၏အဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်တော်မူပြီ၊ နိက္ခမပါရမီ၊
 နိက္ခမပါရမီကို၊ ဂစ္ဆာပူဇေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ ပဏ္ဍိတေ၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို၊
 ပရိပုစ္ဆိတွာ၊ မေးမြန်း၍၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်သော၊ ဝိရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ ကတွာန၊ ပြု၍၊
 ဥက္ကမံ၊ မောဟကို နှုတ်တတ်ထသော၊ သမ္မေဓိမံ၊ အရဟတ္တမဂ်ညာဏ်ဟော်
 သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်တော်မူပြီ၊ ခန္တိယာပါရမီ၊ ခန္တိပါရမီကို၊ ဂစ္ဆာပူ
 ဇေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကုသိုလ်တရားကိုအားထုတ်အံ့ဟုမိဋ္ဌာန်ခြင်းကို၊
 ဒဉ္ဇကတွာ၊ မြဲမြံစွာပြု၍၊ သစ္စာဝါစံ၊ သစ္စာစကားကို၊ အနုရက္ခိယ၊ စောင့်၍၊
 ဥက္ကမံ၊ မြတ်သော၊ သမ္မေဓိမံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်တော်မူပြီ၊
 မေတ္တာယပါရမီ၊ မေတ္တာပါရမီကို၊ ဂစ္ဆာပူဇေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ ဥက္ကမံ၊ မြတ်
 သော၊ သမ္မေဓိမံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်တော်မူပြီ၊ အာဘာသာဘေ

ဥဒါနကဏ္ဍ။

ဇဉ်ပူဇော်သက္ကာရစသည်ဖြင့်အရိအသေပြုခြင်း တံထွေးထွေးခြင်း စသည်
 ဖြင့်၊မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ထောကဓံ
 တရားအပေါင်း၌၊ သမကော၊ တူမျှသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ဥတ္တ
 ဓံ၊မြတ်သော၊သမ္မာဓိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဟုဆိုအပ်သောတရားအ
 ဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ၊ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ တုဌေး၊
 သင်တို့သည်၊ ကောသန္ဓံ၊ ပျဉ်းရိခြင်းကို၊ ဘယတော၊ကြောက်အပ်သော
 အားဖြင့်၊ဝိရိယရတ္တံ၊လုံ့လအားထုတ်ခြင်းကို၊ ခေမတော၊ဘေးမရှိခြင်းကို
 ပြီးစေတတ်သောအားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ပညာစက္ခုဖြင့်ရှုကုန်၍၊ အာရဒ္ဓဝိရိယာ၊
 အားထုတ်အပ်သောဝိရိယလုံ့လရှိကုန်သည်၊ဟောထ၊ဖြစ်ကြကုန်၊ သော၊
 ဤသည်ကား၊ဗုဒ္ဓါနုသာသနီ၊တရားသဗ္ဗညုတို့၏အဆုံးအမတော်တည်း၊ ၊
 သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊ တုဌေး၊သင်တို့သည်၊ ဝိဝါဒံ၊ဤသည်ကား၊ဓမ္မ-ဤ
 သည်ကား၊အဓမ္မဟုငြင်းခုံခြင်းဝိဝါဒကို၊ဘယတော၊ ဘေးအားဖြင့်၊အဝိဝါ
 ဒဉ္စ၊ဝိဝါဒ၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောမေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကိုကား၊ ခေ
 တော၊ ဘေးငြိမ်းခြင်းကိုပြီးစေတတ်သောအားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ပညာစက္ခုဖြင့်
 ရှုကုန်၍၊ သမဂ္ဂ၊ ညီညွတ်သော ကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်၊ သဝိဿ၊ ပြေ
 ဖြစ်သော စကားရှိကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြကုန်၊ သော၊ ဤသည်
 ကား၊ ဗုဒ္ဓါနုသာသနီ၊ တရားသဗ္ဗညုတို့၏ အဆုံးအမ တော်တည်း၊ ၊
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊တုဌေး၊ သင်တို့သည်၊ ပမာဒံ၊ သတိကင်းခြင်း
 ပမာဒကို၊ဘယတော၊ဘေးအားဖြင့်၊ အပ္ပမာဒဉ္စ၊သတိမကင်းခြင်းအပမာဒ
 ကိုလည်း၊ခေမတော၊ ဘေးငြိမ်းခြင်းကိုပြီးစေတတ်သောအားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊
 ပညာစက္ခုဖြင့်ရှုကုန်၍၊အဋ္ဌကိကံ၊အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊အရိယမဂ်ကို၊
 ဘာဝေထ၊ပွားစေကုန်၊သော၊ ဤသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနုသာသနီ၊တရားသဗ္ဗညု
 တို့၏အဆုံးအမတော်တည်း၊ ၊အတ္တံ၊အနိဗ္ဗာန်၊ပုဂ္ဂိုလ်ကား၊အနိဗ္ဗာန်၊
 သောကပ္ပေ၊သတသဟဿအစရှိသောအခြားဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတု
 ရားသည်၊အတ္တနော၊ကိုယ်တော်၏၊ ပုဗ္ဗစရိယံ၊ ရှေးရှေးဘဝတို့၌ဖြည့်ကျင့်
 အပ်သောပါရမီဟူသောအကျင့်ကို၊ သဗ္ဗာဝယမာနော၊ထင်ရှားပြတော်မူ
 လျက်၊ဗုဒ္ဓပဒါနိယံနာမ၊ ဗုဒ္ဓအစဉ်အဆက်ရှိသော၊ ဓမ္မပရိယာယံ၊ တရား
 ဒေသနာတော်ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဟောတော်မူပြီ၊ ၊စရိယပိဋကံ၊စရိယပိ
 ဋကတ်ပါဠိတော်၏နိဿယသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊

စရိယပိဋကတ်ပါဠိတော်နိဿယပြီး၏။

နိဂုံး။

- (၁) ဗဟူသုဂရဂါမေသု၊ ခန္တိနာမောမဟာဣသိ၊
မန္တရေထရထနာပုဏ္ဏ၊ ပုရေမန္တလပဗ္ဗတေ။ ၊
- (၂) မန္တလေပုရသာသနန္တေ၊ ဝသံဗုဒ္ဓသာသာသနန္တေ၊
ပက္ကေစုရိဝေပုဏ္ဏံ၊ ဘုဒ္ဓိသာန္တိမဟာဇနာ။ ၊
- (၃) မနုဗ္ဗိဏ္ဏတိကတွာန၊ လဘိတွာတိဝိဝံသုခံ၊
သာသနဿဟိတေကန္တေ၊ သောပါနေဂုဟအဋ္ဌသေ။
- (၄) ထူပေဓိဗ္ဗေစသာဏယော၊ ဆန္ဒေနသဟအတ္ထတေ၊
ပါသာဒေဥဒပါနေစ၊ ကရေတိသုန္ဓရေသုဘေ၊
ဘိဟဉ္စပေဝိဟာရေစ၊ ပါကာရေစသုကာရိတေ။ ၊
- (၅) ဝိဇုကတ္တယပါဠု၊ သဟဒိကာယဉ္စက္ကထံ၊
မာဂန္တေနဿနတ္ထာယ၊ အာရေပေတိစပေါတ္တကံ။ ၊
- (၆) ရန္တစိက္ကဉ္စသေလဉ္စ၊ မူလဉ္စသာသနဿစ၊
ဓမ္မက္ခရေသမူဟန၊ ဌဝိတာယစပါဠိယာ။ ၊
- (၇) ဧကေကပဒမေကတ္ထံ၊ ရစနတ္ထာယနိဿယံ၊
မန္တလာစထအာသန္တေ၊ ဝသံအာယနာမကေ။ ၊
- (၈) မေဗာဒုသီတိအာရာမေ၊ ထေရံယာစတိဇာဂရံ၊
ထေရေနသုဉ္စပိက္ကေန၊ ဝေပုဏ္ဏတ္ထာယသာသနံ။ ၊
- (၉) ရဝိတေပုဗ္ဗစေရေဟိ၊ ပသိတွာနနိဿယေ၊
သုခန္တိဌဝိတာယတ္ထံ၊ ပဝေသေတွာနပါဠိယာ။ ၊
- (၁၀) သေသေတွာပုဗ္ဗစေရေဟိ၊ ရဝိတဿပုနုပ္ပနံ၊
တတ္ထဂုဉ္စစရိယ၊ ဝိဇုကာယစေဝနိဿယော။ ၊
- (၁၁) သက္ကရာဇေသဟဿမိ၊ နိဗ္ဗာတေအဋ္ဌဘိတိယံ၊
ကာဇ္ဇေဗျူထမာသဿ၊ စတုဒ္ဓသေသုနိဋ္ဌိတော။ ၊
- (၁၂) သဗ္ဗာဆန္ဒနိဝိဂ္ဂန္တံ၊ ဝါစေန္တပရိယာသုတာ၊
ပသန္တေနာနာယာသေန၊ ပတွာသုခေနကောဝိဒံ။ ၊
- (၁၃) စန္ဒာဒိဋ္ဌာဝအာကာသေ၊ ဝိဇုကတ္တယပါရဂု၊
ဝိသေသပုဂ္ဂလာဟုတွာ၊ ပေပ္ပါန္တုအမတံပဓံ။ ၊

မန္တလေးရတနာပုဏ္ဏပုရေ။ မန္တလေးရတနာပုဏ္ဏပြည်၌။ မန္တလေး
 ပုရဿ။ မန္တလေးမြို့၏အာသန္ဓေ။ အနီးဖြစ်သော။ မန္တလပဗ္ဗတေ။ မန္တလေး
 ထောင်၌။ ဝသံဝသန္တော။ နေသော။ ခန္တိနာမော။ ခန္တိမည်သော။ မဟာ
 ဣတိ။ ရှင်ရသေ့ကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓဿာသနော။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်
 သည်။ ဂုဗ္ဗိဝေပုလ္လံ။ ကြီးပွားစည်ပင်ခြင်းသို့။ ပတ္တေ။ ရောက်သည်ရှိသော်။
 မဟာဇနာ။ ထူများအပေါင်းတို့သည်။ တိဝိဓံသုခံ။ ထူနတ်နိဗ္ဗာန်သုံးတန်သော
 ချမ်းသာကိုးလက်တွာ။ ရကြကုန်၍။ ဘုဗ္ဗိဿန္တိ။ သုံးဆောင်ခံစားကြကုန်
 ထက်။ ဣတိ။ ဤသို့။ မနတ္ထိ။ မိတ်၌။ ကတွာ။ ထားသည်ကိုပြု၍။ ဗဟူသု။ များစွာ
 ကုန်သော။ ပုရဂါမေသု။ မြို့ရွာတို့၌။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ ဟိတေ။
 အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော။ ကန္တေ။ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ ထုပေစ။ စေတီ
 တော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗိဇ္ဇေစ။ ရုပ်ပွားဆင်းထု တော်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ သာဏာယောစ။ စရပ်တန်ဆောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ သောပါ
 နေစ။ စောင်းတန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂူဟအဋ္ဌသေစ။ ဂူလိုဏ်လမ်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ဆန္ဒေန။ အမိုးနှင့်။ သဟ။ တကွ။ အတ္တတေစ။ အခင်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ပါသာဒေစ။ ပြာသာဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒပါနေစ။
 ရေတွင်းရေကန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုန္ဒရေ။ ကောင်းကုန်သော။ သုဘော။
 တင့်တယ်ကုန်သော။ သီဟရူပေစ။ ခြင်္သေ့ရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဟာ
 ရေစ။ ကျောင်းကြီးကျောင်းငယ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုကာရိတေ။
 ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်သော။ ပါကာရေစ။ တံတိုင်းတို့ကို လည်းကောင်း။
 ကရေတိ။ ပြုစု၍။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ မူလဋ္ဌံ။ အရင်းမူလဘူထ
 အဖြစ်၌တည်သော။ ဝိသုကတ္တယပါဠိ။ ဝိသုကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝိကာယ။ ဝိကာနှင့်။ သဟ။ တကွ။ အဋ္ဌတ္တထံစ။ အဋ္ဌကထာကိုလည်း
 ကောင်း။ ဂန္တေ။ ကျမ်းတို့ကို။ မာနဿနတ္ထာယ။ မကွယ်မပျောက်စေခြင်း
 အကျိုးငှါ။ ပေါတ္တကဉ္စ။ ပေသို့လည်းကောင်း။ ရုဒ္ဓစက္ကဉ္စ။ ပုံနှိပ်စက်သို့လည်း
 ကောင်း။ သေလဉ္စ။ ကျောက်သို့လည်းကောင်း။ အာရေပေတိ။ တင်၏။ စ။
 ထိုမှတပါး။ ဓမ္မက္ခရသမူဟေန။ တရားဓမ္မနာအက္ခရာသမူဟာဖြင့်။ ဌဝိတာ
 ယ။ ထားအပ်သော။ ပါဠိယာ။ မာဂဘာသာပါဠိပါဠိတော်၏။ ဇောကပဒ
 မေကတ္တံ။ တပုန်တပုန်လျှင်တနက်တနက်စဉ်သော။ နိဿယံ။ ဗြဟ္မာတာသာ
 အနက်နိဿယကို။ ရာနတ္ထာယ။ ရေးသားပြုပြင်စီစဉ်ခြင်းငှါ။ မန္တဏာစလ
 အာသန္ဓေ။ မန္တလေးတောင်၏ အနီး၌။ အာယနာမဂေ။ အာယာရာမ
 အမည်ရှိသော။ မေဗာဗုသထိတိအာရာမေ။ မိုးထိဟူသောကျောင်းတိုက်၌။

(နိဂုံး)

၇၂

ဝသံ။ထိတင်းသုံးထောင်မှသော။ ဇာဂရံ။ဇာဂရမည်သော။ထေရံ။ မသေချာ
ကို။ယာစတိ။တောင်းပန်၏။ထေရေန။မထေရ်သည်။သုဒ္ဓမ္မိမက္ကန။စင်ကြယ်
ကောင်းမြတ်သောမိတ်ဖြင့်။ သာသနံ။သာသနာထော်ကို။ ဝေပုလ္လတ္တံ။သု
စည်ပင်ပြန့်ပွား ထွန်းကား စေခြင်းငှါ။ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ။ရှေးဆရာ မြတ်တို့
သည်။ရမိတေ။စီရင်အပ်ကုန်သော။နိဿယေ။ အနက်ဗြဟ္မာဘာသာမှီရာ
နိဿယတို့ကို။ ပုနပျုနံ။အထပ်ထပ်။ပဿိတွာန။ကြည့်ရှု၍။တတ္ထ။ထိုနိဿ
ယတို့၌။ပုဗ္ဗာစေရေဟိ။ရှေးဆရာထော်ကြီးတို့သည်။သုန္နံ။လွယ်ပြီဟူ၍။
သေသေတွာ။ချင်းချန်၍။ ဌပိတာယ။ ထားအပ်သော။ ပါဠိယာ။ပါဠိ၏။ဂုဠံ။
လျှံဝက်အပ်သော။ အတ္ထံ။အနက်ကို။ မံဝေသေတွာန။ သွင်း၍။ရမိတဿ။
ရေးသား ပြုပြင်စီစဉ်အပ်သော။ စရိယပိဋကယစေဝ။စရိယပိဋကတ်ပါ
ဠိတော်၏သာလျှင်။နိဿယော။အနက်ဗြဟ္မာဘာသာ မှီရာနိဿယသည်။
သက္ကရာဇေ။လူတို့ဝေါဟာကောဇာသက္ကရာဇ်သည်။ သဟဿာမှိ နိဿတေ
အဋ္ဌသီတိယံ။ တထောင့် နှစ်ရာရှစ်ဆဲ့ရှစ်ချစ်၌။ ဗဂ္ဂုဏမာသဿ။တ
ရက္ခန္တိနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်သော တပေါင်းထ၏။ကာဠေ။ထဆုတ်ပက္ခဖြစ်သော။
စတုဒ္ဓသေ။ တဆဲ့ထေးရက်မြောက်သော သောကြာနေ့၌ သာလျှင်။သုနိဋ္ဌိ
တော။ကောင်းစွာပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ဣဝံဂန္တံ။ဤကျမ်းကို။ သမ္မာဆဇ္ဇေ
န။ကောင်းမြတ်သောဆန္ဒဖြင့်။ဝါစေန္ဒာ။ပို့ချကြကုန်သော။ပရိယာပုဏာ။
သင်ကြားကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပဿန္တေန။ ကြည်လင်ရှင်ထန်း
သဖြင့်။အနာယာသေန။ မပင်ပန်းသဖြင့်။သုခေန။ ချမ်းချမ်းသာသာလွယ်ကူ
စွာဖြင့်။ ကောဝိဒံ။ ထိမ်မာ တတ်မြောက်ခြင်းသို့။ပတုာ။ရောက်ကြကုန်
၍။အာကာသေ။ကောင်းကင်၌။စန္ဒာဒိဇ္ဈာဝ။ထနေတို့ကဲ့သို့။ ပိဋကတ္တယပါရ
ဂူ။ပိဋကတ်၌ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ကုန်သော။ဝိသေသပုဂ္ဂဏာ။ထူးမြတ်
ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟုတွာ။ဖြစ်ကြကုန်၍။ အမတံ။သေခြင်း
ကင်းသော။ ပဒံ။ထုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန္တာတို့ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်စံ
ပျော်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ပစ္စေန္တု။ရောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ၊

စရိယပိဋကပါဠိတော်နိဗ္ဗာန်နိဂုံးပြီး၏။

{ဆုတောင်း။}

၇၃

ဣဒိနာ ပုညကမ္မေန၊ ဘဝေ တိဟေတုကုက္ကဋ္ဌော။
 ဇေနံ တိက္ခ-ဂန္ထိရ-ပုထု-နိဗ္ဗေ-ပညဝါ။ ။
 ပရမိဿရိယော သောဟံ၊ ပရပ္ပဝါဒမဒ္ဒနော။
 ဗောဓိပ္ပက္ခော ဒုက္ခမုက္ခော၊ တာရေမိ ဒုက္ခိတေ ဇနေ။ ။

ဣဒိနာပုညကမ္မေန၊ ဤပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော မွေကွန္ဓာရှစ်
 သောင်းလေးထောင်တို့ကို ကိုးကွယ်ပူဇော်ရသောကောင်းမှုကံကြောင့်။
 ဘဝေ၊ ဇာတိမကင်း၍ ဘဝများစွာ၊ သံသရာ၌ ကုလည်ရသည့်ရှင်သော်။
 တိဟေတုကုက္ကဋ္ဌော၊ တိဟိတ်ဥက္ကဋ္ဌ၌ မြတ်သော ယောဂျ်ား အဖြစ် ပဋိ
 သန္ဓေနေရသည်ဖြစ်၍။ ဇေနံ-တိက္ခ-ဂန္ထိရ-ပုထု-နိဗ္ဗေ- ပညဝါ၊ ထွင်
 သောပညာ၊ ထက်သောပညာ၊ ခက်ခဲနက်နဲသောပညာ၊ မြေကြီးအထူးရှင်
 တူသောပညာ၊ ဆန်းကြယ်သောပညာ၊ ထိုးထွင်းသောပညာနှင့်ပြည့်စုံ
 လျက်။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ပရမိဿရိယော၊ တရားသဖြင့်သူတပါး
 တို့ကိုအုပ်စိုးရခြင်းသည်၎င်း။ ပရပ္ပဝါဒမဒ္ဒနော၊ သူတပါးတို့၏မိစ္ဆာအယူ
 ကို ပညာဖြင့်ပယ်ဖျောက် နှိုင်းနှင်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဒုက္ခမုက္ခော၊ ဆင်းရဲ
 အပေါင်းတို့မှ ကင်းလွတ်လျက်။ ဗောဓိပ္ပက္ခော၊ ပကတိ သာဝက ပညာ
 ဉာဏ်အထွတ်အထိုင်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခိတေဇနေ၊ များစွာသော
 ဒုက္ခိတသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို၊ တာရေမိ၊ ဒုက္ခကင်းငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ကယ်
 တင်နိုင်ရပါလိ၏။

တေန သာဓုပသတ္တေဟိ၊ ပညာပုညေဟိ ဇာတိယံ။
 သမ္ပန္နော သဗ္ဗလောကာနံ၊ ပူဇနေယျဂုဏော ဘဝေ။ ။

တေန၊ ထိုပိဋကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သောမွေကွန္ဓာပေါင်းရှစ်သောင်း
 လေးထောင်တို့ကို၊ ကိုးကွယ်ပူဇော်ရသောကောင်းမှုကံကြောင့်။ ဇာတိယံ၊
 ဖြစ်လေရာရာသံသရာဘဝ၌။ သာဓုပသတ္တေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်
 ချီးမွမ်းအပ်ကုန်ထသော။ ပညာပုညေဟိ၊ ပညာတရားတို့နှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်
 စုံသော။ သဗ္ဗလောကာနံ၊ ခင်သိမ်းသောလောကတို့၏။ ပူဇနေယျဂုဏော၊
 ပူဇော်အပ်သောဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏။

ငနိထောကံ ငင်း-ဦးတိုးသီး။ ငင်းက(တင်)င်င်ကြီးတို့ကောင်းမှု။